XXV. évfolyam, 49. szám
Ára: 1,80 Ft
1969. december 4.

Ludas Matyi



START...

Endrődi István rajza



KEDVES LUDAS!

SZÉLJEGYZETEK

Egyik budapesti olvasónk vajas márványsajtot (a Pécsi Tejüzem terméke) vásárolt a Marx téren, a Tejvendéglő melletti élelmiszerboltban. Hazavitte, megkóstolta, ehetetlenül rossz ízűnek találta. Kereste rajta a szavatossági idő megjelölését, sajnos, nem lehetett elolvasni a dátumot.



Másnap a Keleti Károly utcai tejboltban vett egy üveg csemegeuborkát. Otthon kibontotta, próbált egyet kivenni belőle, de az egyszerűen szétmállott, amint a villát beleszúrta. Így járt a másodikkal, harmadikkal is. Megnézte az üveget, s akkor látta, hogy a savanyúságot még 1967 szeptemberében tartósították, a Szigetvári Konzervgyárban.

Olvasónk a sajtot és az uborkát beküldte a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézethez. A KERMI vizsgálata megállapította, hogy mindkét panasz jogos, egyik árut sem lett volna szabad kereskedelmi forgalomban tartani.

A KERMI azt is közölte, hogy olvasónknak joga lett volna a romlott árut bármely boltba visszavinni és kicseréltetni. Ez igaz, erre valóban van rendelkezés. Ám a legtöbb vásárló hasonló esetben mérgelődik és kidobja az árut, tíz közül egy, ha akad, aki elmegy reklamálni.

Helyesebb volna, ha az üzletvezetők ellenőriznék rendszeresen, hogy a boltjukban levő élelmiszerek eléggé frissek-e, s a lejárt szavatosságú árukat kivonnák a forgalomból. Nem kellene megvárniok, hogy erre a KERMI vagy más szerv figyelmeztesse őket.

*

A múltkor megírtam, hogy a Keleti pályaudvar C-vágányához új, korszerű elektromos jelzőtáblát szereltek fel, én mégsem örülök neki, mert hiába jelzik villanybetűk a nagykátai vonat pontos érkezését, ha a szerelvény igen gyakran félórás késésekkel fut be.

Bírálatomnak lett is foganatja! A vonat ugyan továbbra is késik —, ám a villanytáblát leszerelték . . .

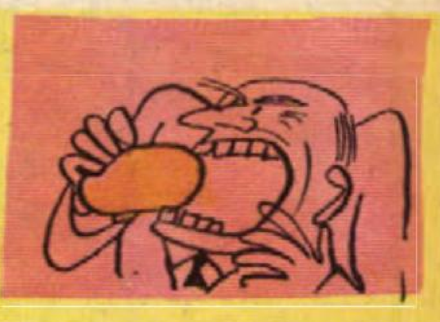
(radványi)

KENYÉRKÉRDÉS

Mivel jelenleg az a helyzet,
Hogy a jó kenyér már csak emlék,
Kinek a kenyér nem kenyere,
Az kenyér helyett egyen zsemlét.

A zsemle minősége prima,
Népszerűsége mit se csappan,
A pesti zsemle még a régi:
Ma is múlt heti zsemlét kaptam.

h. f.



FOTÓZZON A LUDASNAK!



Várható, hogy viszonzásul legközelebb a cipőboltokban rendeznek rendkívüli sütemény- és kávévásárt?

(Beküldte: Kassai György, Székesfehérvár)

BIZTOSÍTÁSI PANASZOK

Májusban házasodtunk össze a feleségemmel. Mivel mindketten tagjai vagyunk a Biztosítási és Önsegélyző Csoportnak, házassági segélyre is igényjogosulttá váltunk. Én korábbi munkahelyemről, a Ganz-MÁVAG-ból már júliusban megkaptam a segélyt. Feleségem, aki Balatonlellén dolgozik, Fonyódra adta be a kérelmét, onnan Siófokra továbbították — ahonnan mindmáig se választ, se pénzt nem kapott. Talán megvárják az Állami Biztosító siófoki kirendeltségén, míg a szülési segély is esedékes lesz (nem kell már sokáig várniok!), és egyszerre folyósítják majd mindkét összeget?!

Vincze László
Balatonlelle

Augusztusban felszólítást kaptam az Állami Biztosító nyíregyházi fiókjától, hogy amennyiben nem fizetem ki nyolc napon belül a járművem kötelező biztosítási díját, leveszik a rendszámomat.

Postafordultával megküldtem az igazolást arról, hogy nemcsak a kötelező, de még a nem kötelező biztosítási díjat is január első hetében befizettem.

Ennek ellenére a Biztosító novemberben leírt a községi tanácshoz, hogy zálogoljanak nálam 365 forint értékben.

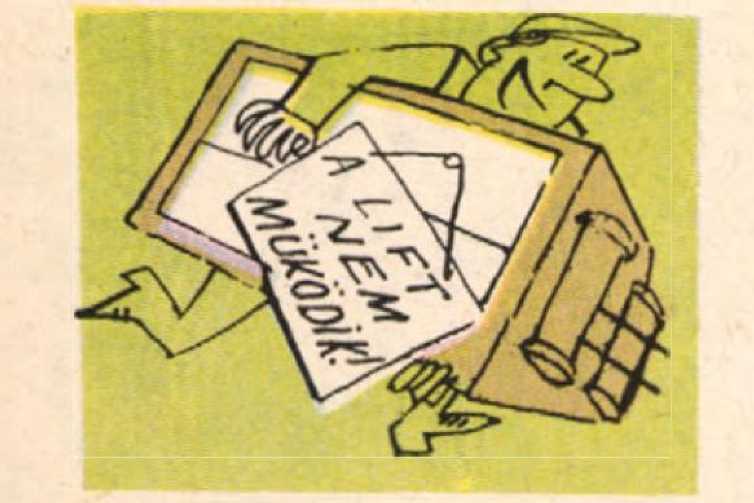
Így legyen rendes az ember!

Koncz János
Ököritófülpös

CSAK RÖVIDEN!

Házunkban szeptember 8-án leszerelték a liftet, majd 25 nap múlva, október 3-án újból üzembe helyezték. Nem sokáig tartott a lakók öröme, mert október 22-én ismét megjelentek a szerelők: elvitték a lift motorját azzal, hogy nem korszerű, másnapra kicserélik. Azóta se híre, se hamva a motornak. A liftet a Felvonójavító Vállalat 5. sz. telepe (XIII., Üteg u. 9.) szerelte le. Az ötemeletes ház lakói többször érdeklődtek a lift sorsa iránt, s azt a választ kapták, hogy a motort javítani kell, ha készen lesz, visszahozzák. Most már csak azt szeretnénk tudni, hogy mikor lesz készen?

B. R.
XIII., Sallai I. u. 5/c



A 70-es autóbusz a Bosnyák térről indul és Rákospalotán keresztül haladva, több üzemet érint. Reggel, munkába menet, sokat bosszankodunk, mert a végállomáson annyira megtelik a busz, hogy a többi megállóknál alig lehet felszállani. Nem csoda, mert nagyon ritkán közlekedik. Nem lehetne legalább reggel annyira sűríteni a járatot, hogy a néhány perces útért ne kelljen sokszor 30 percet ácsorognunk?

K. L.-né
Budapest



Hónapok óta keresünk a megye területén táblafestéket. Ajánlanak táblalakkot, de a gyakorlatban ez nem vált be, a tábla fényes lesz, a kréta csúszik rajta. Van nem fényes táblafesték is, de azt nem lehet kapni. Vajon miért? Talán azért, mert éppen ezt keresik?

Szabó Jenő
Drávaszabolcs, Palkonyai u. 8.
Baranya m.

Hónapok óta nem lehet nálunk, a városban vattát kapni. A Szabadság téri gyógyszertár ajtajára már táblát is tettek ki, ezzel a felirattal: „Vatta nincs!" Egyszerű megoldás, de én tudnék ennél még egyszerűbbet is ajánlani: Küldjenek vattát Csabára is!

K. I.
Békéscsaba

CSÚCSFORGALOMBAN

Nagyokat zökkenve döcögött a hatos autóbusz a Kiskörúton. Az egyik megállóban egy fiatalember nyomakodott fel, mindent elsöprő lendülettel. Hatalmas, szálkás kosarat cipelt magával. A nők csodálatos figurákkal tarkított csürdöngölő táncot kezdtek ropni, hogy harisnyájukat kivonják az aggasztóan nagy helyet elfoglaló kosár hatósugarából. Táncukat ízes magyar nyelven tett epés megjegyzésekkel kísérték. A fiatalember sem volt rest, ő sem maradt adós a válasszal, hogy ki szóljon bele abba, hogy ő hova utazik, mit szállít, és akinek nem tetszik, járjon taxival. Ebből épületes kis csetepaté keletkezett. Végül is a fiatalember lett a győztes, bírta hanggal és képzelőerővel, továbbá fizikummal a küzdelmet.

Nem szóltam bele a vitába, bár én is a veszélyes zónában tartózkodtam. Minek is szóltam volna hozzá? Az idő úgyis minket, nőket igazol majd.

Ez a fiatalember egyszer majd megnősül.

A felesége is harisnyát visel majd.

Ha majd a felesége minden héten hetven forintot fog kérni harisnyára, akkor a szóban forgó fiatalembert úgyis megüti a guta.

Hát nem igaz?

B. Jánosné
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Pilvax" címmel megjelent olvasói levélre válaszolva közöljük, hogy 1969. október 19-én becsuktuk a Pilvax éttermét és konyháját, és megkezdődött egy nagyméretű rekonstrukció, amely valószínűleg csak 1970 áprilisában fog befejeződni.

Meggyőződésem, hogy ennek során sikerül majd mindazokat a hiányosságokat megszüntetnünk, amelyek a cikkben szerepeltek.

Szigeti Andor
igazgató
V. ker. Vendéglátóipari V.

A Ludas 44. számában megjelent „Sötét a folyosó, sötét a pince" című cikkükkel kapcsolatban közöljük, hogy a X. kerületi Ingatlankezelő Vállalat megrendelése alapján a Szállás u. 34. számú ház árammérőiét november 5-én felszereltük, ezzel a lakók panasza megszűnt.

Elektromos Művek
Energiaértékesítési Főosztálya

Nagy örömünkre szolgált, hogy a „Bakonyi" elnevezésű új termékünkről munkatársuk a fogyasztóközönség nevében is elismeréssel nyilatkozott. Köszönjük bíráló észrevételeiket is. Helyes megjegyzésük volt, hogy az árun a gyártó üzem neve is szerepeljen. A színes nyomású fóliák előállítása külföldön történik, hosszú szállítási határidővel. A fóliák hazai alkalmazhatóságához három szerv — Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet, Grafikus Szövetség, Kereskedelem — hozzájárulása szükséges, s ezeknek a megszerzése hosszú időt igényelt. Év elején, amikor a kísérleti gyártást elkezdtük és természetesen a fóliát megrendeltük, a Bakonyit gyártó, importált gép végleges elhelyezése még nem történt meg, így a gyártó vállalat nevét nem tudtuk a fóliára nyomtatni. Addig is közöljük önökkel, hogy a színes nyomású fóliába töltött új élelmicikket a pápai húsipari üzem gyártja.

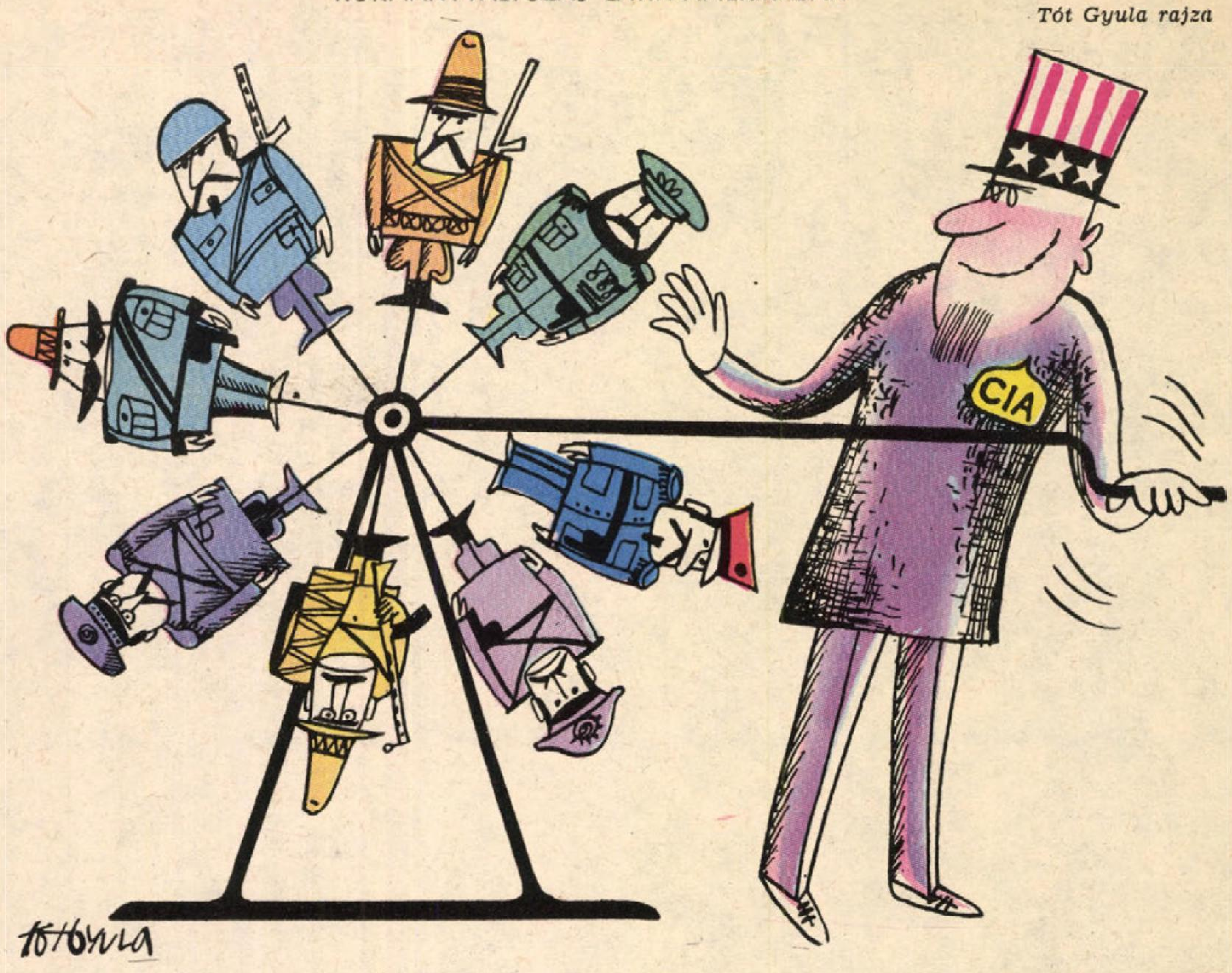
Köves Béla
vezérigazgató
Állatforgalmi és Húsipari Tröszt

A KÓDEXMÁSOLÓ HIRDETÉSE

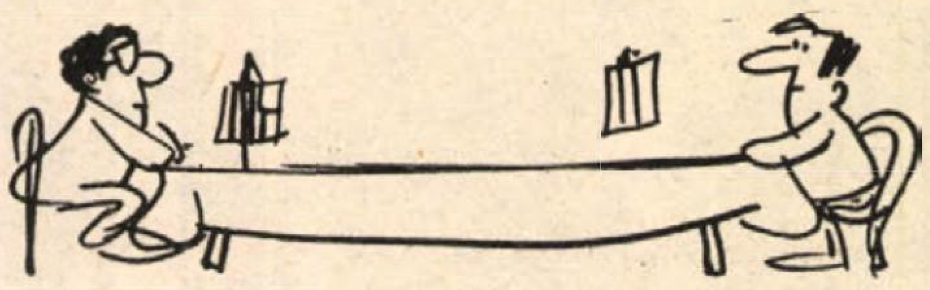


KORMÁNYVÁLTOZÁS LATIN-AMERIKÁBAN

Tót Gyula rajza



TÁRGYALÁS



Tegnap reggel, egy régi meghívásomnak eleget téve, baráti látogatásra hozzám érkezett Nixon, az USA elnöke, akit lakásomon fogadtam. Sajnos a vártnál egy kicsit korábban érkezett és mivel a szobában még nem volt beágyazva, kénytelen voltam a konyhában leültetni. Ez azonban nem zavarta a tárgyalás barátságos légkörét, annál is kevésbé, mert az egyébként kényelmetlen hokkedlikre egy-egy díványpárnát tettem.

A kölcsönös udvariassági gesztusok: üdvözlőbeszédek és az ajándékok átadása után, a fotóriportereket kizavartuk az előszobába, majd rátértünk a tárgyalások érdemi részére.

Elöljárójában kinyilvánítottam, hogy mindenképpen ragaszkodom a békéhez és határozottan ellenzem a fegyverkezési hajszát. Utaltam arra, hogy a leszerelés nagyban emelné életszínvonalamat és ez jelentős befolyással lenne az idegrendszeremre is, mivel a család évek óta nyúz egy kocsiért.

Nixon válaszában elmondotta, hogy elvben neki sincs kifogása a béke ellen, bár a leszerelés náluk több család életszínvonalára lenne kedvezőtlen hatással. Ettől függetlenül, azon aggályának adott kifejezést, hogy váratlanul támadást indíthatok az USA ellen.

Biztosítottam, hogy ez eszembe sem jutott. Hivatkoztam barátaimra, ismerőseimre és a szomszédokra, akik egy rossz labdarúgó meccset is többre becsülnek egy jó háborúnál.

Nixon valaszában kifejtette, hogy a labdarúgás Amerikában nem túlzottan népszerű, bár elismerte, hogy az utóbbi időben az amerikai fiatalság a háború iránt sem lelkesedik a kívánt mértékben. Ez náluk súlyos problémákat jelent, nem beszélve a sztrájkokról. Hol a vízművek, hol a közlekedési dolgozók sztrájkolnak, ami felettébb kellemetlen. Ebben mélységesen egyetértettünk és válaszomban elmondtam, hogy nálunk a házban a múltkor csak egy órára zárták el a vizet, csőrepedés miatt, de az is nagyon rossz volt, nem beszélve a közlekedésről, ami nálunk sztrájkok nélkül is csapnivaló.

Ezután kulturális kérdésekről tárgyaltunk. Biztosítottam, hogy ismerjük és szeretjük az amerikai irodalmat, annak jeles képviselőit, Arthur Millert, Tenessee Williams-t és a többieket. Nixon úgy nyilatkozott, hogy ő is nagyrabecsüli a magyar írókat, bár egyet sem ismer. Nagy vonalakban felvázoltuk egy kulturális csere-egyezmény lehetőségeit is, melynek keretében magyar krimi-filmeket ajánlottam fel, amit Nixon nagy örömmel fogadott. Viszonzásképpen javasolta, hogy amennyiben erre kereslet lenne, küldhet Playboy-magazinokat, de elhárítottam az ajánlatát, hiszen nálunk egy ártatlan reklámban is több a sex, mint náluk tíz magazinban. Bizonyításképpen megmutattam neki a Férfi Fehérneműgyár legújabb reklámját, mely férfi ingeket kínál eladásra. A képen a férfi ingeket szebbnél-szebb sexbombák viselik, természetesen nadrág nélkül. Az elnök elégedetten szemlélte a fotókat és megállapította, hogy már ebben is utólértük őket. Végezetül kölcsönkérte a képeket, hogy elvigye megmutatni Agnew alelnöknek, aki gyűjti az ilyesmit.

Ezt követően elhatároztuk, hogy lakásom és a Fehér Ház között felszerelünk egy forró drótot, amire remélhetőleg nem lesz szükség és legfeljebb arra használjuk, hogy nejeink kicseréljék legújabb ételreceptjeiket.

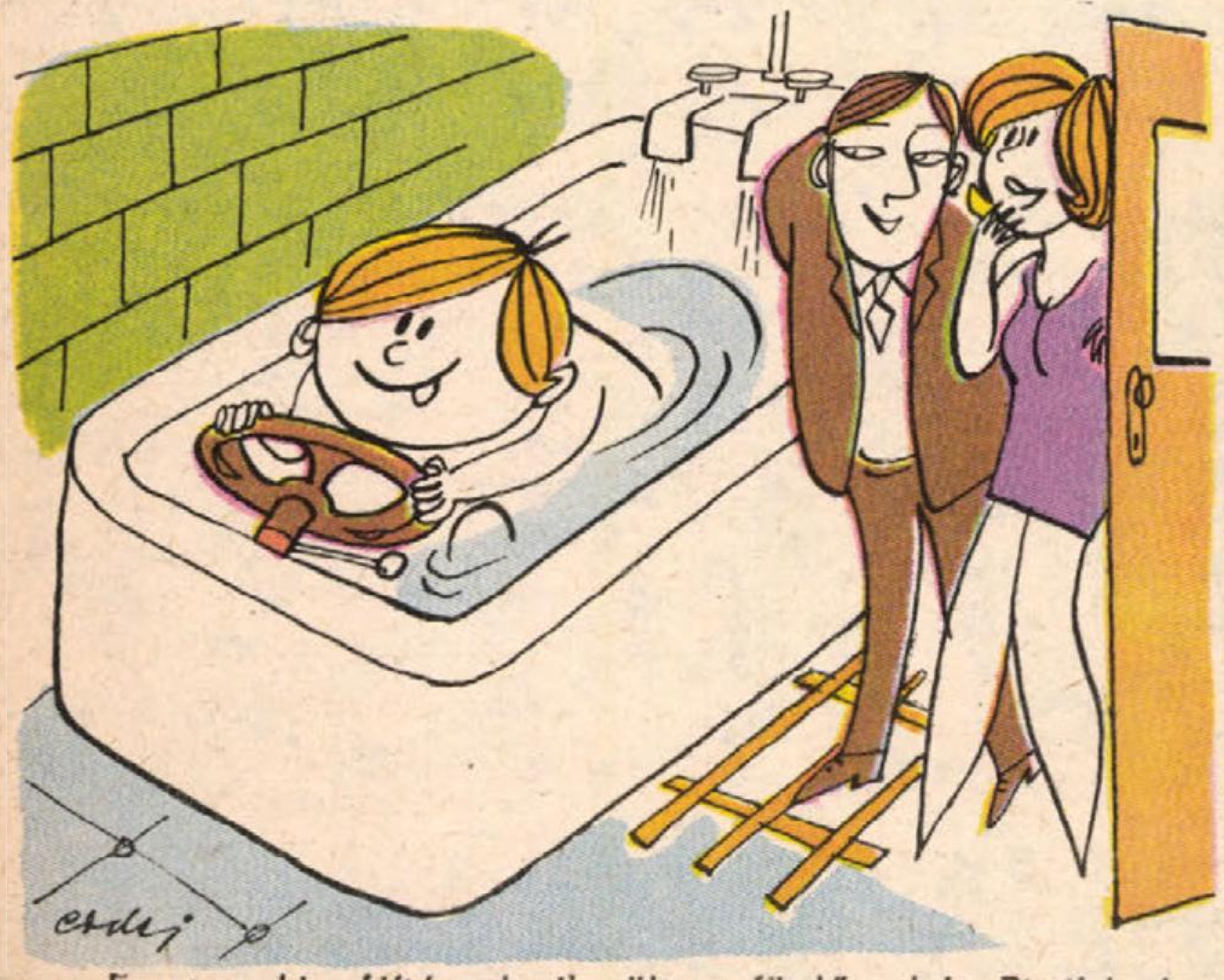
Befejezésül Nixon megköszönte a szíves vendéglátást. Különösen annak örült, hogy az utóbbi időkben ez volt az egyetlen hely, ahol nem tüntettek ellene.

A kapuig kísértem. A fotósok vakuinak villogása közben barátságosan kezet fogtunk, és az elénk szegezett mikrofonok előtt kijelentettük, hogy a jövőben is hasznosak lennének az ilyen találkozások.

Aztán éreztem, hogy a feleségem rázza a vállamat és hiába hivatkoztam a fontos nemzetközi érdekekre, lerántotta rólam a paplant...

Ősz Ferenc

MODERN PEDAGÓGIA



– Ezzel a kis újítással sikerült a fürdőszobát Pistikével megszerettetnünk.

CIRKUSZ



– Sajnálom, de egy külföldi tárgyalásom van...

RAVASZ INTÉZKEDÉS



ABSZTRAKT KIÁLLÍTÁS



V. SZTRONGIN:

Jó pofa

A főnökség nem mindig becsült, de nekem az volt a fontos, hogy Szveta, a fiatal és csinos mérnöknő belémesett.

— Szeretem a jópofa fiúkat — mondogatta. — De ne munkaidőben szórakozz, mert egyszer megjárod.

Igaza lett. Egyszer elmeséltem egy viccet az irodában, a főnököm meghallotta és behívatott magához.

— Nagyon jó vicc volt — közölte furcsa mosollyal. — Hivatalosan is tud tréfálkozni?

— Nem értem, kérem.

— Példának okáért tudna-e viccet mondani a termelőkapacitás kihasználásáról, a munkavédelemről, vagy az anyagtakarékosságról?

— Még nem próbáltam.

— Hát próbálja meg! Előadást tartok a kerületi értekezleten, itt a beszédem vázlata. Ahol lehet, fűzzön hozzá egy-egy viccet. Most ez a divat.

Három napig törtem a fejemet, amíg elkészültem. A főnök a főkönyvelőn mérte le munkám hatását, aki jókat nevetett az előadáson, még azokon a helyeken is, amelyeken nem változtattam.

— Ez aztán a humorista — dicsért meg a főnök. — Volt négy jóízű nevetés és egy prima kacaj, tapssal.



Következő előadását már hat sziporkázó viccel sikerült fűszereznem.

— Idehallgasson, ez már így nem is előadás, ez jobb, mint Rajkin legtréfásabb monológja — mondta a főnök. — Svéd vicceket nem tud?

— Nem tudok.

— Annyi baj. Csinálja csak meg oroszul, majd lefordítják. Várunk egy svéd delegációt...

Annyira lekötött a sok feladat, hogy már nem vicceltem az irodában, még Szveta jelenlétében sem, aki különös pillantást vetett rám. Ennek nem tulajdonítottam jelentőséget és továbbra is lelkesen ötlöttem ki az újabbnál újabb vicceket főnököm számára. Fáradozásom sikerrel járt. Nyikoláj Petrovicsot felléptették a rádió vidám estjein, s többször szerepelt a tévében is.

De ez semmi. A főnök egyre divatosabb ruhákban járt, szinte megfiatalodott.

— Ma este az ifjúsággal találkozom — mondta egyik nap. — Szükségem lenne három-négy kitűnő, mai, intellektuális viccre.

Munkaidő után látom az utcán a főnökömet, Szvetát kíséri.

— Szeretem a jópofa fiúkat — hallom Szveta búgó hangját, s látom, hogy belekarol Nyikoláj Petrovicsba.

Ennél rosszabb viccet nem tudtam volna kitalálni.

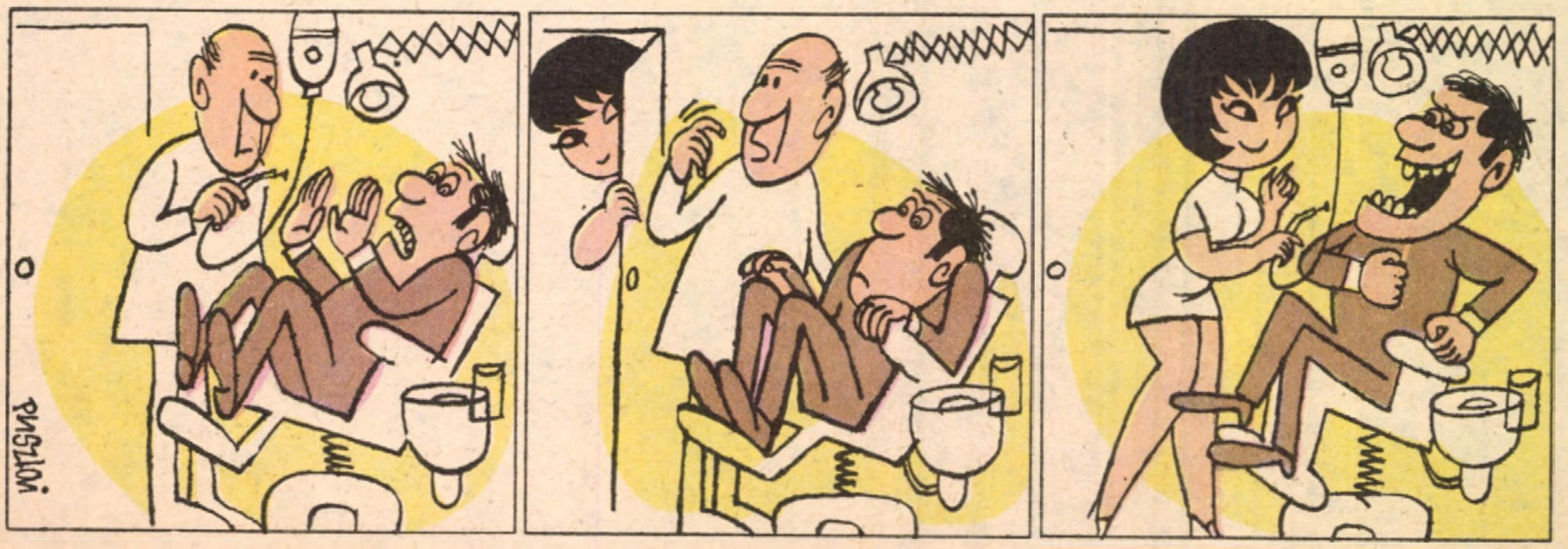
(Oroszból fordította: P. M.)

DEMOGRÁFIAI BOMBÁZÓ GÉP



Jucika, mint asszisztens

Pusztai Pál rajza



ÚJ ROBINSON

Erre nem jár posta,
Erre nem jár seprő,
A port ha nagynéha
Lemossa az eső.

Ez nem őserdő, de
Belvárosi gangom,
Vagyok új Robinson,
Ez az utált rangom.

Darázs Endre



FENYEGETÉS



– Te, ha nem mész fel a helyedre, áthelyeztetlek egy vidéki cirkuszhoz!

APRÓSÁGOK

Az Interkontinental szállóról olvastam egy újságban: anynyira korszerű, hogy „még *a második évezred elején* is modern luxushotel lesz."

Az én naptárommal valami baj lehet, mert az már *a második évezred végét* mutatja...

*

A Titanic kiemelésének gondolatával foglalkozik néhány honfitársunk. A Nők Lapja riportot írt róluk, abban olvastam, hogy: „a hajóroncs helyét pontosan tudják, a 41 fok 46 perc szélességi és az 50 fok 14 perc hosszúsági kör találkozási pontjában, a kaliforniai parttól 30 mérföldnyire..."

Remélem, még idejében szólok: nehogy a kaliforniai part közelében keressék a hajót, hiszen ott a Csendes-óceán van, a Titanic pedig az Atlanti-óceánban süllyedt el!

*

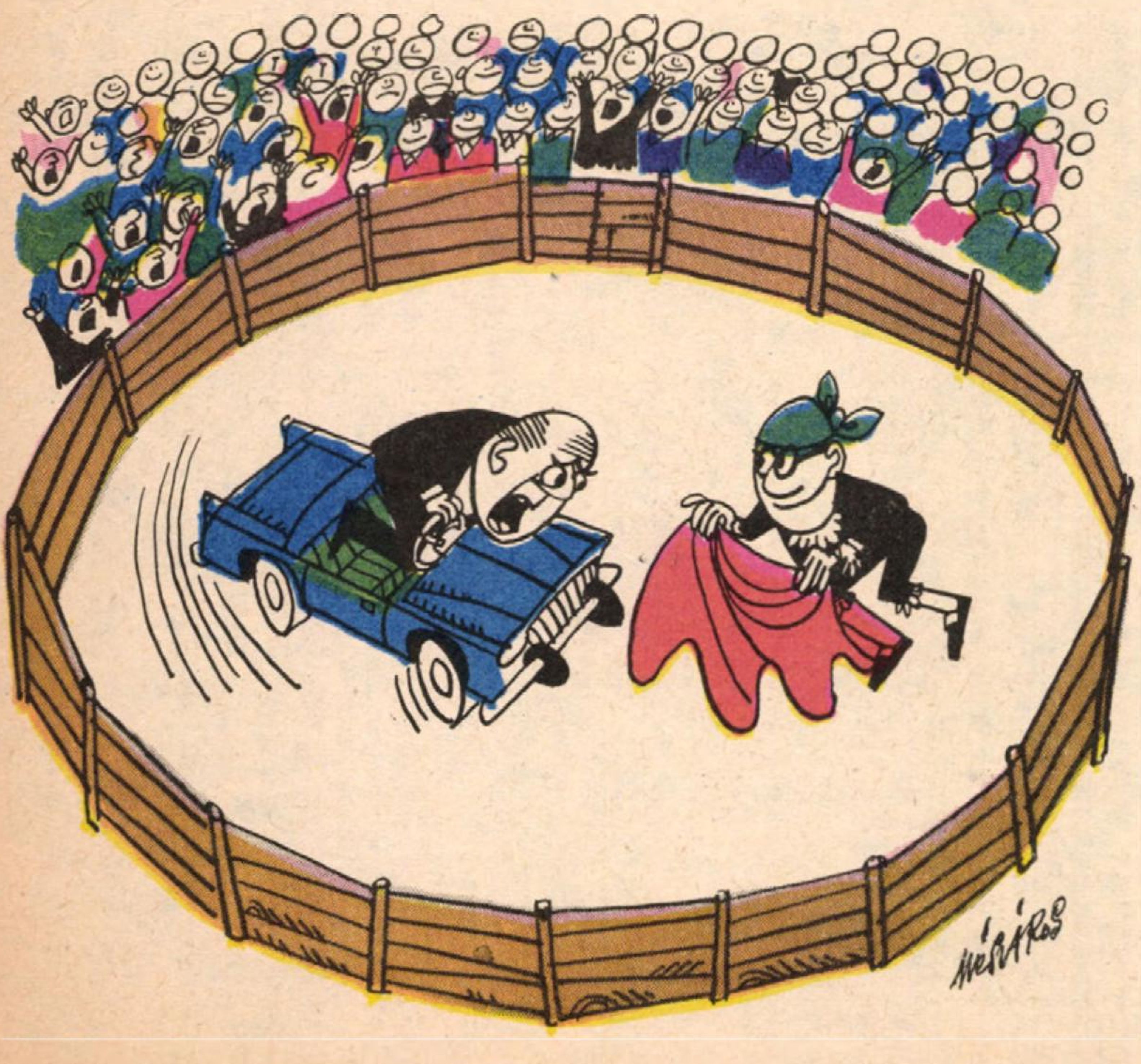
„A kövérség lassan népbetegség" — olvastam nemrég egyik népszerű reggeli lapunk sportrovatában. Mivel az ügyben magam is mindinkább érdekelt leszek, fokozott figyelemmel olvastam el a cikket. Már az elején egy nagyon érdekes megállapítást találtam. Pontosan idézem: *„A diagnózis a sportemberek szerint: az állandó testedzés, mozgásigény."*

Mivel a diagnózis a betegség felismerése, kórmegállapítás — a mondat azt jelenti: az állandó testedzés és mozgásigény ártalmas, kóros.

Meglepő, hogy ennek ellenére a cikk további részében neves sportemberek arra biztatnak bennünket, rendszeresen végezzünk testmozgást, sőt hogy reggelente, munkába indulás előtt, futkossunk egy kicsit a Népligetben, a Városmajorban, vagy a parkokban. Mellesleg, szerintem praktikusabb volna azt javasolni, hogy soványító futásunkat lakásunk és munkahelyünk közt végezzük el, így a BKV is mentesülne a reggeli csúcstól.

R. B.

KORSZERŰSÍTÉS



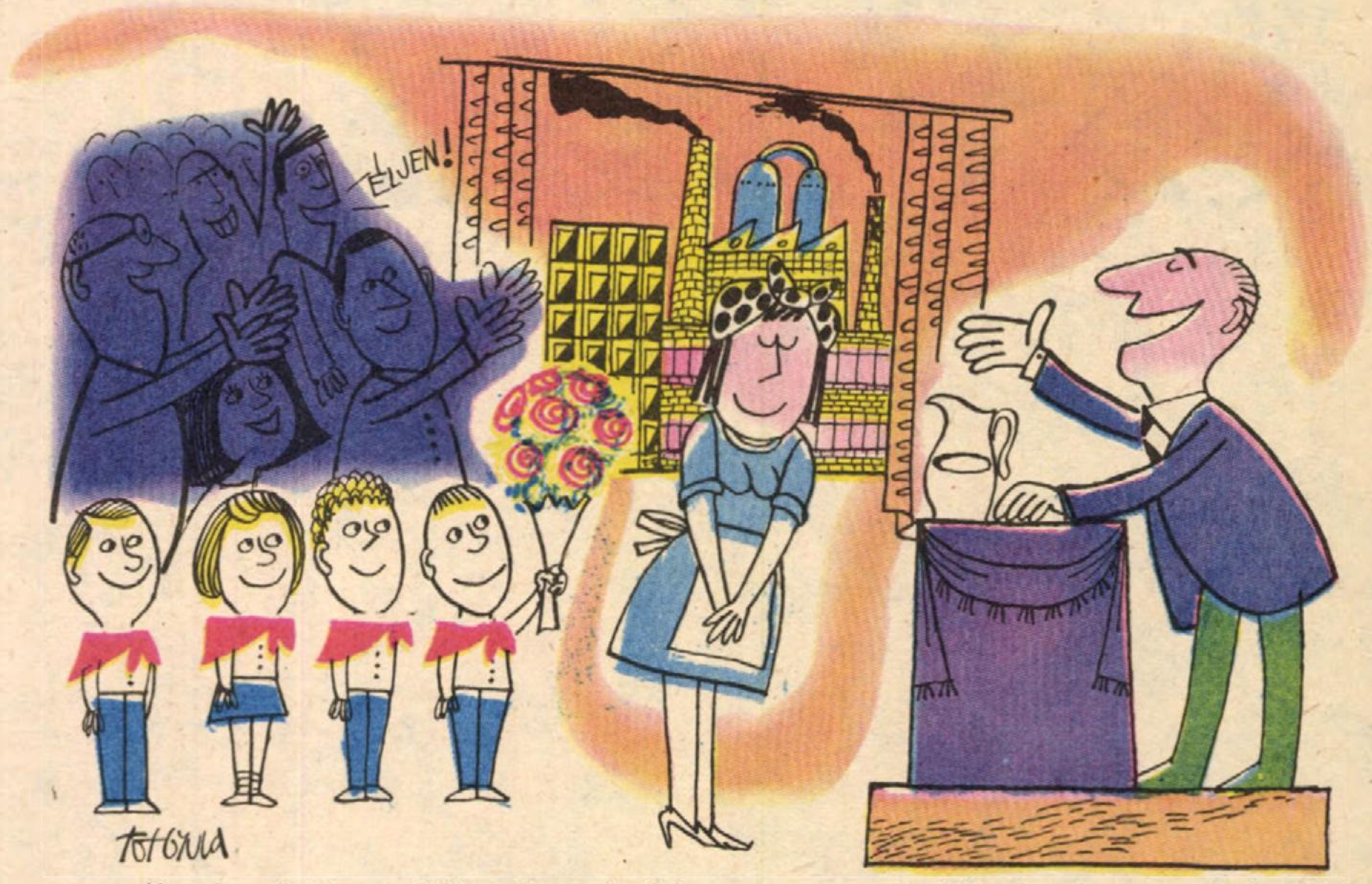
NIXON POLITIKÁJA

Barát József rajza



– Még hagyján, hogy csiga, de legalább mozdulna!

EGYENJOGÚSÁG



– Kartársnő, jó munkája elismeréséül, ugyanannyi órabért fog kapni, mintha férfi dolgozó lenne.

TERMELÉSI ÉRTEKEZLET

– Végre a belkereskedelemnek dolgozunk, nem kell a minőségre vigyázni.



INFLÁCIÓ AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

(a New York-i „TIME"-ből)



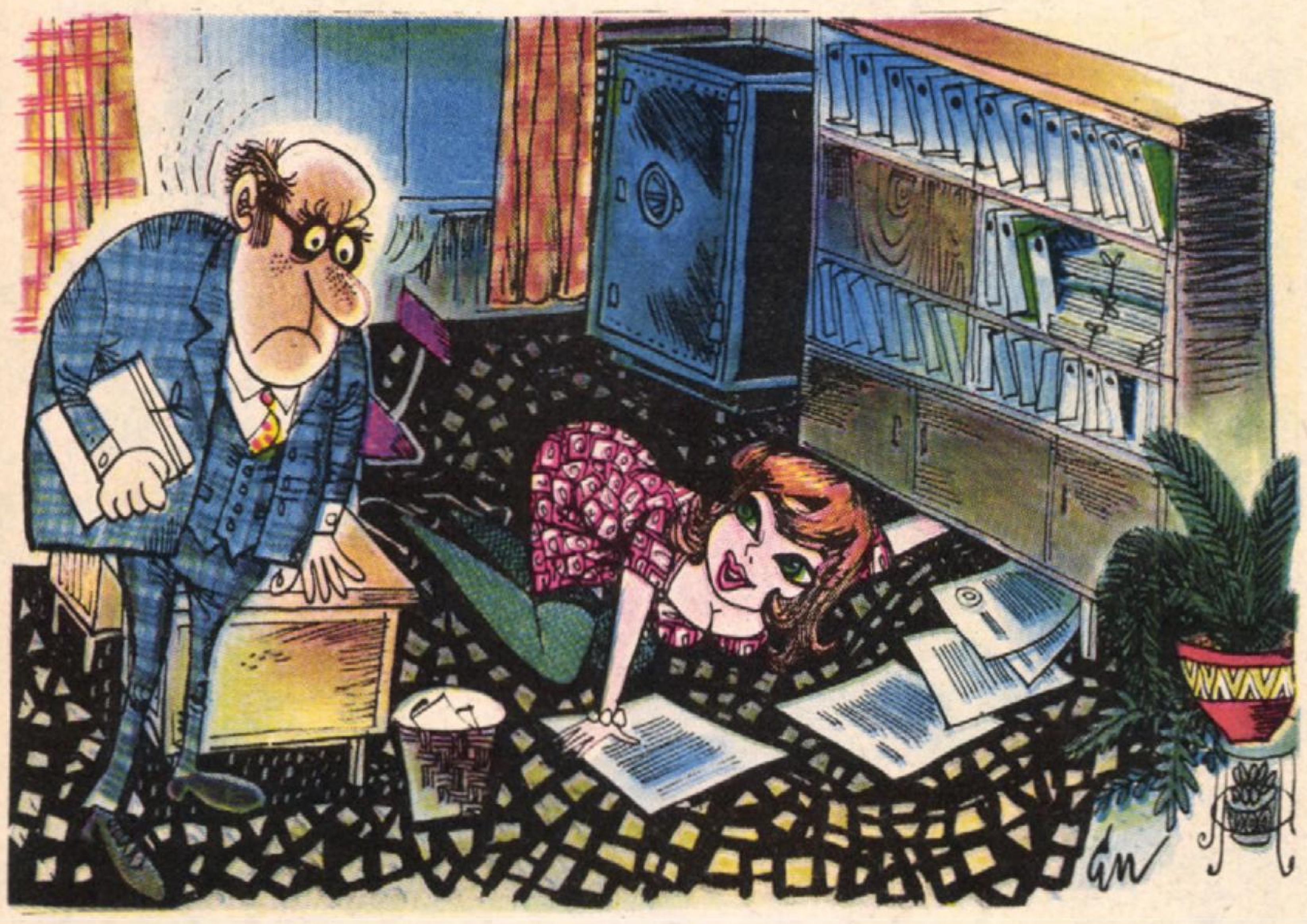
Amerikai munkás a feleségéhez: Van egy jó és egy rossz hírem a számodra. A jó hír, hogy az infláció elleni mozgalom élvonalában küzdök; a rossz hír, hogy kirúgtak.

TELHETETLENSÉG



– Olyat még nem szedtem.

RENDES HIVATAL



– Csak egy pillanat! A bizalmas aktákat itt tartom.

KIS TÜKÖR

Egy asszonynak kislánya születik. Miután hazajött a kórházból, a barátnői sorra látogatják. Közöttük egyik magával hozta hatesztendős kisfiát, Bandikát. Beszélgetés közben a látogató megkérdi a barátnőjét:

— És hogy hívják a kicsit?

— Fruzsinának.

Bandika szeme kerekre nyílik. Eltelik két hét, egyszer csak megszólal:

— Mondd, anyu, azt a kislányt még mindig Fruzsinának hívják?

*

Tizenhat esztendős korára Évike szinte egyik napról a másikra nővé érett, egyébként azonban megmaradt gyerekesnek, fiúsnak. Egyszer, hogy társaságban fesztelenül hancúrozott, az anyja rászólt:

— Hogy viselkedsz már megint? Hát nem tudod, hogy nő vagy?

— De tudom. Csak még nem szoktam meg.

*

Kanadából hazarándult egy külföldre szakadt hazánkfia. Többek között a Balaton mellett is megfordult. Ott ismerkedett meg a szőke Katinkával. Beleszeretett, megkérte a kezét, feleségül vette. Szabadsága lejárt, vissza kellett utaznia Montreálba. Katinka idehaza maradt, hogy elintézze a kivándorlás formaságait.

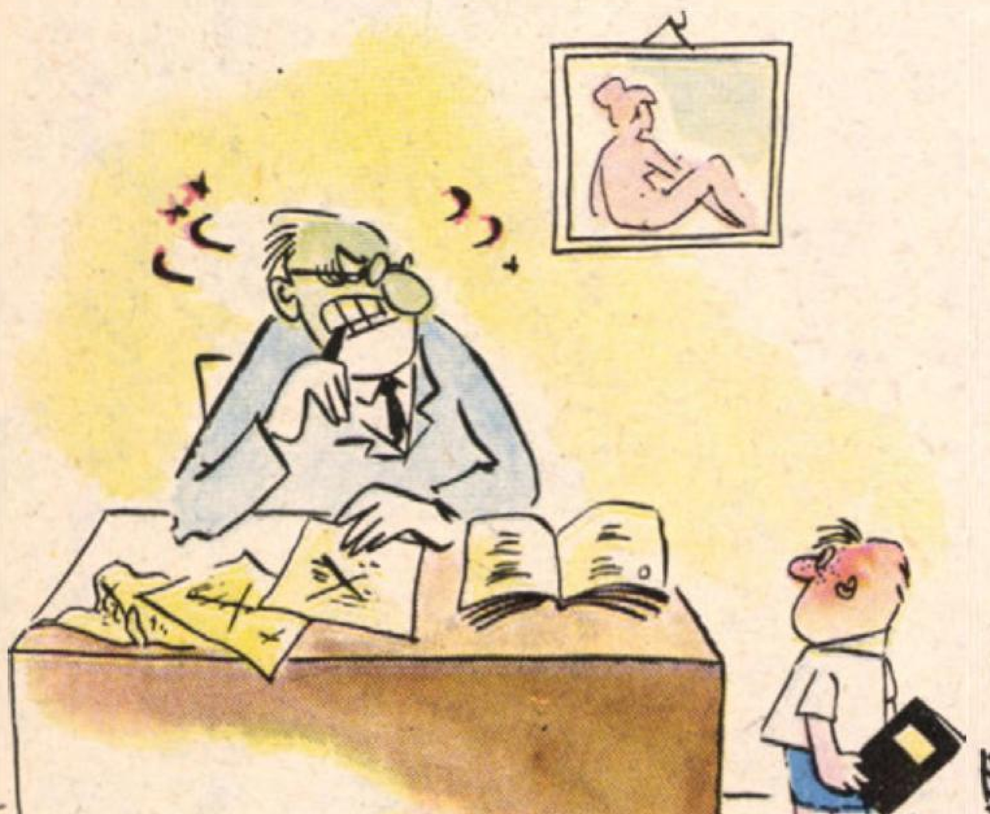
Búcsúzáskor elfogta az aggodalom:

— Aztán ne feledd ám, hogy asszony vagy — mondta, mielőtt bement a reptérre.

— Jó — válaszolt az asszony —, majd gyakorolni fogom.

Kolozsvári Grandpierre Emil

SZÁMTAN PÉLDA



– Add ide az intőt, aláírom. Én sem tudom megcsinálni!

BIZTOS MÓDSZER

A Hamburger Morgenpost-ban olvastuk:

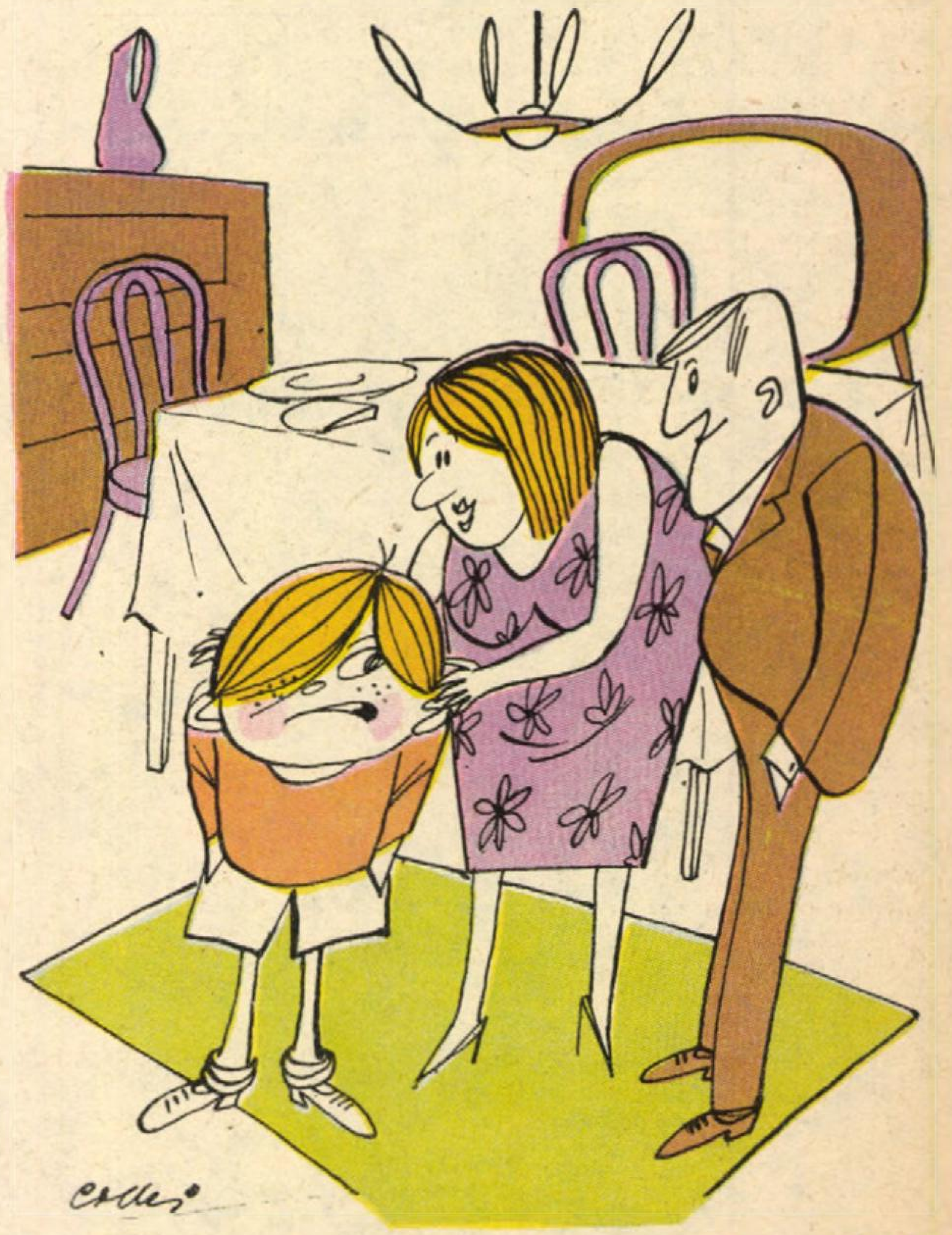
„A holdbeli kőzetek alkalmasaknak bizonyultak kártékony rovarok elpusztítására. Az eljárás a következő: meg kell fogni a rovarokat és a Holdon talált kővel agyonütni!"

TÖPRENG A MIKULÁS



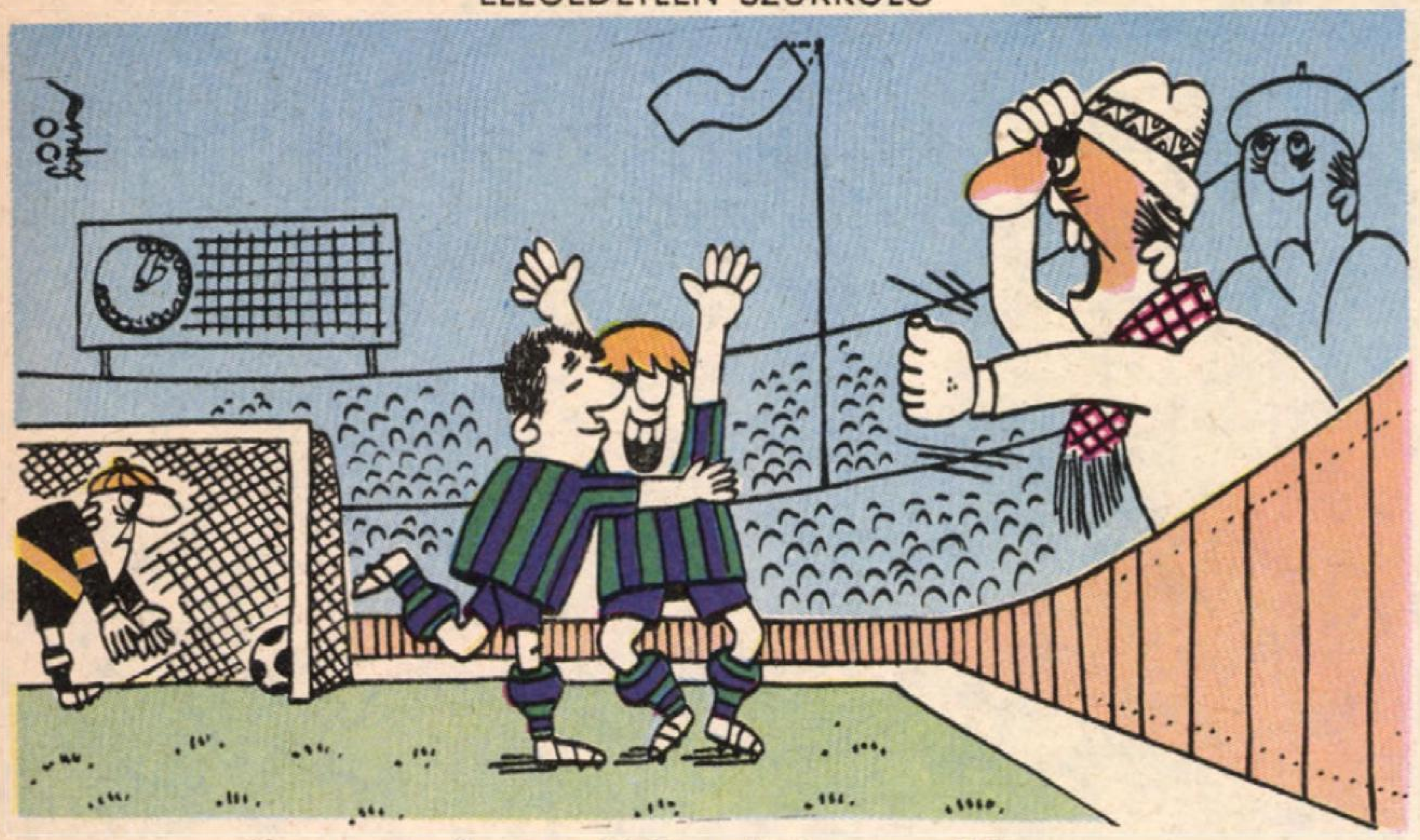
– Mit is akartam még ma este csinálni?

HÓ VÉGÉN



– Anyu, ti megint hízelegtek, lefogadom, hogy kölcsönt szeretnétek kérni.

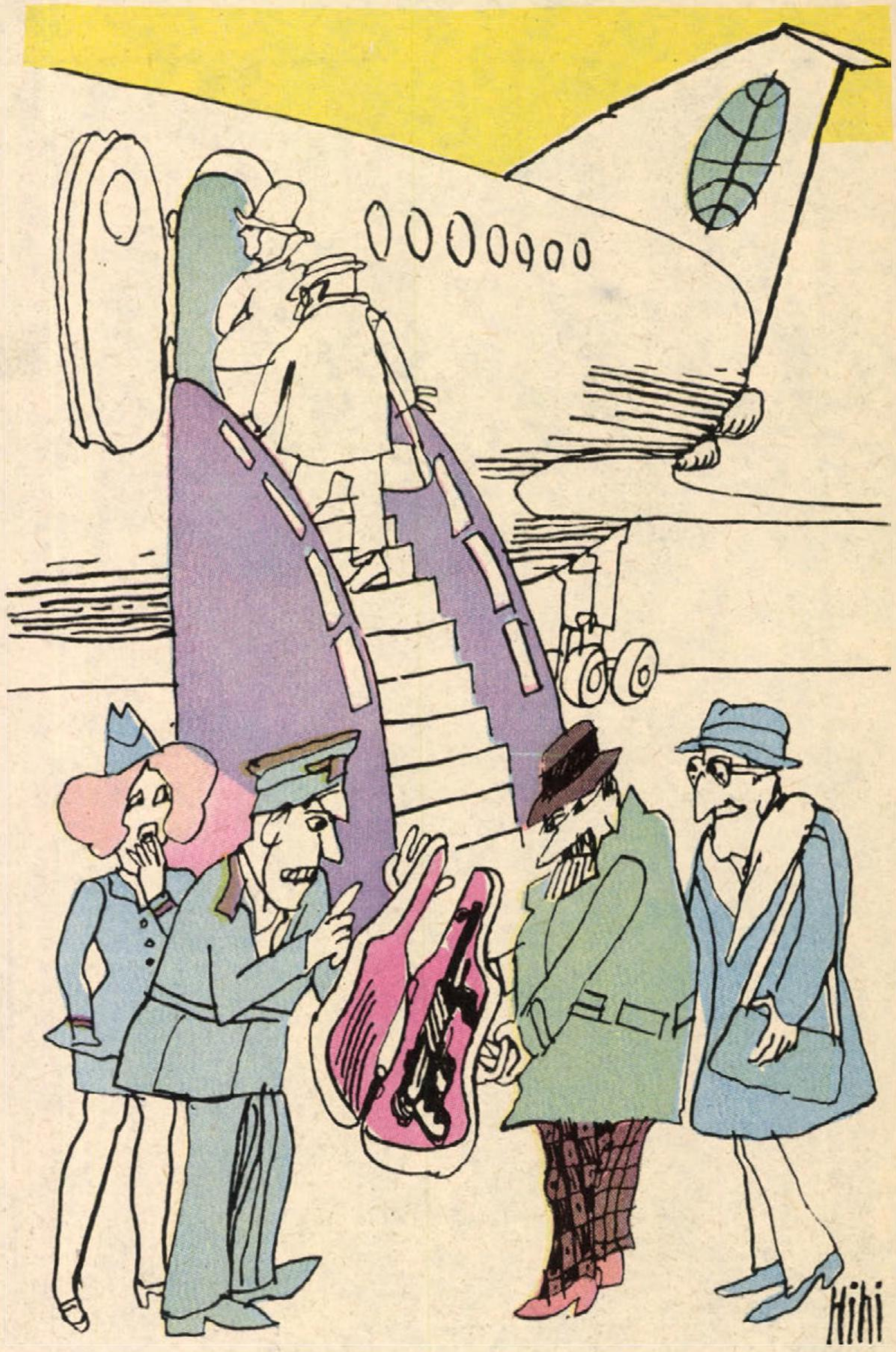
ELÉGEDETLEN SZURKOLÓ



– Pancserek! Ez nektek egy csók?!

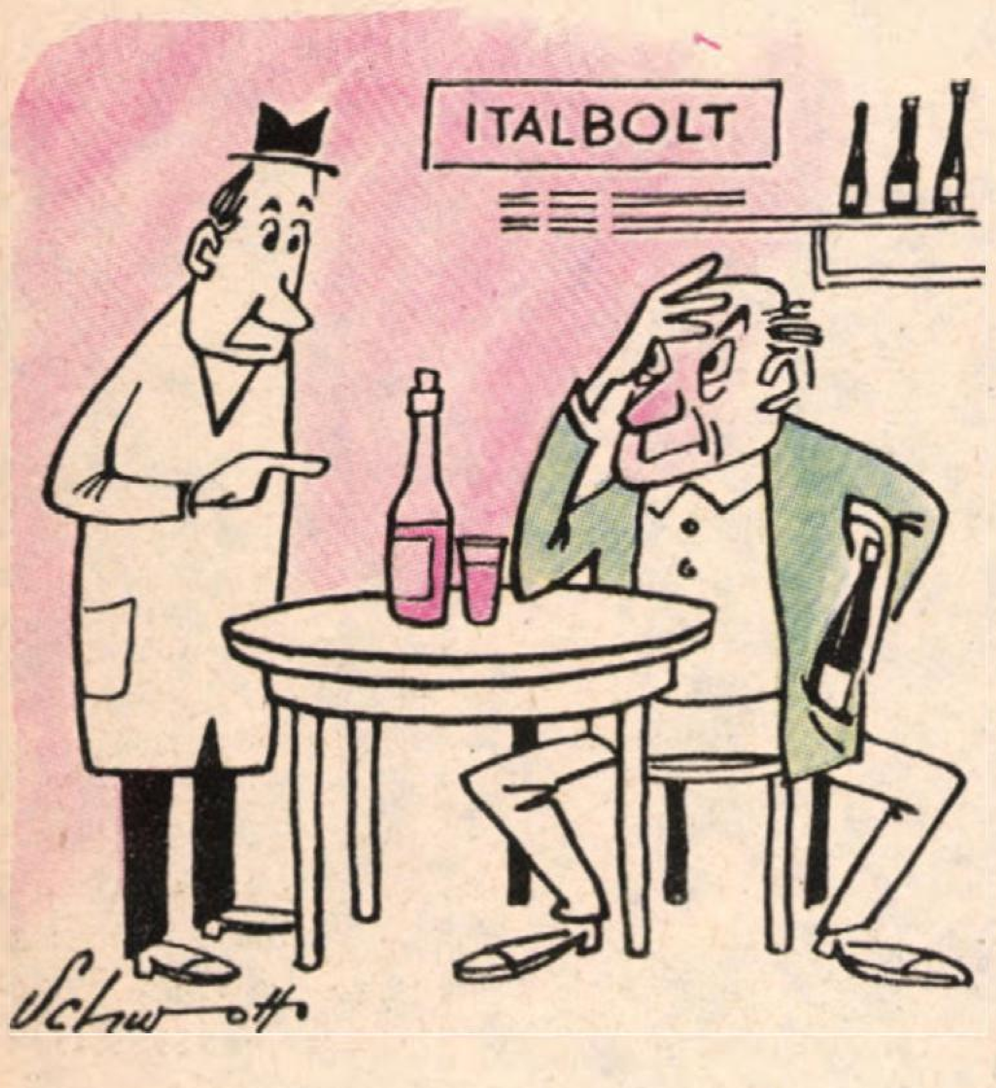
UTASELLENŐRZÉS

Hegedűs István rajza



– Szép kis mesterhegedű ez, uram!

KOCSMÁBAN



– Ez az üveg bor az egyetlen vigaszod?
– Tévedsz. Van a zsebemben még egy.

DIPLOMATIKUS MEGOLDÁS

Maria Subiza asszonyt, egy argentin diplomata feleségét nem engedték be az Ascot-i lóversenyen a királyi vendégek számára elkerített részbe, mert nadrágkösztümben jelent meg. A hölgy könnyen segített magán, lehúzta a nadrágját és a nyaka köré tekerte mint stólát, a kosztümkabát pedig mint divatos miniruha szerepelt. Egy kicsit rövid volt, de tökéletesen megfelelt az udvari etikettnek.

NE KÖVESSÜK KLAPANCIA PÉLDÁJÁT!

Lidércnyomásos álmom volt minap. A kies tájakban gazdag Klapancia állam polgára voltam álmomban, és a derék klapancok velem együtt lelkesen készülődtek nemzeti ünnepükre. Egymásután érkeztek Elnökünkhöz a hosszú üdvözlőtáviratok a világ minden országából. Csak egy helyről nem jött hivatalos sürgöny. A szomszédos Bigámia fejedelmének köszöntő szavait nem közölhették lapjaink, még az utolsó percben az ünnep reggelén sem — mert nem érkezett a fejedelemtől távirat.

Felháborodás hullámzott végig országunkon. A bigámokkal amúgysem éltünk jóviszonyban, és ez a sértésnek számító udvariatlanság felkorbácsolta az indulatokat. Az okot persze senki sem emlegette, hiszen nem lenne méltó a klapanc önérzethez, hogy egy távirat elmaradása miatt háborogjunk — de egyre többen kárhoztatták Bigámia már-már elviselhetetlen pöffeszkedését. A parlamentben egyik legtekintélyesebb politikusunk dörgedelmes beszédben támadta Bigámiát. Ők sem maradtak adósok: hírlapjaik és politikusaik hevesen pocskondiáztak bennünket. A régi ellentétek mind feléledtek — már csaknem kitört a háború a két ország között, már csaknem működni kezdtek a kelevézek és helikopterek, a lándzsák és géppisztolyok... amikor véletlenül



kiderült, hogy tulajdonképpen mi okozta a helyzet elmérgesedését. Bigámia fejedelme mégiscsak küldött annak idején egy udvarias üdvözlő táviratot; ez azonban nem érkezett meg elnöki hivatalunkba. A postai kézbesítő fiatalember, szőke és felelőtlen ifjú, unta ugyanis a kerékpározást: a táviratot egyszerűen bedobta a csatornanyílásba, és ment dolgára, randevúzni a kedvesével.

Ez volt a sok izgalmat okozó klapanc—bigám feszültség hiteles története.

*

Nyomasztó álmom a nappali valóságban gyökerezett. Ébren nem vagyok Klapancia polgára, hanem budapesti lakos — de sürgönyeim és expresszleveleim sorsa Isten kezében van. A *sürgöny-kézbesítés* azt jelentené, hogy *sürgősen kézbe* kell jutnia a küldeménynek. Személyes tapasztalataim vannak azonban és számos panasz hangzott el a nyilvánosság előtt, hogy ezeknek a gyorspostai küldeményeknek sorsa változatos. Van, amit a címzett két-háromnapos késéssel kap meg. Magam is találtam kapualji postaládámban másnapos táviratot, nem is egyszer. Előfordul az is, hogy egyszerűen nyomavész a küldeménynek.

Mit felel erre a hajdan világhírű magyar posta? Emlékszem több nyilatkozatára: munkaerőhiány... ifjú és meggondolatlan kézbesítők ...nem tekintik véglegesnek ezt a foglalkozást... satöbbi.

Magyarázat ez? Nem. Hiszen van rá megoldás, hogy a dolgozók tartsanak a fegyelmitől, féltsék az állásukat, tehát komolyan végezzék a munkát, igyekezzenek jól dolgozni.

*

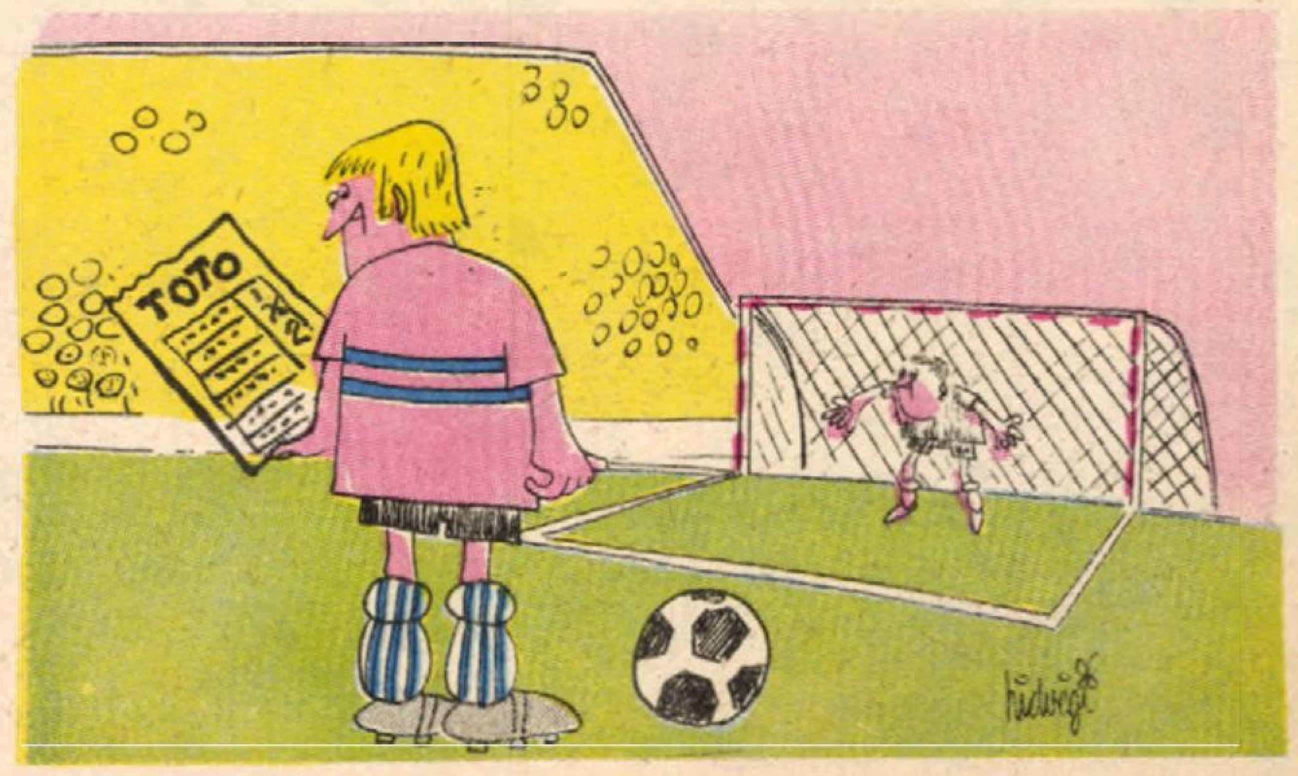
Álombeli Klapanciámban egyébként divatba jött — remélem, nálunk nem lesz szokás! —, hogy a reggeli napilapokat a kézbesítők könnyed eleganciával begyömöszölik a kapu alatti levélszekrényekbe. Praktikus megoldás. A reggel munkába igyekvő dolgozó szépen kiszedi a lapokat, magával viszi; munkahelyére érkezve aztán kényelmesen leül, olvasgat egy félórácskát. S ha ezt valahol mégsem engednék: majd otthon, este olvashatja a reggeli lapokat. Kitűnő megoldás.

S az érv mellette: ne kelljen emeletet járni a kézbesítőnek. Helyes. De akkor biztosítsák így a dolgozók kényelmét más munkaterületeken is! A kohászokat gyötri a hőség: rendeljük el tehát, hogy ezentúl kellemes 18 fokos hőben olvadjon a vas. A föld alatt bányászni sem kellemes — bányásszunk hát szenet a hűvösvölgyi fák árnyas ligetében. Az orvos pedig ne menjen el a fertőző beteghez — kezelje telefonon át.

Klapanciában mindezek megvalósítására készülnek. Minálunk is? Inkább ne!

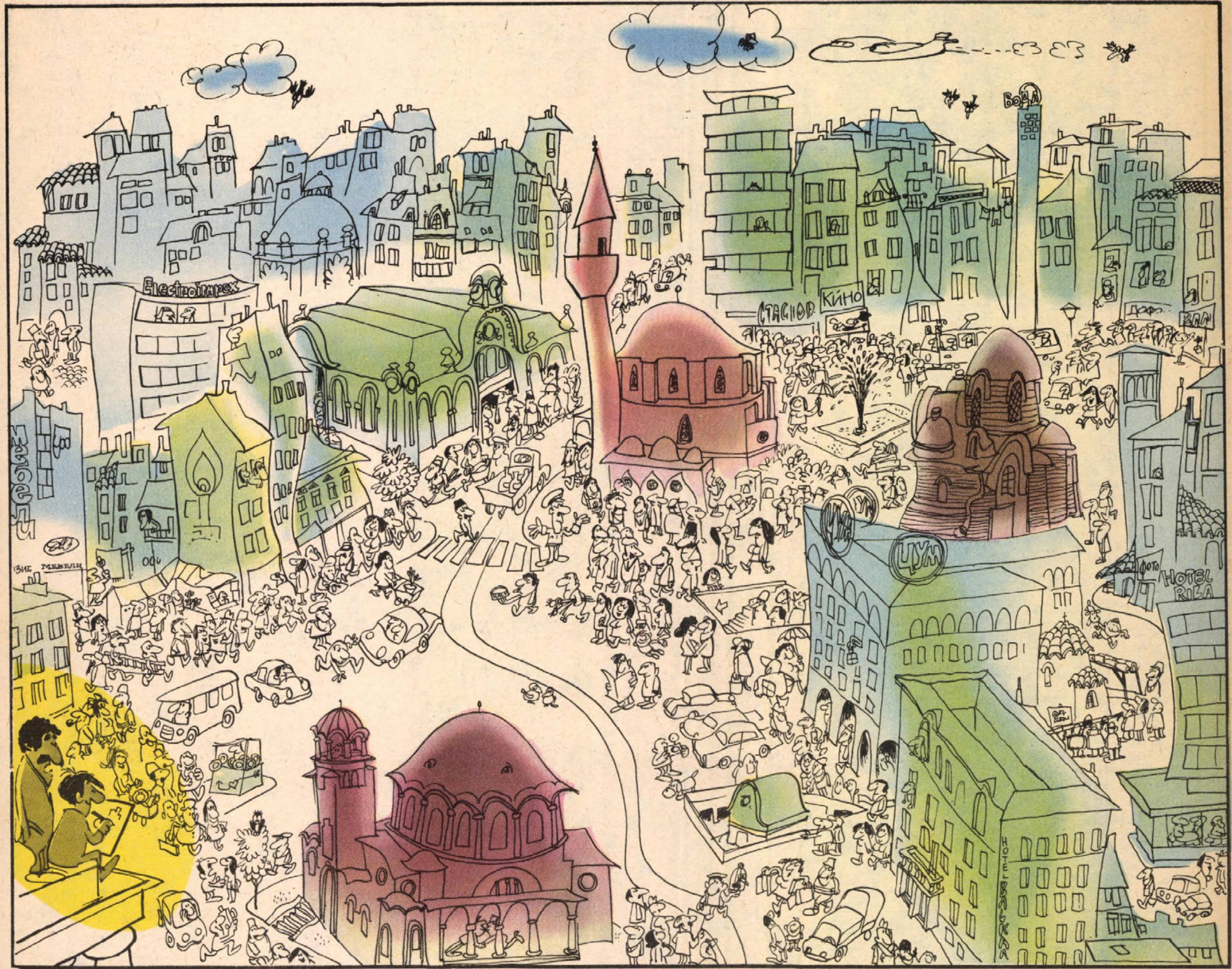
E. J.

TIZENEGYES



SZÓFIAI KÉPESLAP

SAJDIK FERENC ÚTI-RAJZA



– Remélem, rajta lesz városunk minden lakója

a VILÁG anekDOta kincséből

Amikor Hitler seregei 1940 júniusában megszállották Párizst, Pablo *Picasso*, a spanyol származású, világhírű festő, ismert, harcos antifasiszta nem menekült el a francia fővárosból. Röviddel azután, hogy a náci hatóságok berendezkedtek a Fény Városában, Picasso idézést kapott a Gestapo parancsnokságára. Egy pöffeszkedő SS-tiszt nyersen ráförmedt:

— *Maga az a Pablo Picasso nevű antifasiszta piktor?*

— *Igen, én valóban festő vagyok* — felelte óvatosan és higgadtan a művész. S bár látszólag közömbösen nézegetett körül a szobában, szeme sarkából gondosan figyelte a náci minden mozdulatát.

Az SS-tiszt hirtelen az orra alá nyomott egy hatalmas fényképet. A foto Picasso jelentős remekművének, a spanyol polgárháború borzalmait szimbolizáló, forradalmi festményének: a *Guernica*-nak reprodukciója volt. A náci rámutatott a képre, amely Hitler bombázóinak irtózatos pusztítását, a spanyol városok romjait ábrázolta és rábömbölt Picassóra:

— *Feleljen! Ezt maga csinálta?*

— *Nem* — szólott szerényen a festő. — *Ezt maguk csinálták.*



Egy milánói társaságban Arturo *Toscanini*, a csodálatos karmester-lángelme összetalálkozott egy világjáró tenoristával, aki éppen amerikai turnéjáról érkezett vissza. A felfuvalkodott hangfenomén, aki hallott valamit Toscanini nemrég elég balszerencsés körülmények között lezajlott svéd koncertsorozatáról, talán hogy meg is csipkedje kissé a Mestert, áradozni kezdett tengerentúli sikereiről.

— *Fantasztikus pénzeket kerestünk odaát. Kíváncsi volnék, Maestro, ki tudja-e találni, mennyi dollárt kapartam össze a turnén...*

— *Nézze kedvesem* — mosolygott Toscanini —, *pontosan nem merném megjelölni a summát. De megközelítőleg... körülbelül a fele lehet annak, amit itt most mondani akart nekem.*

*

A származástani elmélet megteremtője: Charles Robert *Darwin* — dadogott. Amikor valaki egyszer megkérdezte tőle, hogy nem kellemetlen, nem zavaró-e ez a beszédbeli fogyatékosság, így válaszolt:

— *Ellenkezőleg. Nagyon örülök neki, mert ezzel rákényszerülök, hogy előbb gondolkozzam, s aztán beszéljek.*



Darwin maga igen tömören fejezte ki mondanivalóját, s gyűlölte a keresett, hosszadalmas előadásmódot. Ebből adódott, hogy egy alkalommal, amikor együtt ebédelt a színeszavú, bonyolult mondatokat szerkesztő történetíróval: Thomas *Carlyle*el, a találkozás után keservesen kifakadt.

— *Képzeljétek* — mesélte barátainak —, *két óra hosszat, szünet nélkül, folyton-folyvást csak ő beszélt. És találjátok ki, mi volt ennek a hosszú előadásnak a tárgya. Úgysem tudjátok kitalálni. A hallgatás dicsérete.*

*

Paul *Ehrlich*, a vérbajgyógyító Salvarsan feltalálója, rendkívül kedélyes férfiú volt, nagy dohányos és még nagyobb sörivó.

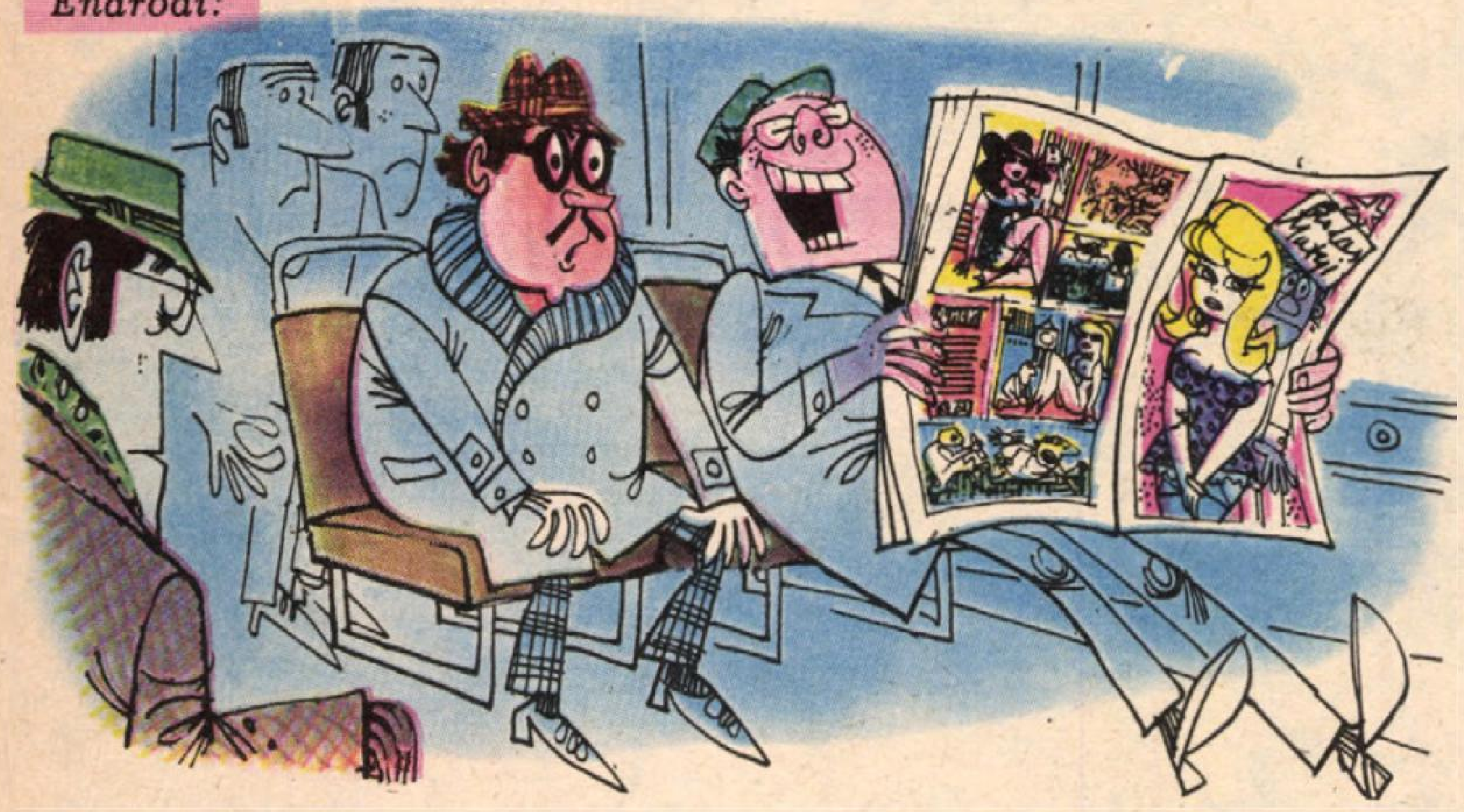
— *Igazi lángész!* — lelkendeztek a verklisek, akiket minden héten busás borravalókkal traktált, hogy jöjjenek el laboratóriumának kertjébe és muzsikáljanak az ablaka alatt.

— *A legjobb ötleteim* — mesélte — *akkor támadnak, amikor a vidám verkliszót hallom. Lehet, hogy másokat zavar a sípláda zenéje, engem kifejezetten alkotásra ihlet...*

Békés István gyűjtése

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
MIN LEPŐDNÉNEK MEG?

Endrődi:

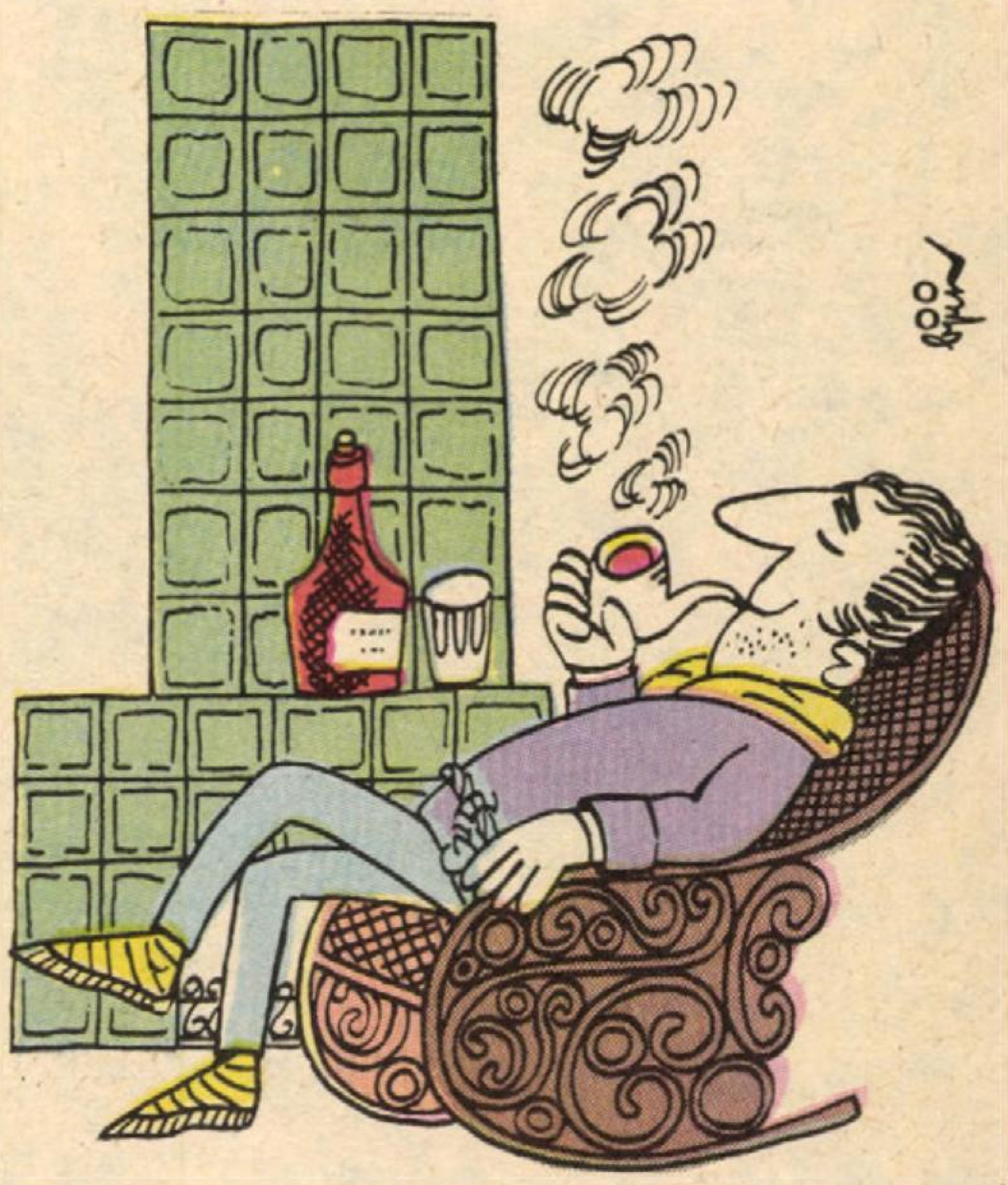


– Ha egyszer valaki hangosan nevetne a rajzomon...

Pusztai:

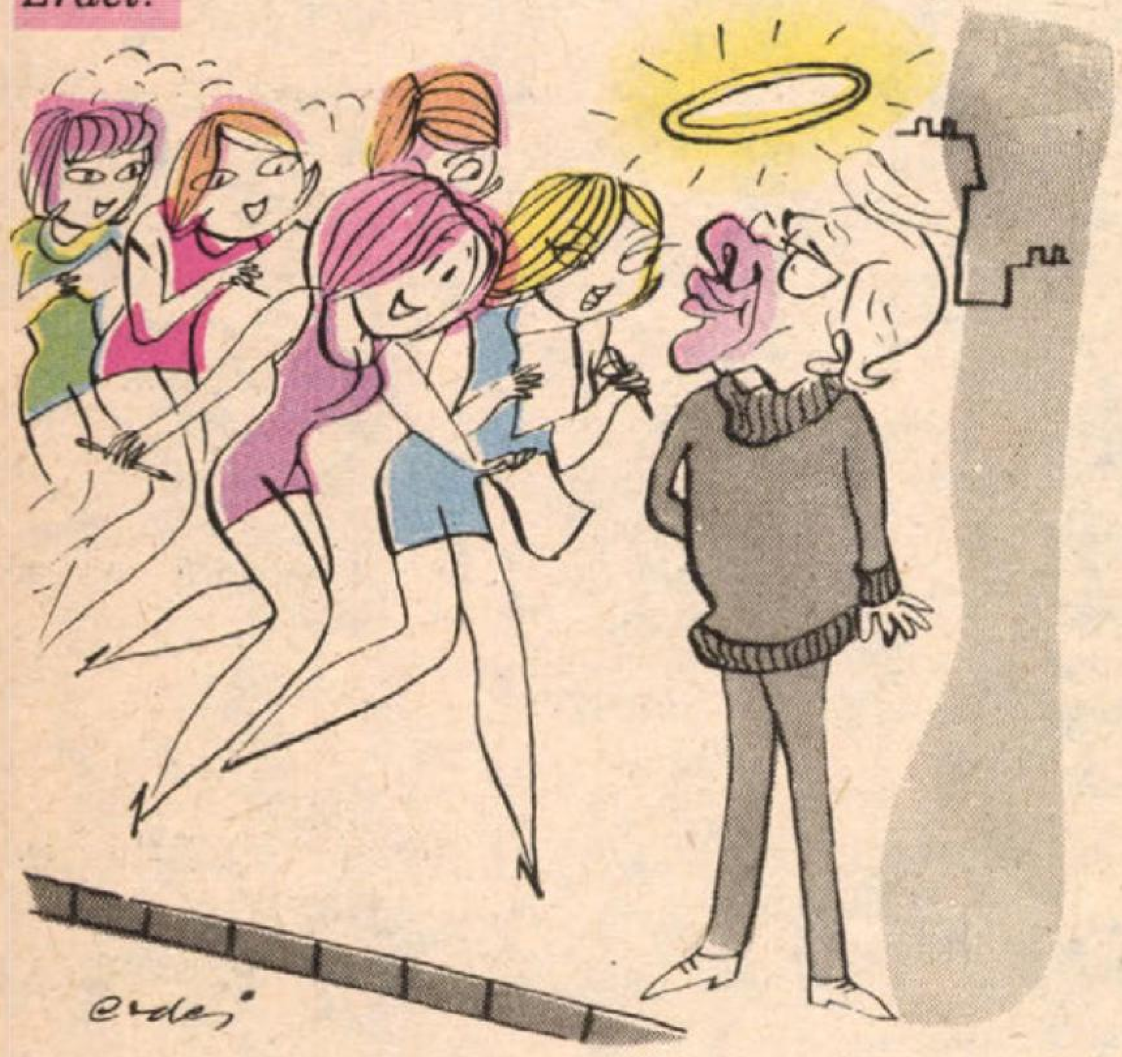


Balázs-Piri:



– Ha a magyar pipadohányt el lehetne szívni.

Erdei:



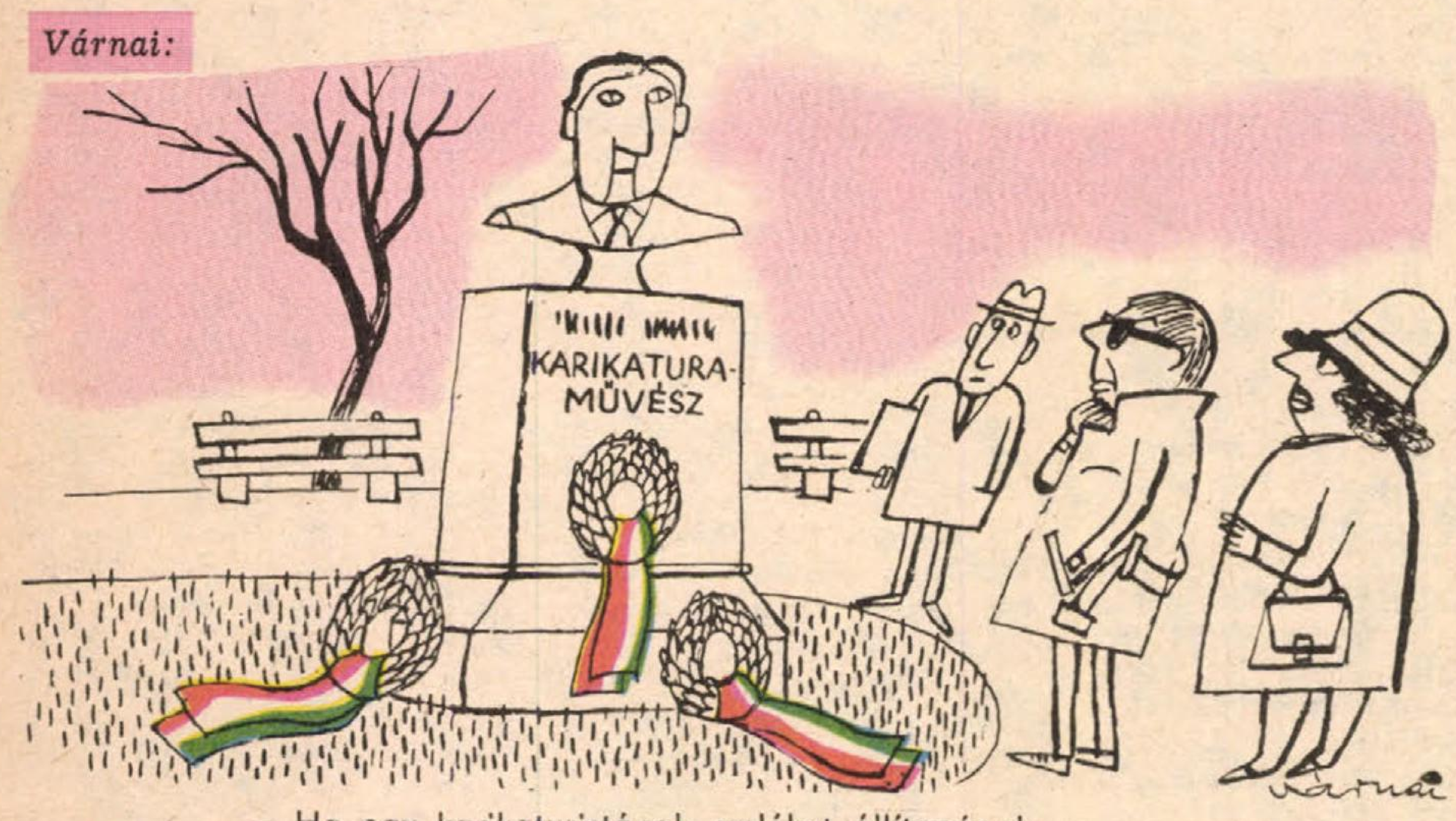
– Ha összetévesztenének Templárral.

Fülöp:



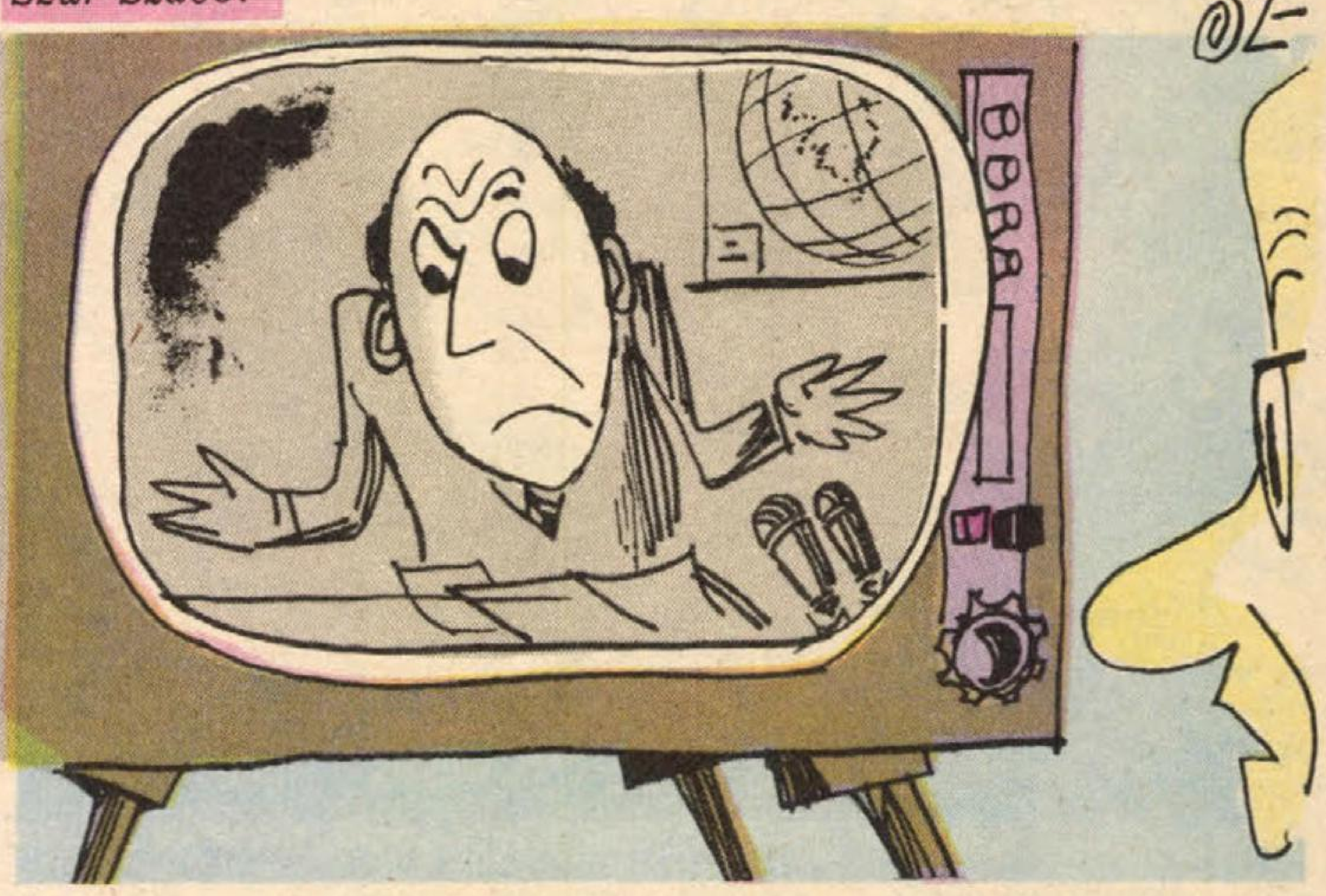
– Fiam, megjött a brikett!

Várnai:



– Ha egy karikaturistának emléket állítanának.

Szűr-Szabó:



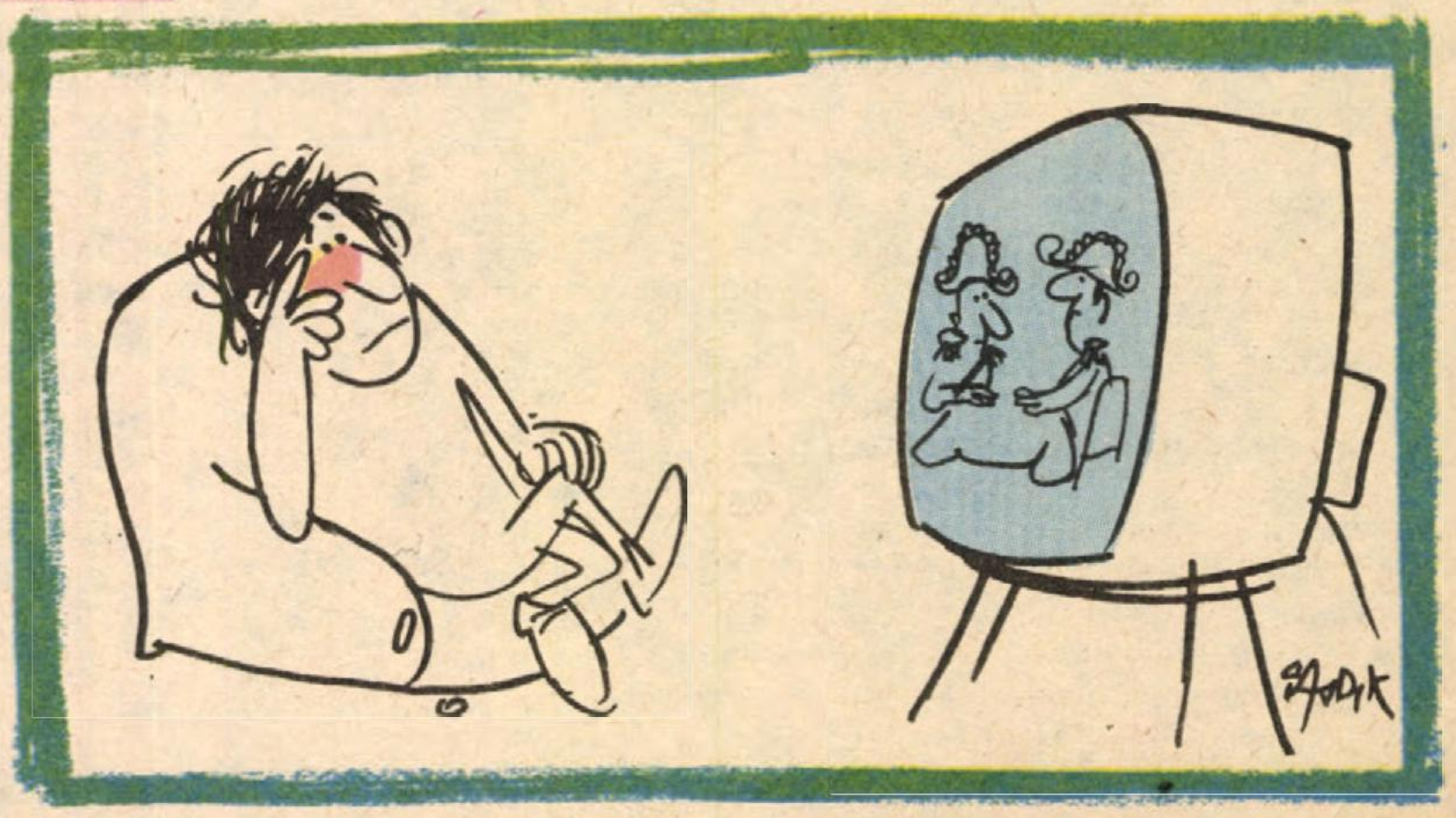
– Ha egy hírmagyarázó azt mondaná, hogy a fene se érti.

Barát:



– Ha csak egyszer kellene sorbaállni...

Sajdik:



– Ha megérném a leszerelési tárgyalások végét.

NEMZEDÉKI ELLENTÉT



– A történelem ítélőszéke előtt te leszel az agresszor...

MAI IFJÚSÁG



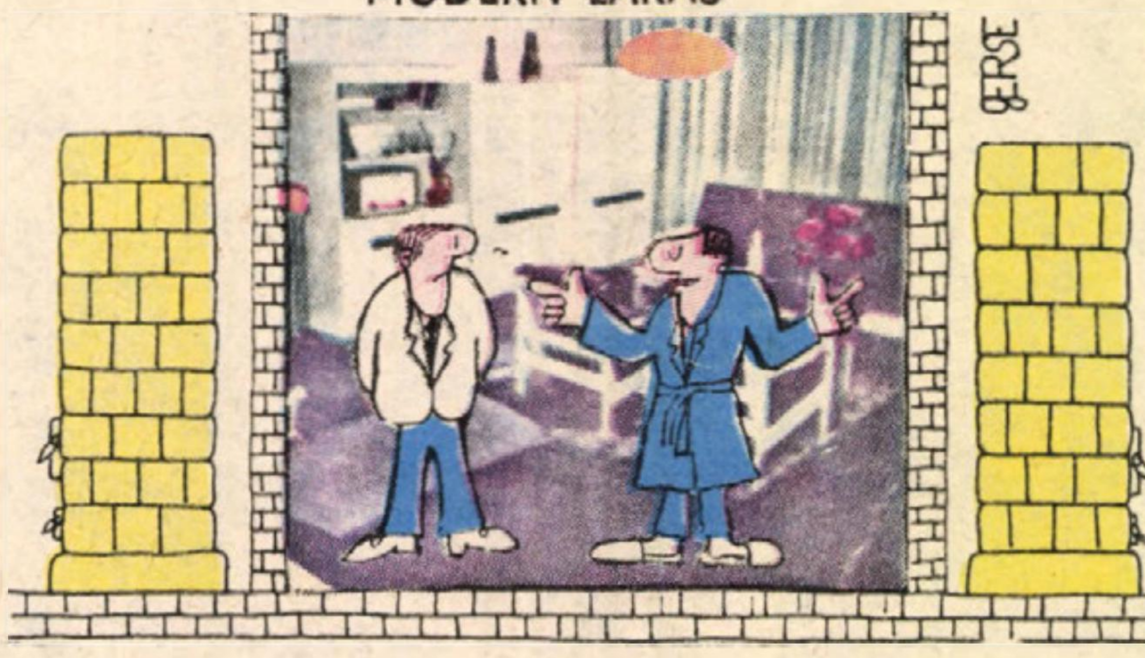
– Mi értelme van ennek, a végén úgyis meghalunk...

MUNKAÜGYI OSZTÁLYON



– Végzettsége?
– Iskolatelevízió...

MODERN LAKÁS



– Remek! A falak olyan vékonyak, hogy a két szomszéd cserépkályhája teljesen befűti a szobát.

GODOTRA VÁRVA...

A Nobel-díjas Beckett leghíresebb színdarabja, a „Godotra várva" röviden arról szól, hogy két csavargó várja, várja, de hiába várja a titokzatos Godot megérkezését. A Birmingham-i színházban a dráma tovább fokozódott, mivel az egyik főszereplő, egy londoni színész elaludt a vonaton, elfelejtett leszállni Birminghamban. Hiába vártak rá, nem érkezett meg, s az előadás elmaradt...

HOGYAN VÁLTOZIK A VICC



1

A világ bármennyire is halad,
a bölcs megmondta: nincs új a nap alatt!
Azt hiszed tán, hogy vannak új sztorik?
A vicc csak árnyalatban változik.
Lássunk egy példát. Hogy szól a régi vicc,
amelyből okulást merítsz?
Ebédidő. A gyerek jön haza,
nagyon várja már papa és mama.
– Jó volt a fürdő? – Mondhatom, remek!
S mily sokan voltak! – mondja a gyerek.
– Fiúk vagy lányok? – kérdezi az apjuk.
– Mit tudom én, hisz nem volt ruha rajtuk!

2

E nyájas viccben ma már más a helyzet,
a modern idő más divatot kerget.
Ma más szokások, más emberek élnek,
s a gyerek most egy ünnepségről tér meg.
– Oly sokan voltak! – meséli hadarva.
– Fiúk vagy lányok? – kérdezi az apja.
A gyerek töpreng. Annyi mindent látott...
a lányokon egyenes csőnadrágot...
oly egyformák voltak mind egymás mellett...
a fiúk csipkés ingeket viseltek...
hajuk kisütve... ékszeres a karjuk...
– Mit tudom én – szól –, hisz ruha volt rajtuk!

Lovászy Márton

SZABÓ NÉNIVEL KÁVÉZTAM



Amíg varok rá, megpróbálom fölidézni néhány emlékezetes szerepében. Egy jóságos anyát látok (Williams: Üvegfigurák) és mellette egy gonosz boszorkányt (Mirigy a Csongor és Tündében), egy örök rettegésben élő anyót (Aase' a Peer Gyntben) és egy rettenthetetlen hőst (Shaw Szent Johannája), azután két tragikus sorsú királynőt, a Hamlet Gertrúdját és a Bánk bán Gertrúdisát.

És miközben emlékező képzeletemben a két Gobbi királynő — egymás mellett — lépked könyörtelen végzete felé, körülöttem megbolydul a presszó közönsége, ilyesmiket hallok: Odanézz, a Szabó néni!, Nicsak, Szabó mama!

Nagyban szidom — óvatosan magamban — a háborgató zajgást, amikor megjelenik asztalomnál ő, s egyszeriben mindent megértek.

— Hallotta ezt a nagy Szabó nénizést?

— Van fülem.

— És nem zavarja?

— Sőt, jólesik.

— Véleményem szerint, ez a Szabó családosdi amolyan nagy népi játszadozás. Úgy értem, ahogy a gyerek pontosan tudja, hogy a pálca nem ló és a pad nem autó, mégis igen komolyan lovagol a pálcán, és váltja a sebességet a padon.

— Már ne is haragudjon, de talán én mégiscsak jobban hasonlítok Szabó nénihez, aki ott lakik maguknál a harmadik emeleten, vagy Kőbányán a Micsoda utcai földszint hétben, mint a pad az autóhoz!

— Ez a szerencse! A felnőttnek ugyanis nincs olyan jó fantáziája, mint a gyereknek.

— Pontosabban... Lassabban működik a fantáziája. Engem — például — olykor meghívnak üzemi ünnepségekre szavalni. Komolyat szavalni. Kiállok a dobogóra, fekete kosztümben, megfelelő ünnepélyes ábrázattal. Percekig nevetnek, tapsolnak, sőt kiabálnak: Olvasson be nekik, Szabó néni! Azt nem mondják, kinek és mit, azt Szabó néninek illik tudnia. Természetesen ünnepi alkalmakkor az ember nem „olvas be" senkinek, inkább megvárja, amíg csend lesz, és szaval.

— Ilyen fogadtatás után van bátorsága komolyat szavalni?

— Van bátorságom azt válaszolni erre, hogy megtanultam a mesterségemet, sőt némi adottságom is van. Csak egy valami aggaszt.

— ???

— A mezőgazdaságunk fokozott gépesítése.

Nevetek, várom a vicc poénját.

— Csak sohse nevessen! Ez komoly gondom. Ugyanis a traktorokat nem patkolják.

Most kapcsolok. Hallottam én valamit Gobbi Hildának erről a hobbyjáról.

— Kétezerhétszáz patkóm van. A kétezret játszva összeszedtem egy év alatt, vidéki föllépéseimen, a következő hétszázhoz öt év kellett. Mostanában meg van olyan falu, ahol már kovács sincs, nemhogy patkó!

— És hol raktározza ezt a sok vasat? (Majdnem azt mondtam: ócskavasat.)

— Nem raktározom, beépítettem a víkendházamba. Patkóból van az ablak és az ajtó rácsozata, meg a kerítés és mindenféle: patkó, patkó, és patkó.

— Érdekes.

— Ó, van ennél érdekesebb is a vityillómban. A házba nyíló ajtó a lebontott Nemzeti színészbejárójának az ajtaja.

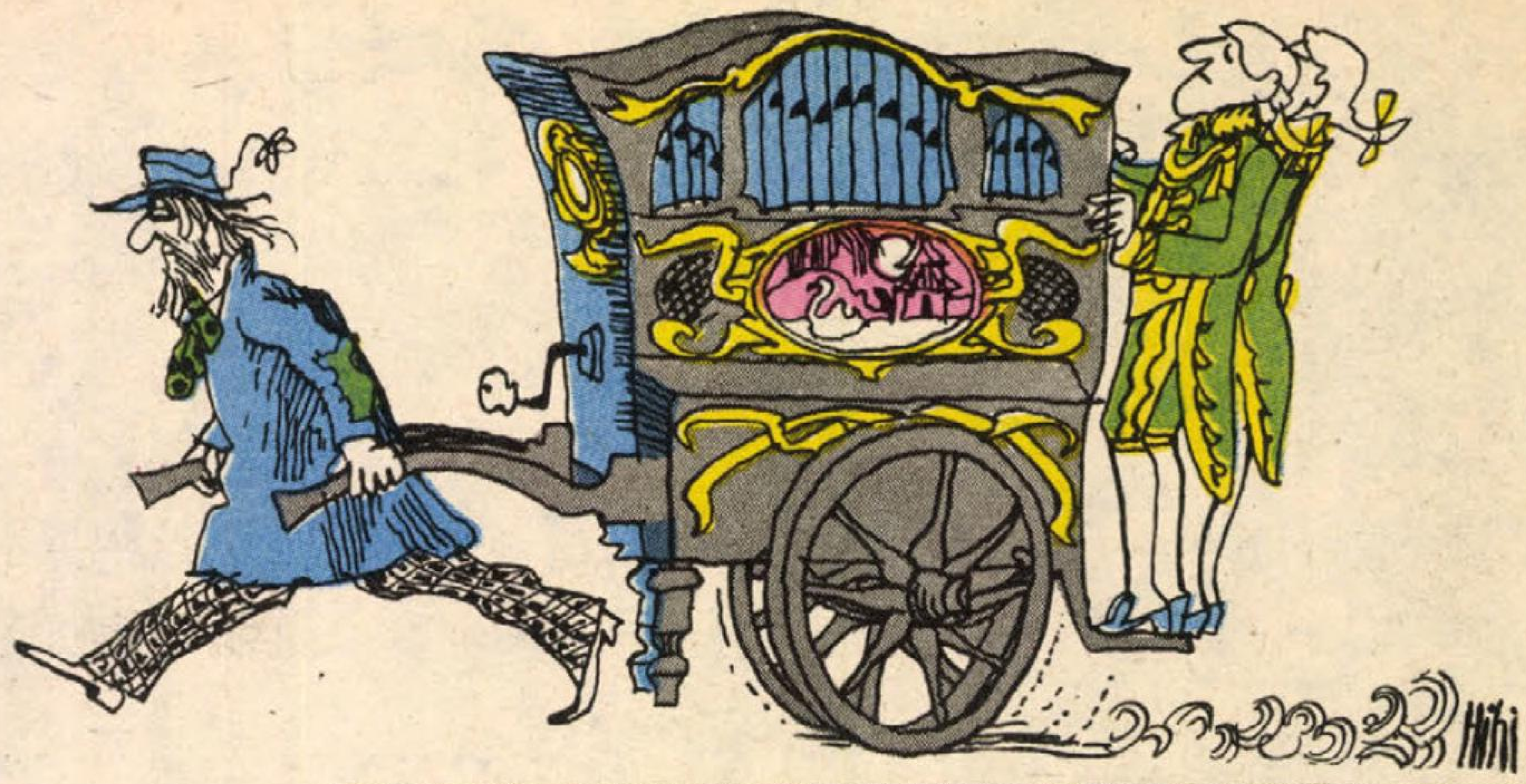
— Most már értem, miért kellett lebontani a Nemzeti Színházat?

— Hát igen. Persze, nem volt olyan egyszerű. Előbb el kellett intéznem, hogy építsenek földalattit alája. Jó trükk volt, igaz?

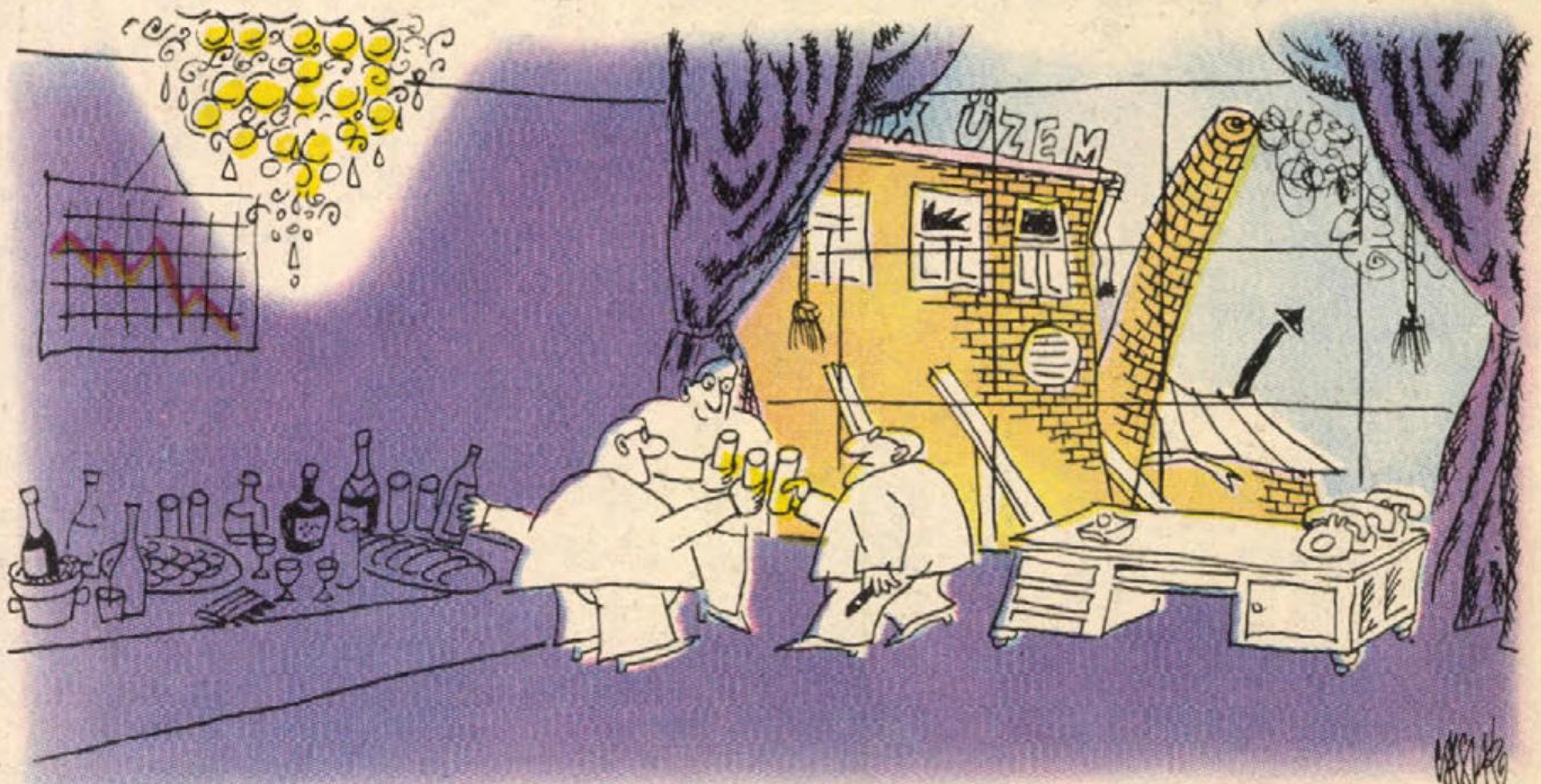
Sólyom László

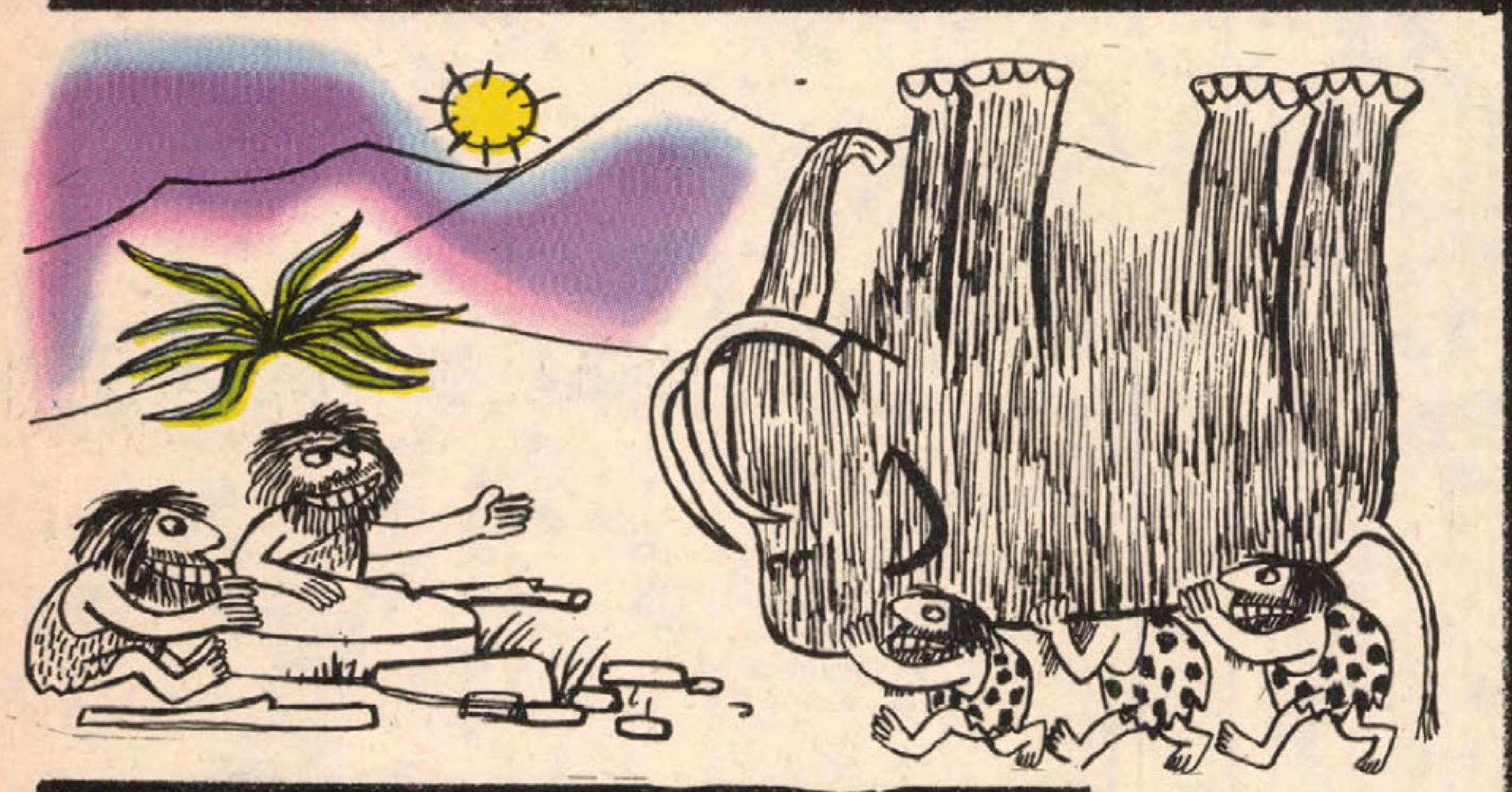
REPREZENTÁCIÓ

PUSZTAI, HEGEDŰS, CSÁSZÁR, VÁRNAI, SZŰR-SZABÓ, SAJDIK, BALÁZS-PIRI

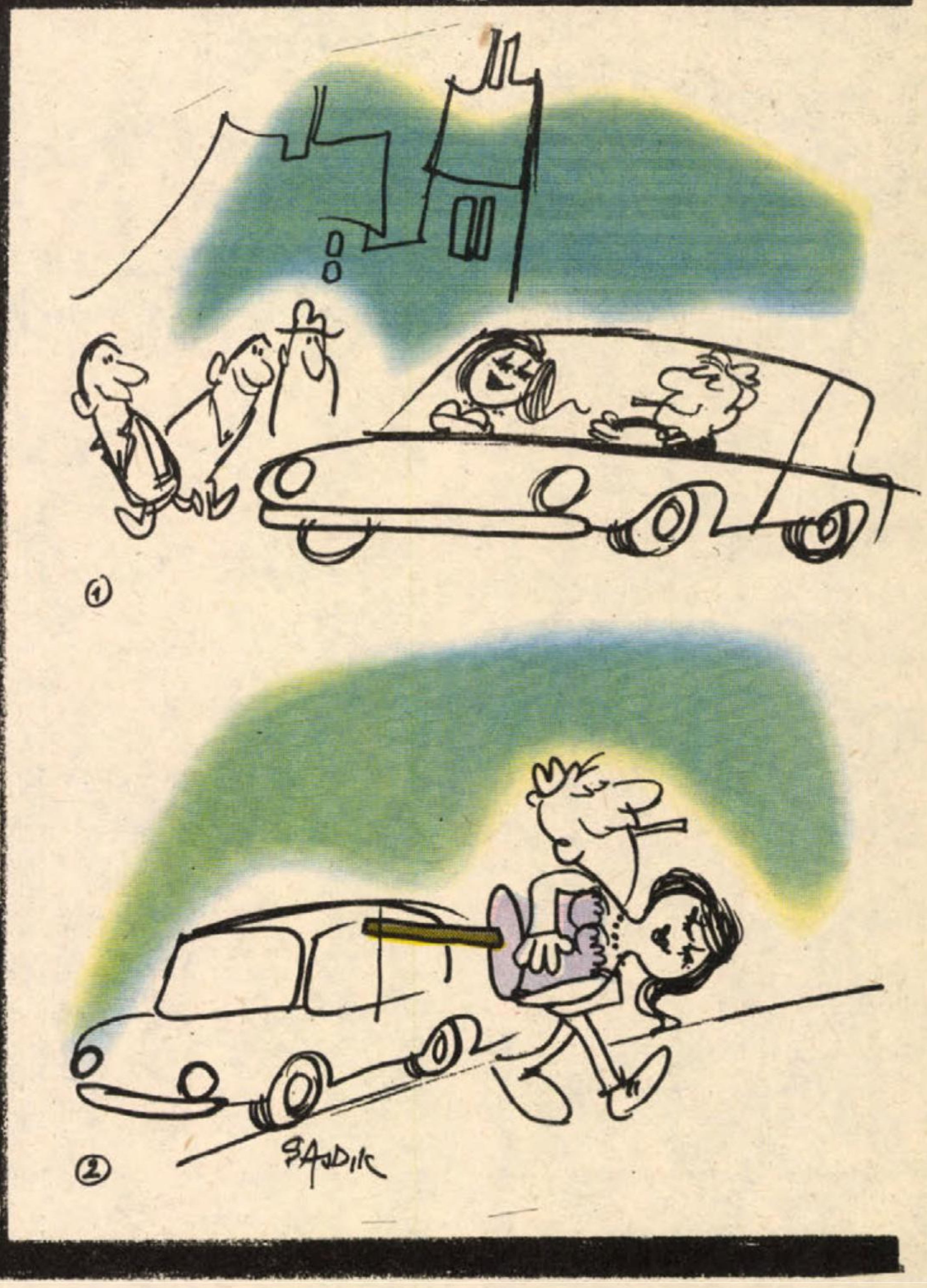


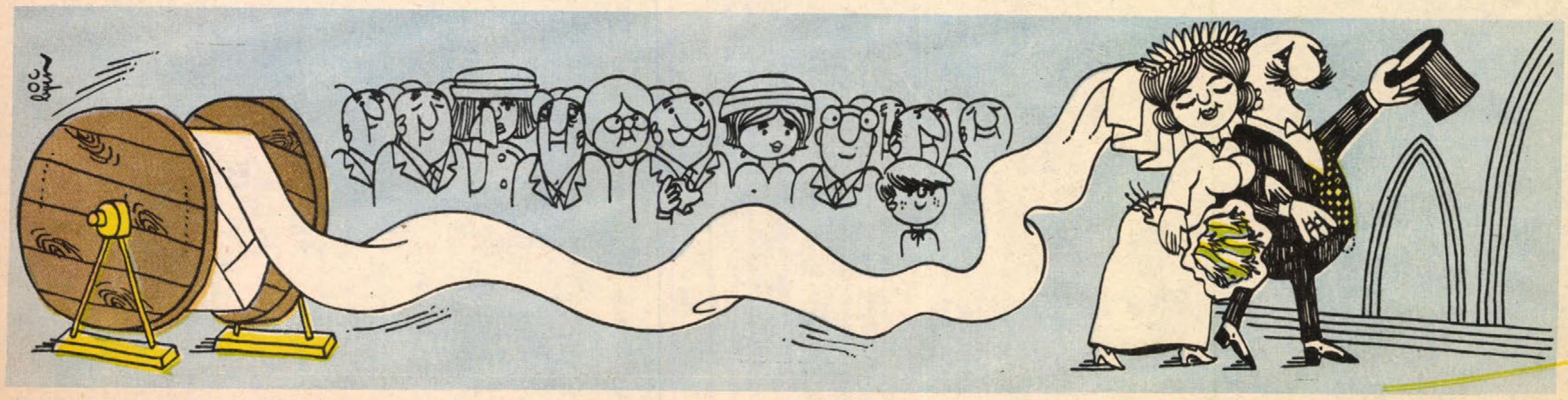




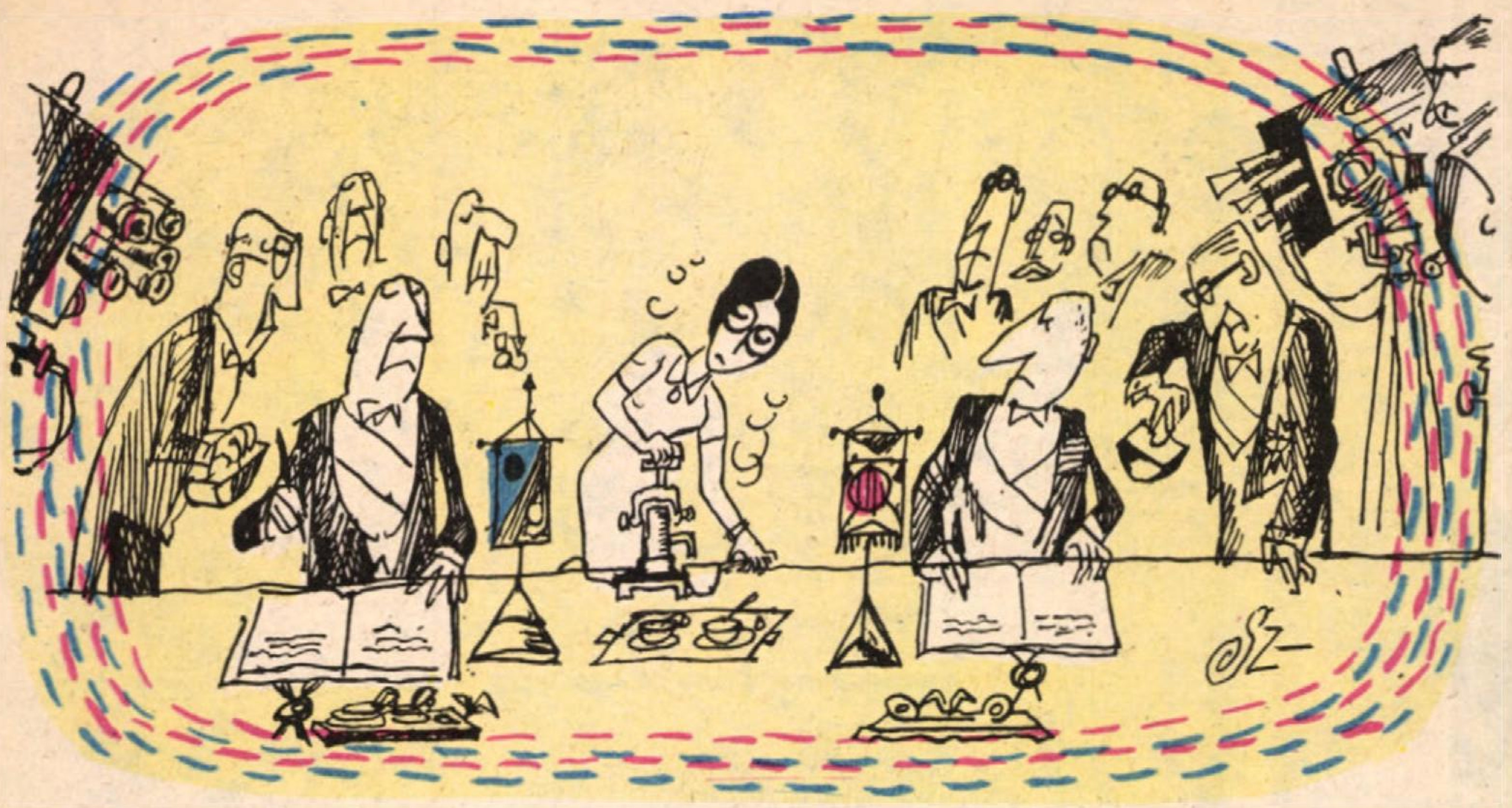




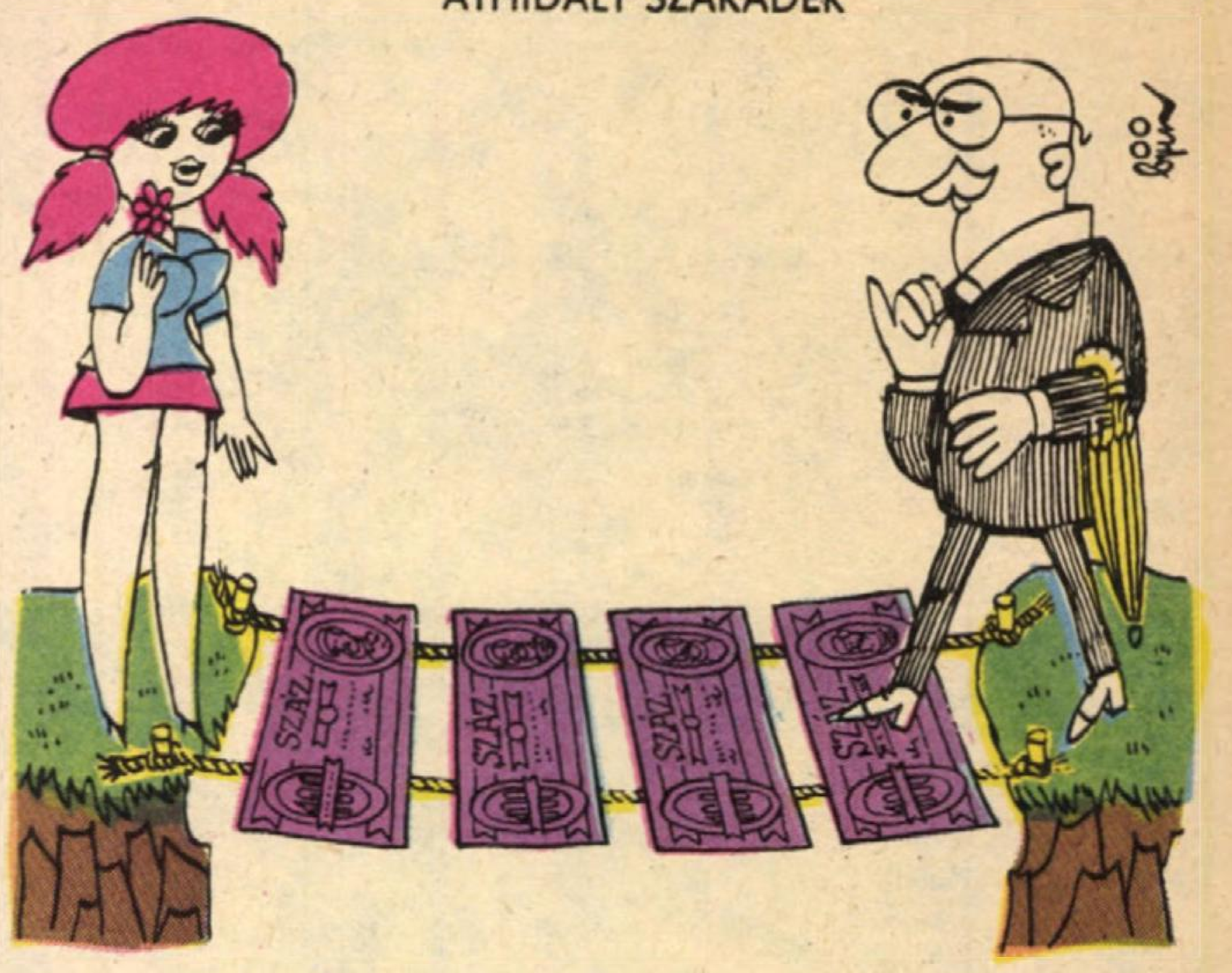




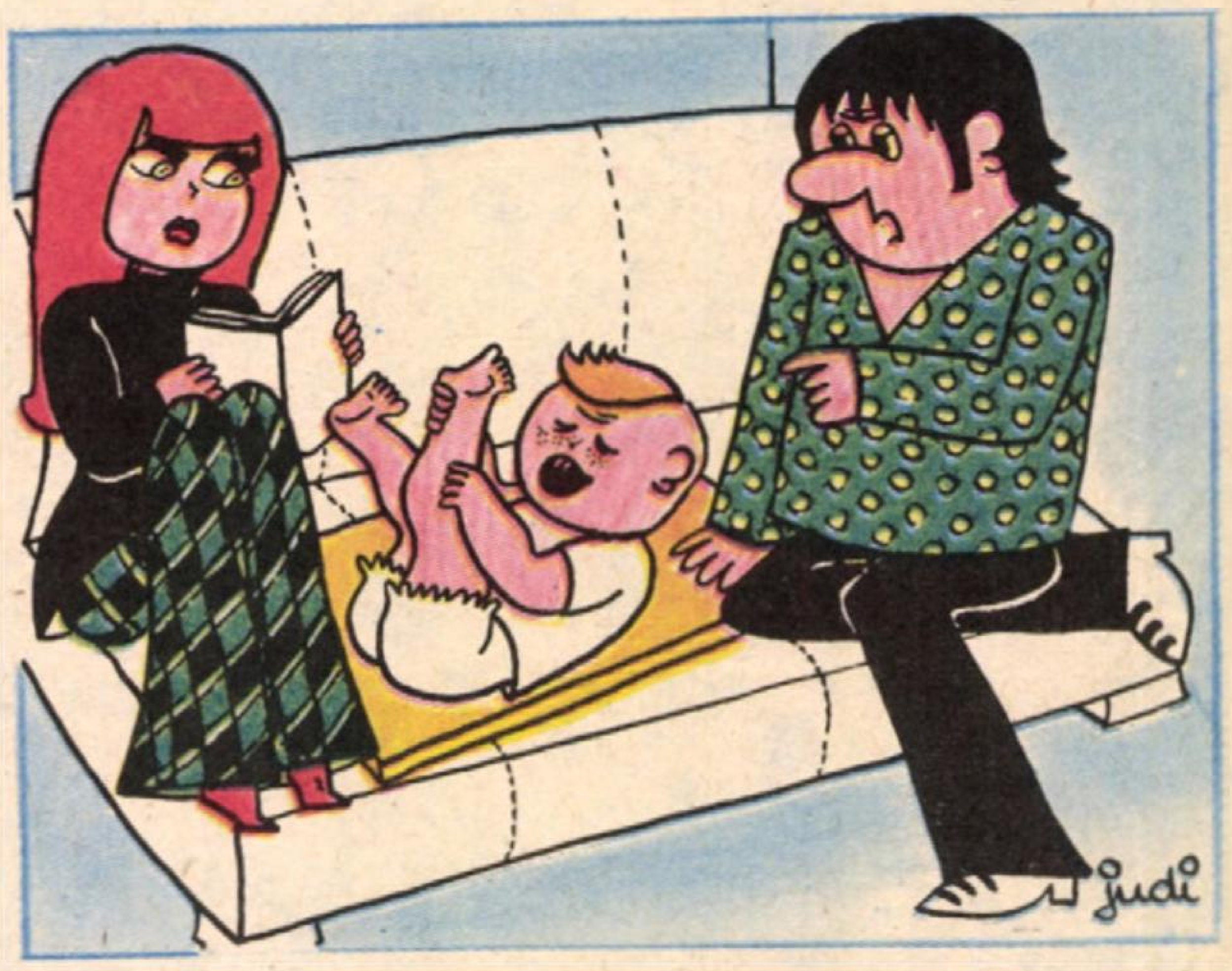
TAKARÉKOSSÁG



ÁTHIDALT SZAKADÉK

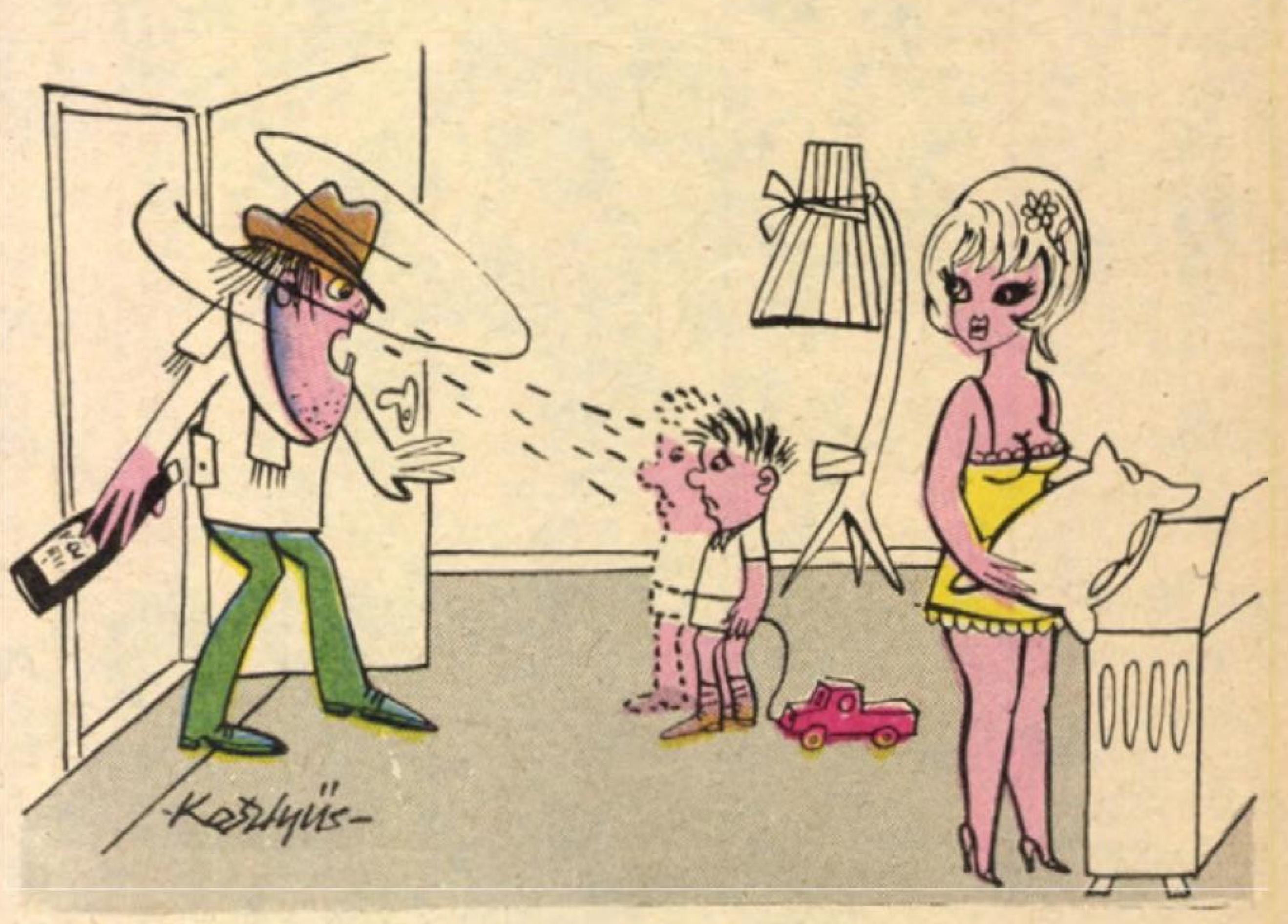


MAI SZÜLŐK



– Ez a gyerek akkor is sikít, ha nem hall beat-zenét?!

GYANAKVÁS



– Te anyjuk, amikor elmentem, csak egy fiúnk volt...

FÜLLENTETT HÍREK

A volt Erkel cukrászdát ismét hajdani maszek tulajdonosáról, Hauerról nevezték el. Ezzel kapcsolatban az Erkel Színház igazgatósága felkért bennünket annak közlésére, hogy egyelőre nem került szóba a „Hauer Színház" elnevezés.

*

Bár a televízió által is közvetített beat-mise általános (oda és vissza) tetszést aratott, illetékes főpapi körök letettek arról a tervről, hogy beat-nászindulóval és beat-rekviemmel szerezzenek újabb híveket.

*

Nyűgös Pál lángossütőmester belépett az Állatvédő Egyletbe. Első ténykedése az volt, hogy megvásárolt tíz doboz szardíniát, felbontotta, és a szabadon bocsátott halakat beledobta a Dunába.

*

A kákapusztai Művelődési Otthon színháztermében egyik vidéki színházunk zsúfolt ház előtt játszotta az *Oidipusz Kolonoszban* című Szofoklész-tragédiát. A nagy érdeklődés egy sajtóhibának volt köszönhető. A plakát ugyanis azt hirdette, hogy „szüret az első és második felvonás között."

*

Egyre gyakoribb a csőtörés Budapest utcái alatt. Mérnökeink most olyan eljárást dolgoztak ki, amely a jövőben kizárttá teszi a csövek megrozsdásodását. A csöveket ugyanis makaróniból fogják gyártani. Néhány vendéglátóipari egység máris sikerrel kísérletezte ki a megfelelő keménységű makarónit.

*

A Budapesti Állatkertben oly sikeresen folyik a vadak megszelídítése, hogy nemsokára megnyitják az Oroszlánbarlang éttermet, amelyben az állatok királyának hátára kötözött tálcákról válogathat a közönség szendvics- és tortafélét. Viszont, mivel egy igazi állatkertből nem hiányozhatik a félelmetes vadállat, az intézet állatpszichológusai most bárányvadítással kísérleteznek.

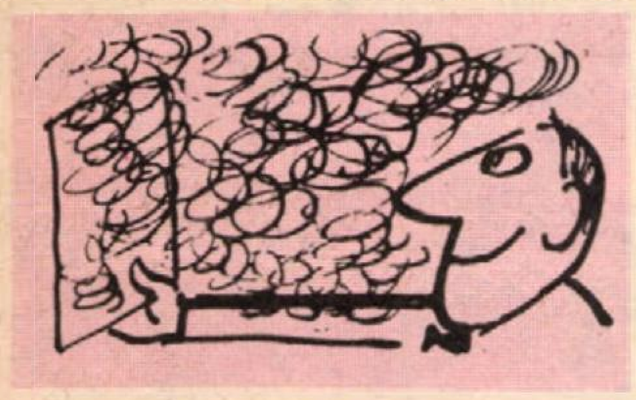
Szánthó Dénes

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

SZILÁNKOK

FÜST

— Tegnap bementem egy osztályon felüli szórakozóhelyre. Éjfélkor már olyan füst volt, hogy fizetéskor nem tudtam elolvasni a pincér számláját. Nem is baj, mert az orvos eltiltott minden izgalomtól.



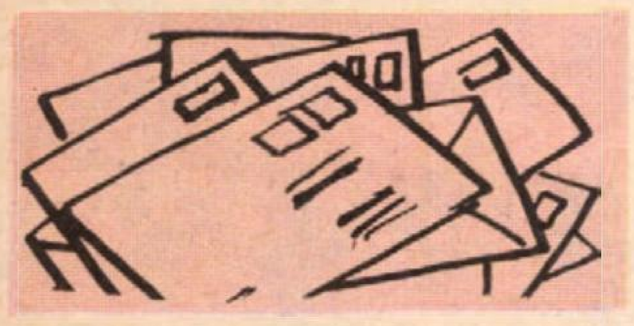
JÓ PÉLDA

— Meg kell, hogy szűnjön hivatalunkban a rideg, lelketlen hang az ügyféllel szemben. Közelebb kell kerülnünk egymáshoz. Vegyenek rólam példát a kartársak! Tegnap az egyik ügyfelet feleségül vettem.



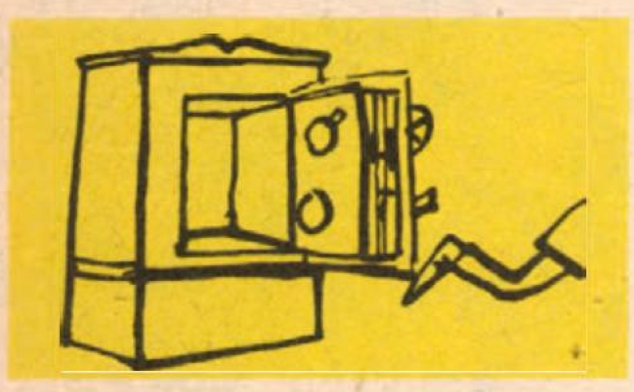
SZENVEDÉLY

— Szörnyen irigylem filmszínészünket, Y.-t. Állítólag naponta ötszáz szerelmeslevelet kap.
— Én is irigylem. Lányok, szépasszonyok...
— Az engem nem érdekel, hanem a sok bélyeg.



ÍTÉLET

Z. két évet kapott hirtelen felindulásból elkövetett sikkasztásért.



AZ ECSERIN

— Vegye meg ezt a gyönyörű festményt. Valódi Rembrandt.
— Mennyit kér érte?
— Százötven forintot.
— Az előbb egy százasért kínáltak valódi Leonardo da Vincit.
— Vigye el százért, de csak azért, mert ma maga az első vevőm!

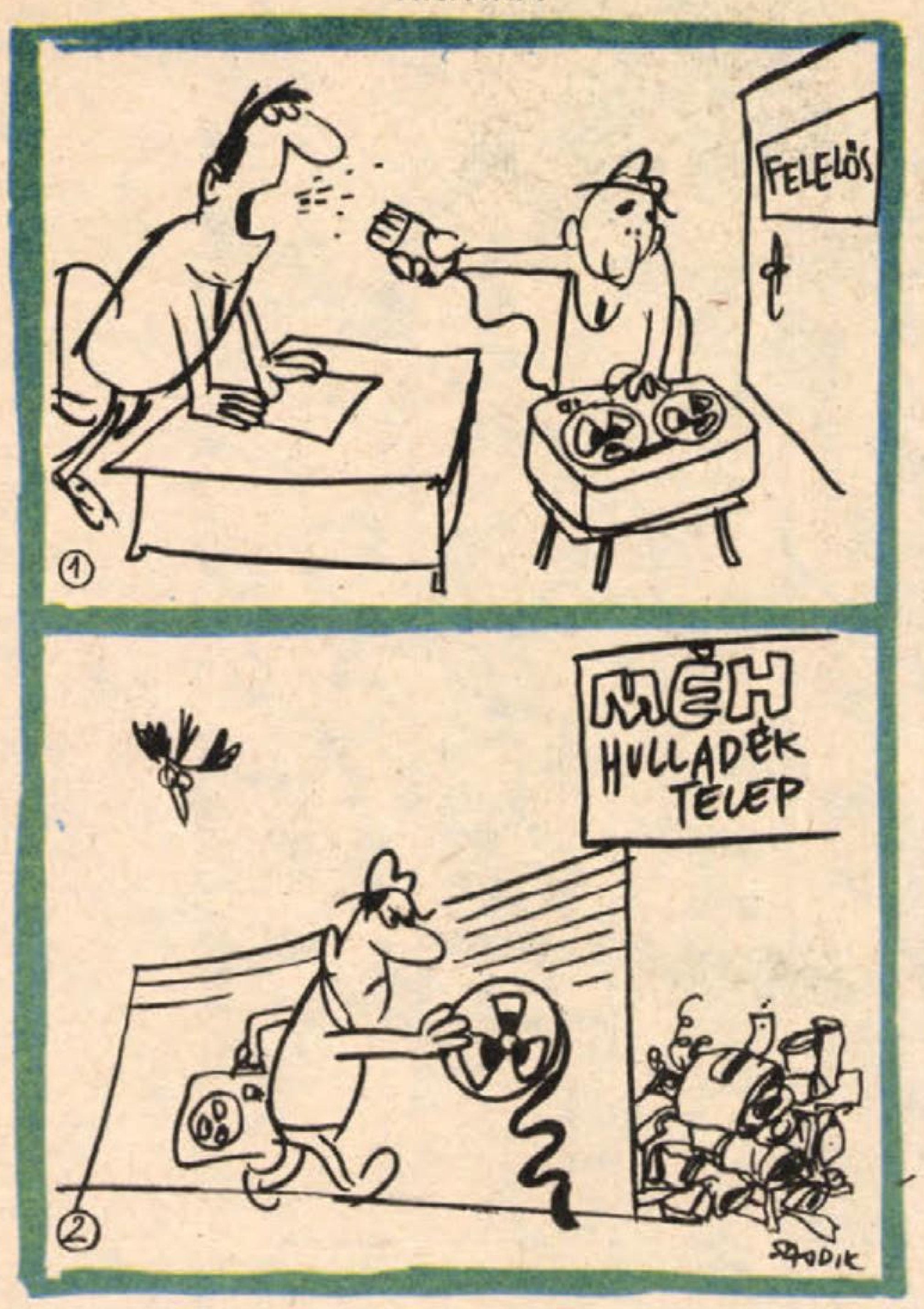


JÓSNŐNÉL

— Nagy gazdagságot látok.
— Magánál. Látom, tele van az előszobája ügyfelekkel...

Galambos Szilveszter

KRITIKA

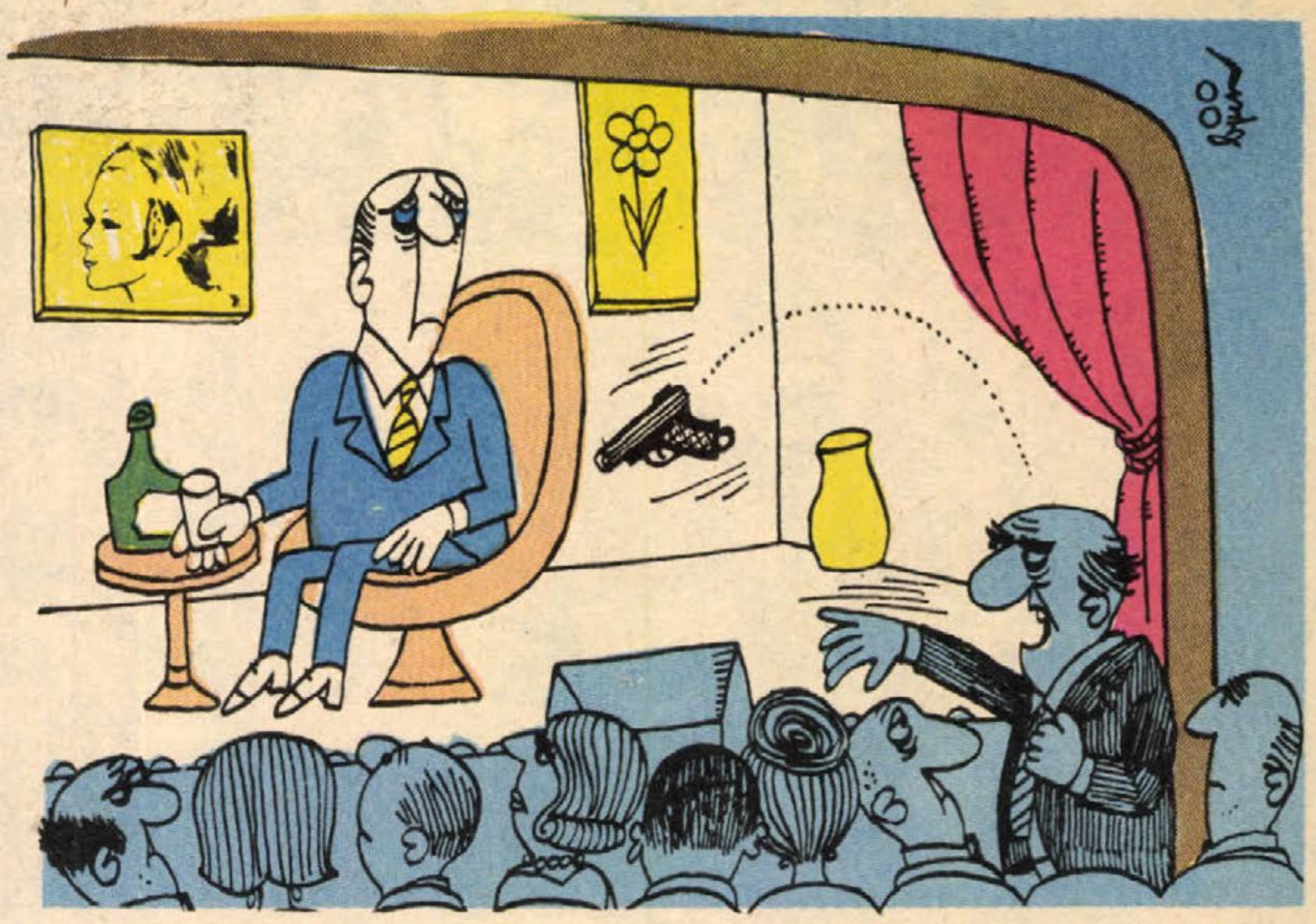


MINDENNAPI GOND

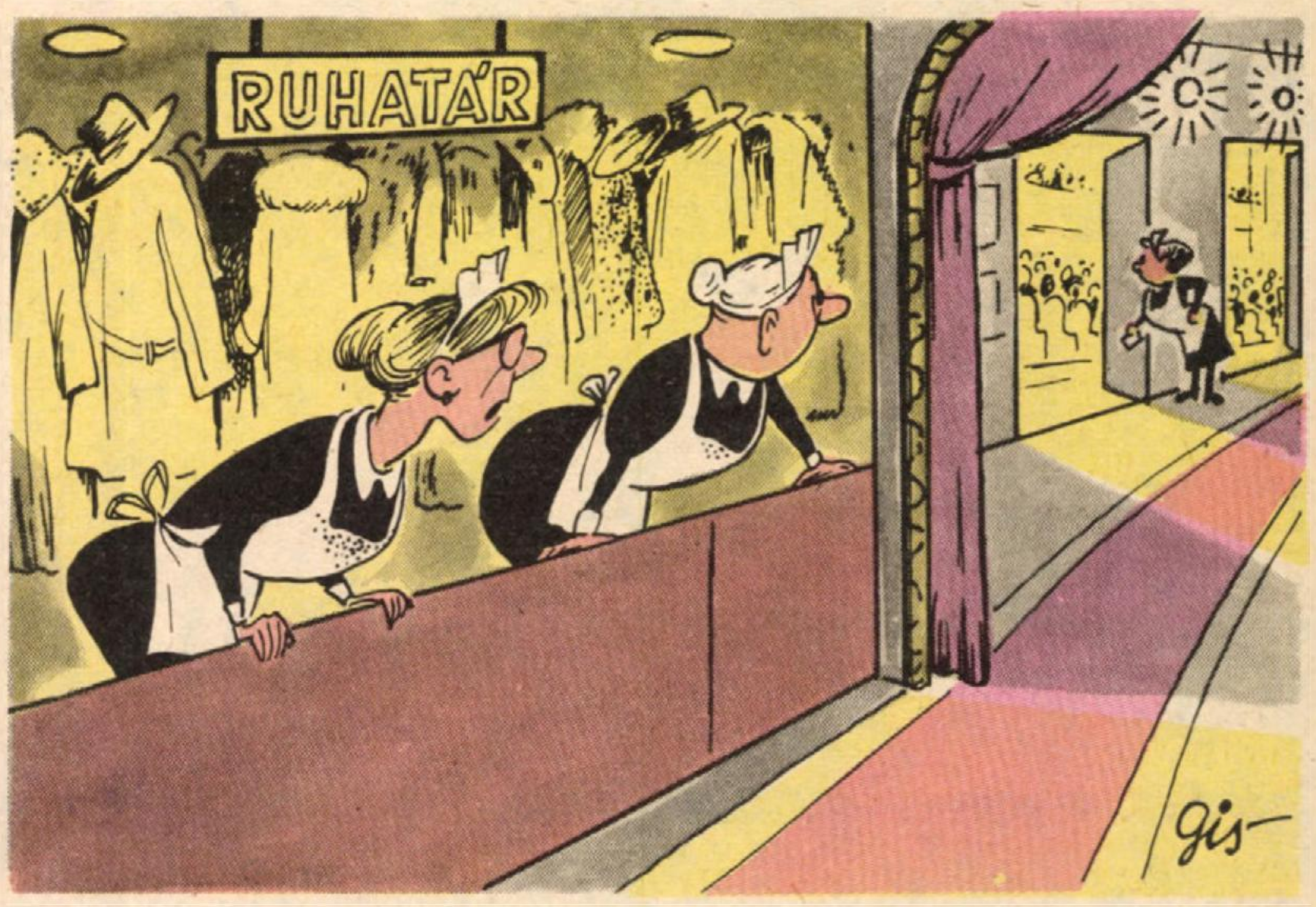


– Csont és bőr vagyok. Becsületszavamra, már nem tudom, mit főzzek!

MODERN SZÍNDARABOK



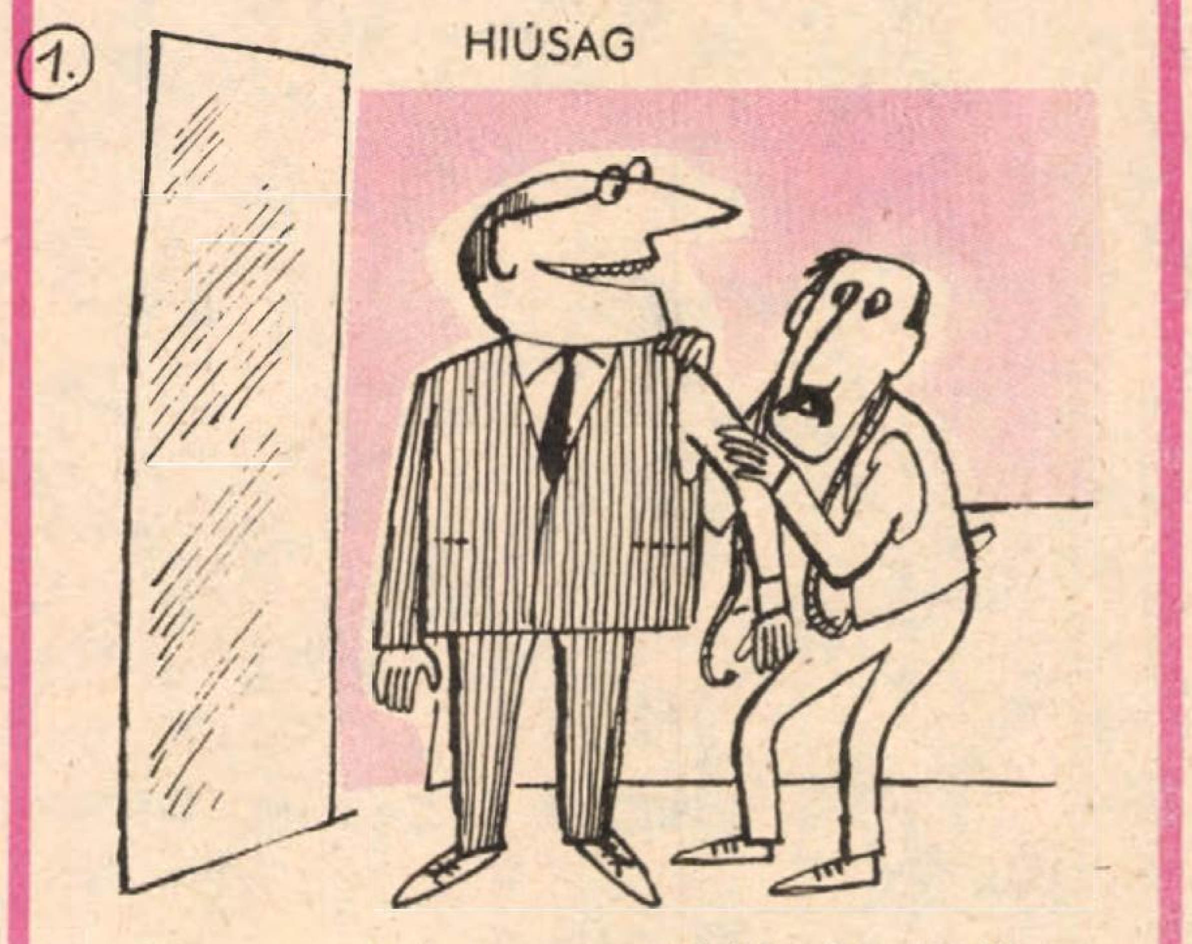
– Az isten szerelmére! Végezzen már magával! Mit nyavalyog annyit!...



– Nem jönnek a kabátokért, úgy látszik, valami befejezést várnak...

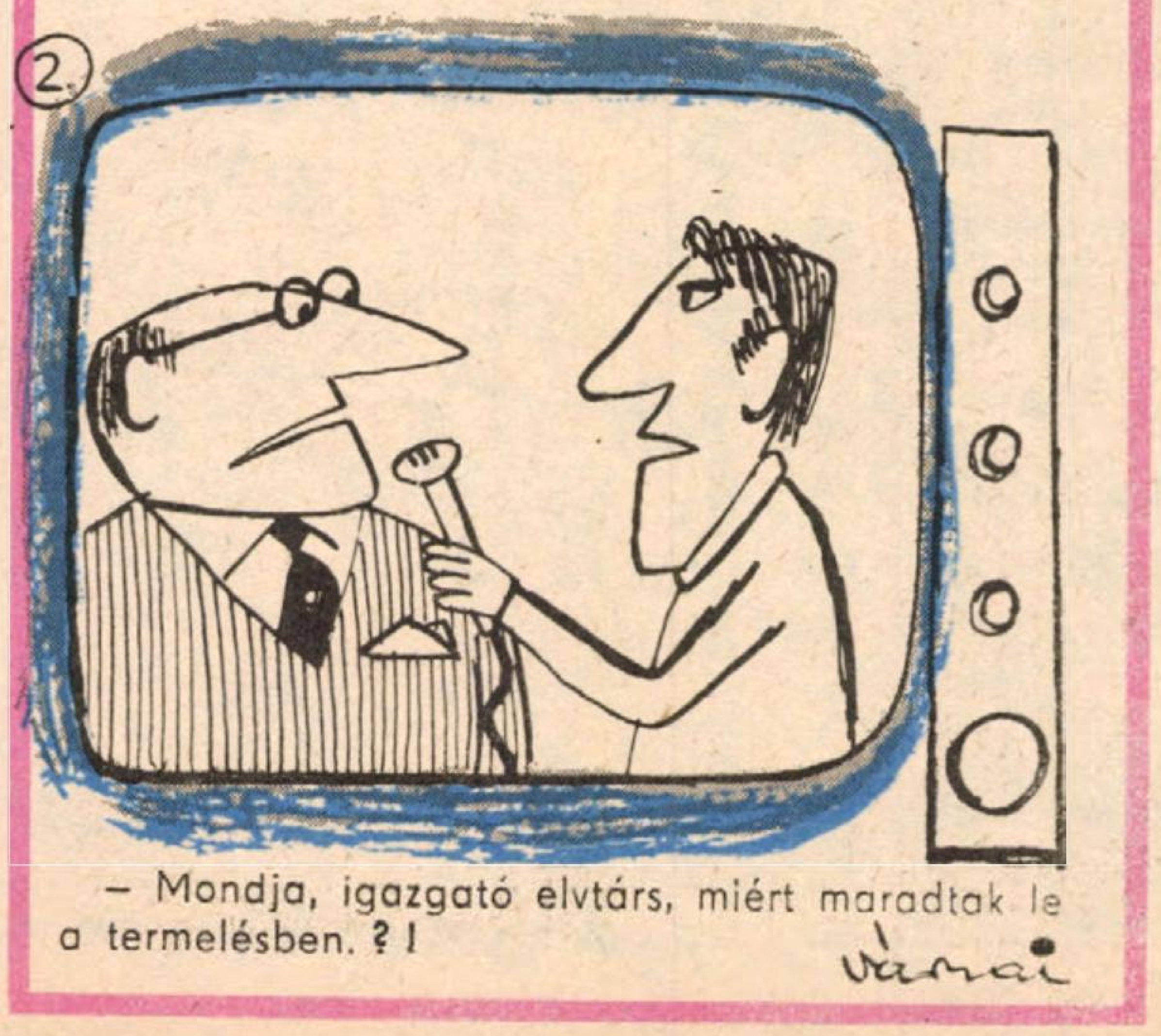
HIÚSAG

1.



– Nagyon szép legyen, mert fellépek a tévében.

2.



– Mondja, igazgató elvtárs, miért maradtak le a termelésben. ?!

EZT OLVASTAM

VÁLLALKOZÓ SZELLEMŰ BALLADÁK

Az Élet és Irodalom meginterjúvolta jeles költőnket. Idézem az interjút készítő újságíró egyik mondatát: „Gondolok itt néhány tanulmányára, mindenekelőtt a népdalokról és az *új összefüggéseket föltáró népballadákról* szóló írására."

Ősi népballadáink érdeklődő természetét bizonyítja, hogy e dalban-elbeszélt tragédiák még napjainkban is új összefüggések föltárására vállalkoznak.

SARKALATOS KÉRDÉS

„Végre! Villanyrendőr működik a Petőfi Sándor utca és Deák Ferenc utca sarkán" — ujjong a Magyar Nemzet.

A nagy örömben sajnos, elfelejtette közölni, *melyik városunkról* van szó. Budapesten ugyanis még Amudsennek, a sarkok legnevesebb kutatójának sem sikerülne az említett utcák kereszteződésére bukkannia.

TOLONGÁS NEM LESZ

Apróhirdetés: „Eladó Beludzsisztán szép perzsaszőnyeg — *189×296 méteres,* csak pritvátnak."

Attól tartok, egy olyan szőnyegen, amelynek hossza a Népstadion gyepszőnyegének több, mint kétszerese, s amelynek szélessége jócskán meghaladja a Gellérthegy magasságát, még akkor is nehéz lenne túladni, ha nem privát vásárlók is szóba jöhetnének.

SAKKPARTI, EGYEDÜL

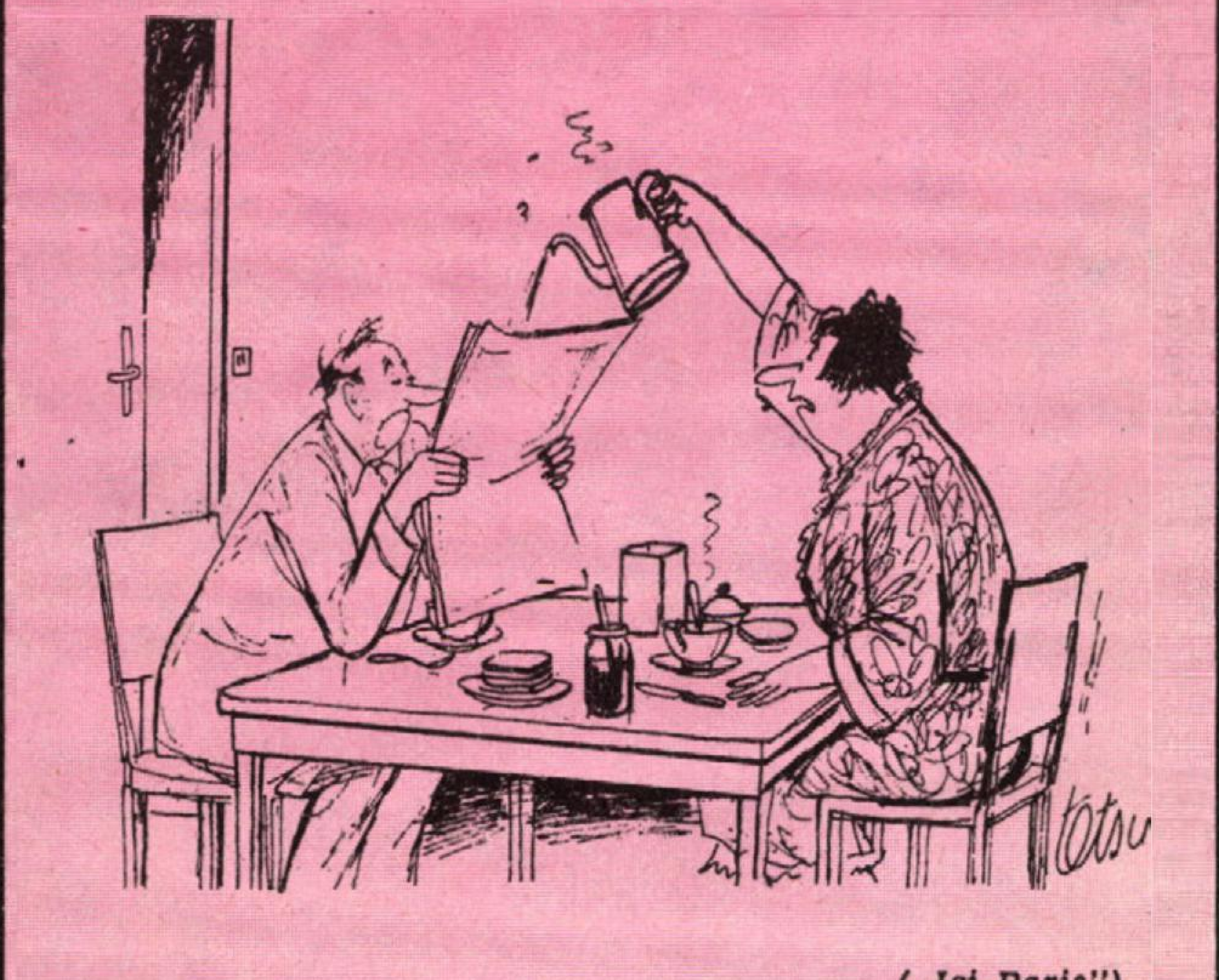
Sakkozóinkról ír a Hétfői Hírek: „Jól szerepelt Ivánka Mária is, mert *még akkor is küzdött, amikor a többiek már a Parlament megtekintésébe merültek el."*

Ez csakugyan dicséretes, habár a küzdelem értékéből valamicskét levon, hogy Ivánka Mária a jelek szerint teljesen egymaga, a Parlamentben tartózkodó ellenfele nélkül harcolt a sakktáblán.

Tímár György

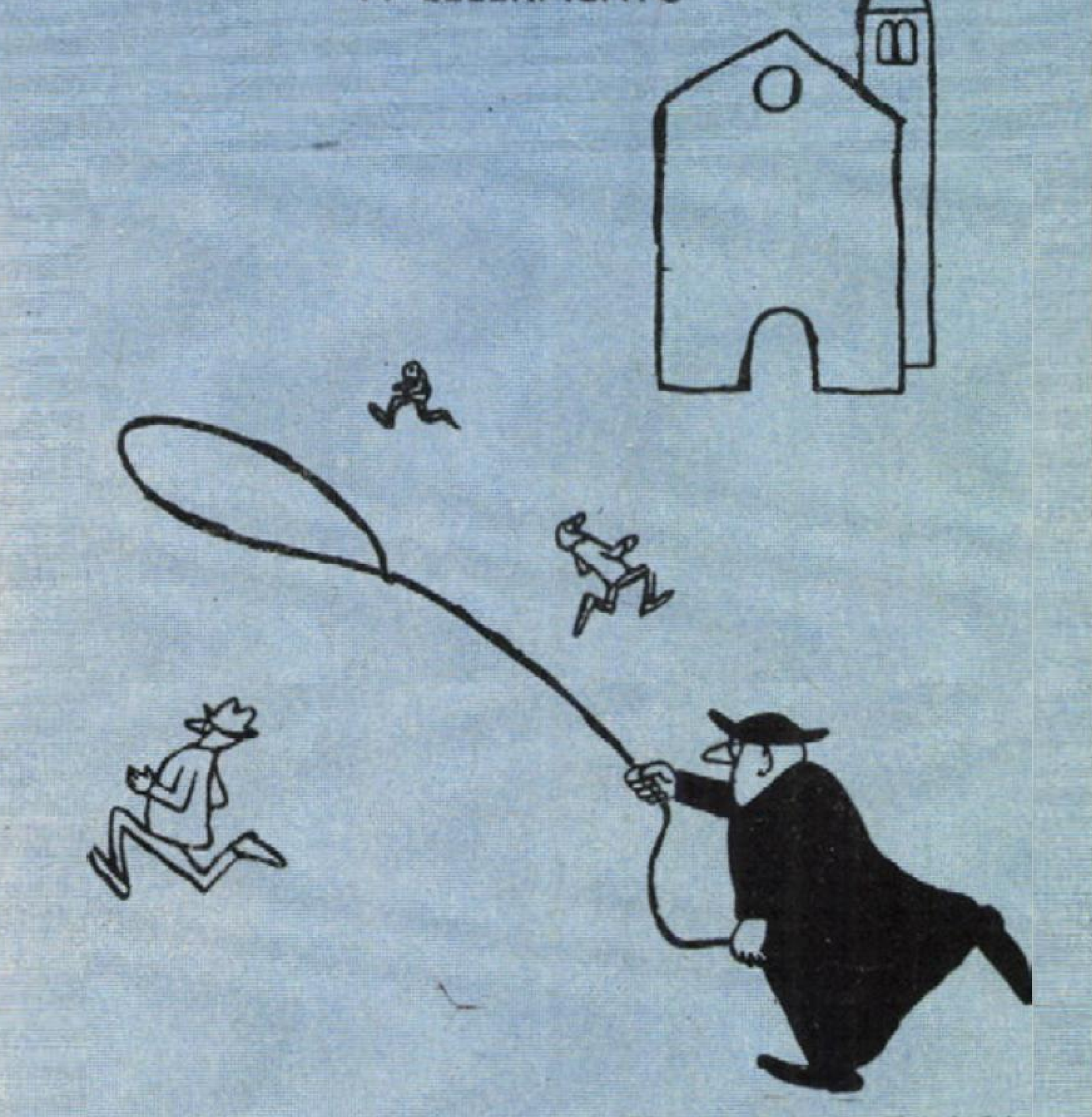
IMPORT HUMOR

REGGELI



(„Ici Paris")

A LÉLEKMENTŐ



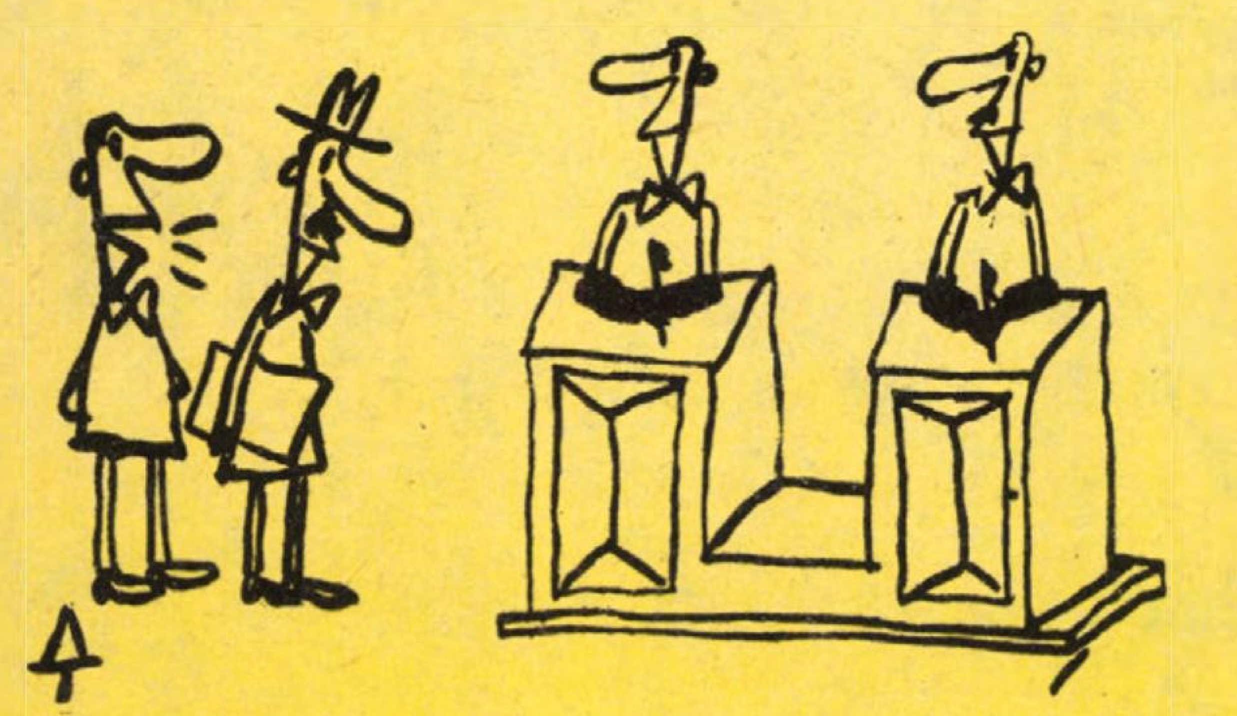
(„Sie und Er", Zürich)

ÜGYES ELADÓ



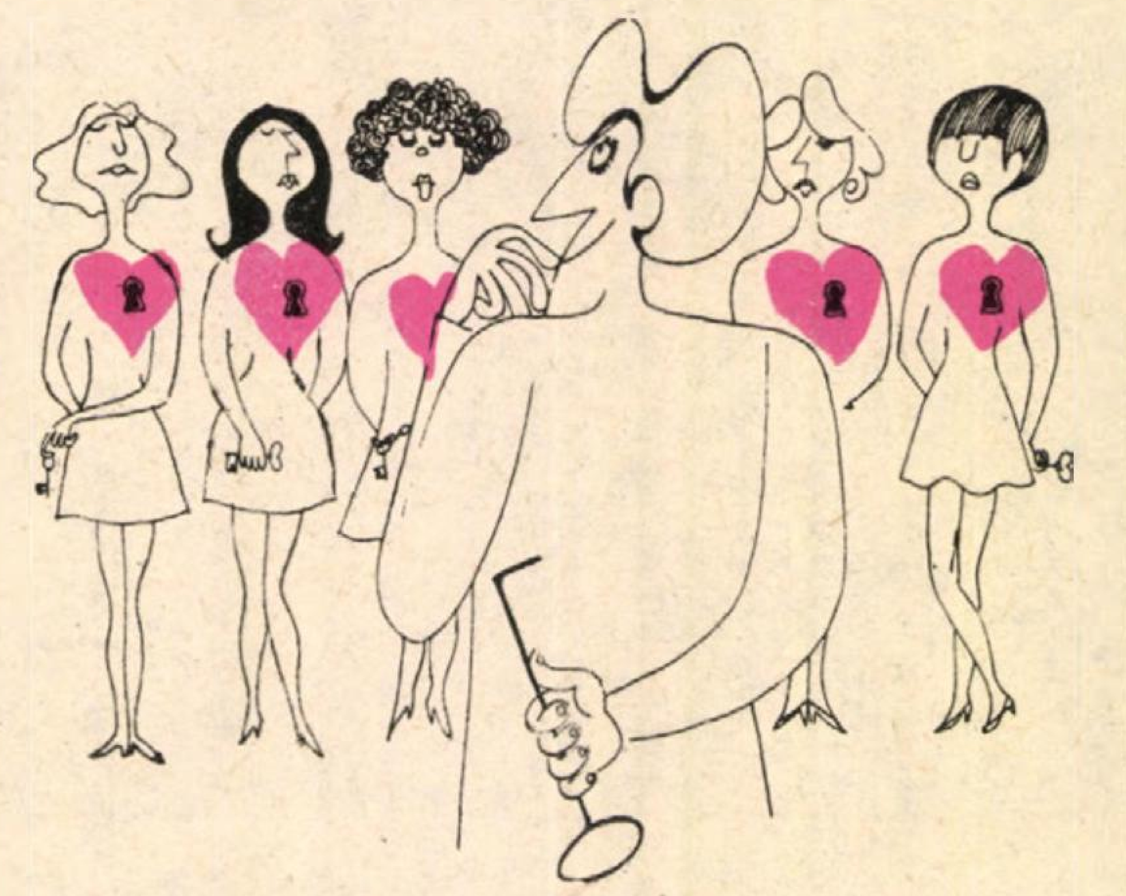
– Uram, belföldön nyugodtan hordhatja...

TÚLZSÚFOLT ADMINISZTRÁCIÓ



(„Sztrsel", Szófia)

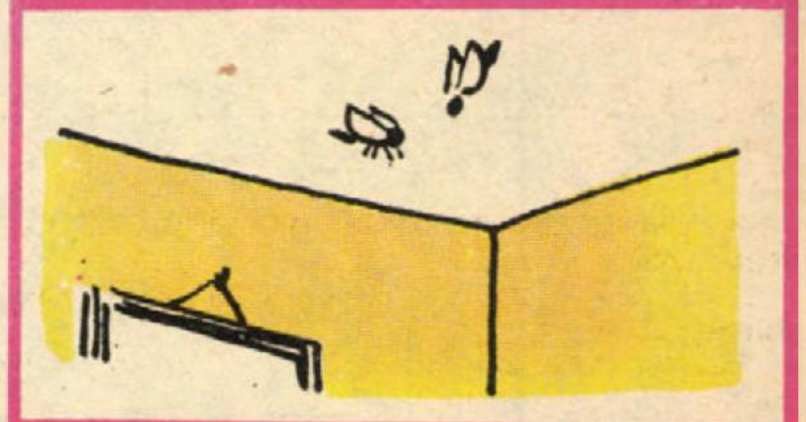
AZ ÁLKULCS



(„Eulenspiegel", Berlin)

SZEMLÉLET KÉRDÉSE

Két légy beszélget.
– Hogy ezek az emberek milyen ostobák...
– Miért?
– Nézd, óriási pénzen plafonokat építenek és mégis csak a padlón járnak!



HALLOTTUNK EGY VICCET

Egy állatbarát angol polgár villamos ráját vásárol. Otthon beteszi a fürdőkádba, ahol a rája vidáman cikázik. Másnap azonban látja az állatbarát, hogy a rája nagyon bánatosan gubbaszt a fürdőkád sarkában.

— Hát neked mi bajod van? — kérdi a gazdája.

— Na hallja, ez is élet? — sziszeg a rája. — Egyedül élni? Magányosan? Ha volna szíve, venne egy másik ráját...

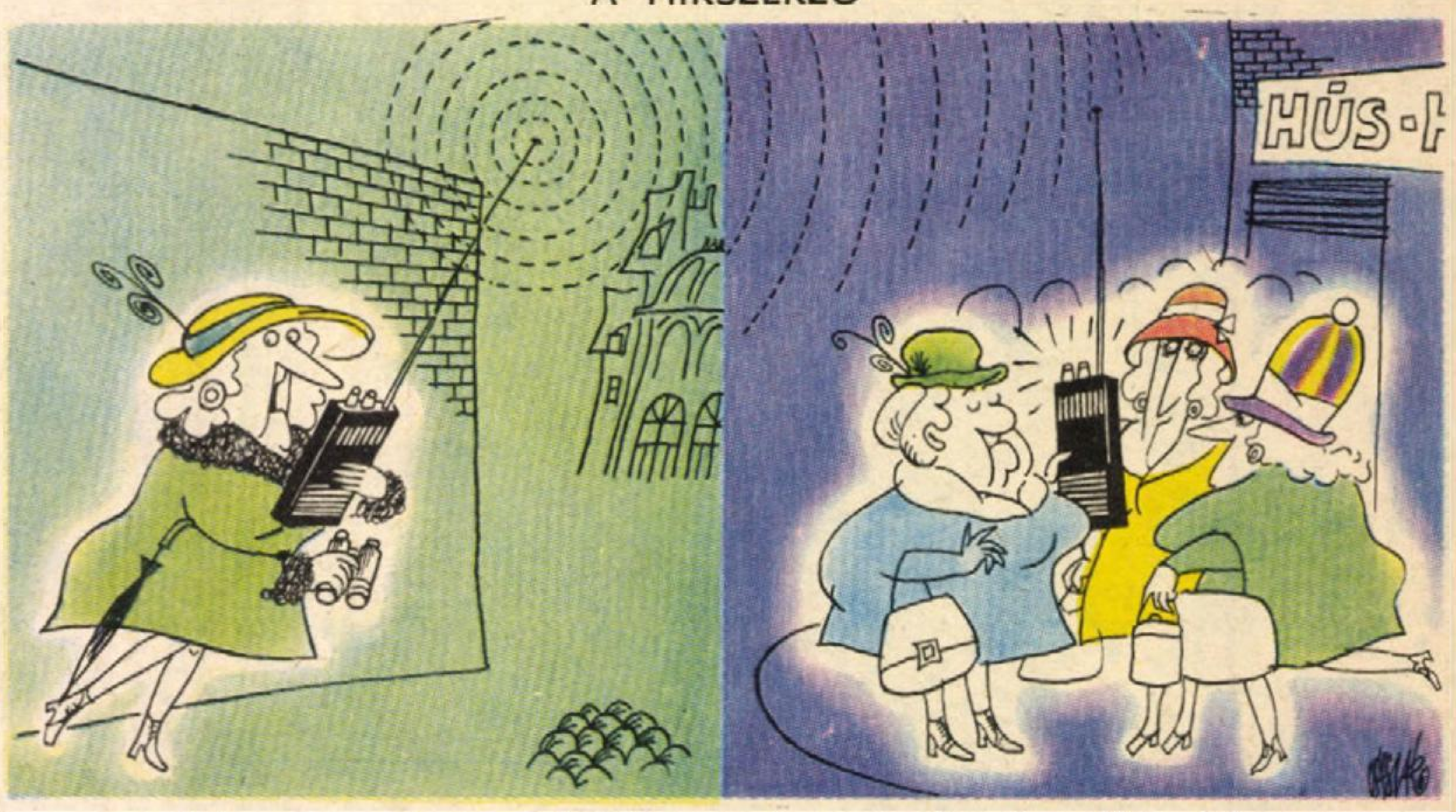
— No, ha csak ez a baj — mondja az állatbarát és elrobog az állatkereskedőhöz, vesz még egy ráját, hazaviszi és beteszi a fürdőkádba.

A két rája boldogan cikázik. Az állatbarát lefekszik és elalszik. Másnap reggel bemegy a fürdőszobába. A két rája ott gubbaszt a fürdőkád két végén, bánatosan.

— Hát most meg mi a baj? — kérdi az állatbarát.

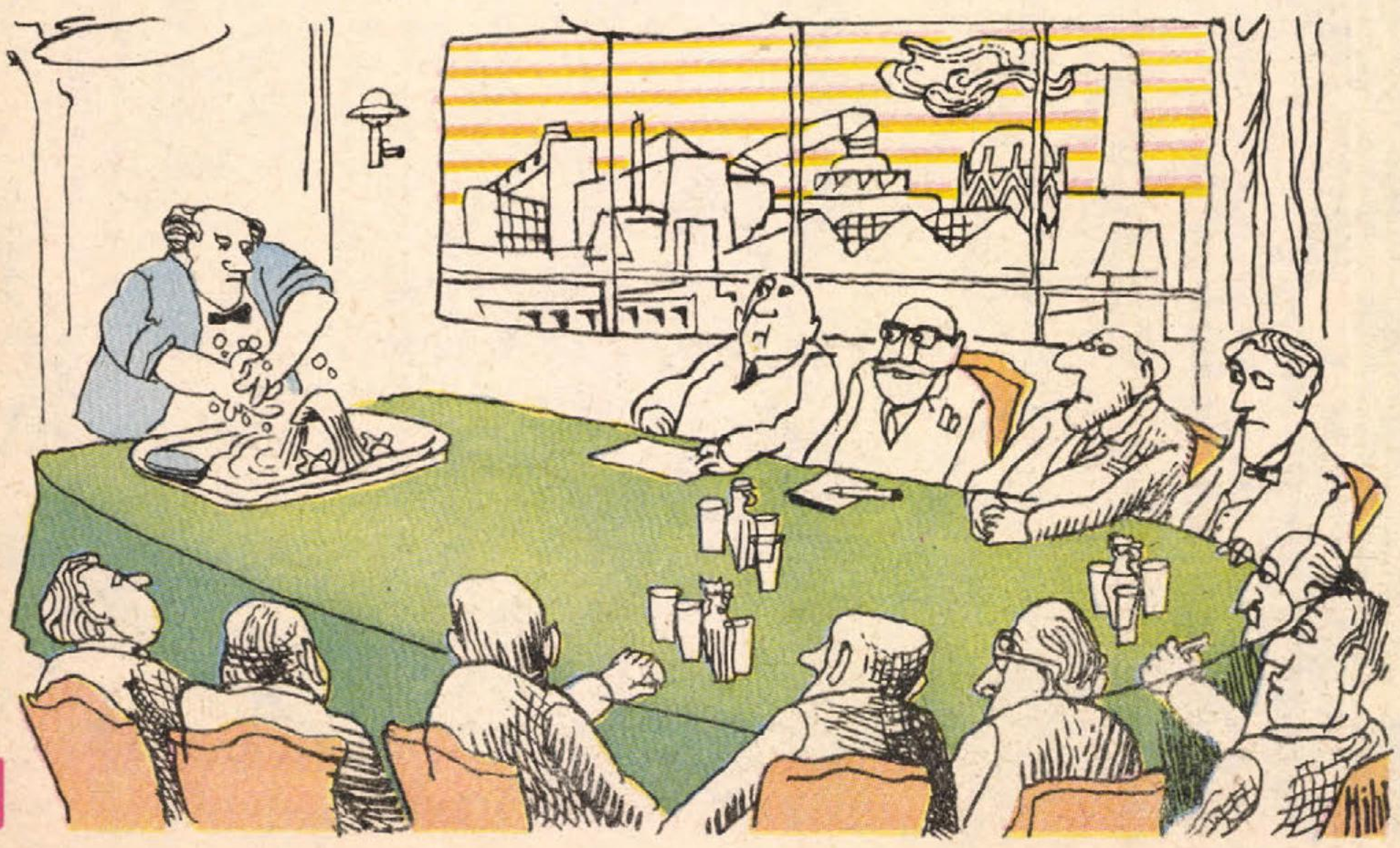
— Mi a baj? — mondja mérgesen az első rája. — Reménytelen a dolog! *Ő egyenáramú, én pedig váltóáramú vagyok!...*

A HÍRSZERZŐ



– Róka hívja Sast... A Zöld utcai csarnokba disznóhús érkezett...

ÉV VÉGI BESZÁMOLÓ

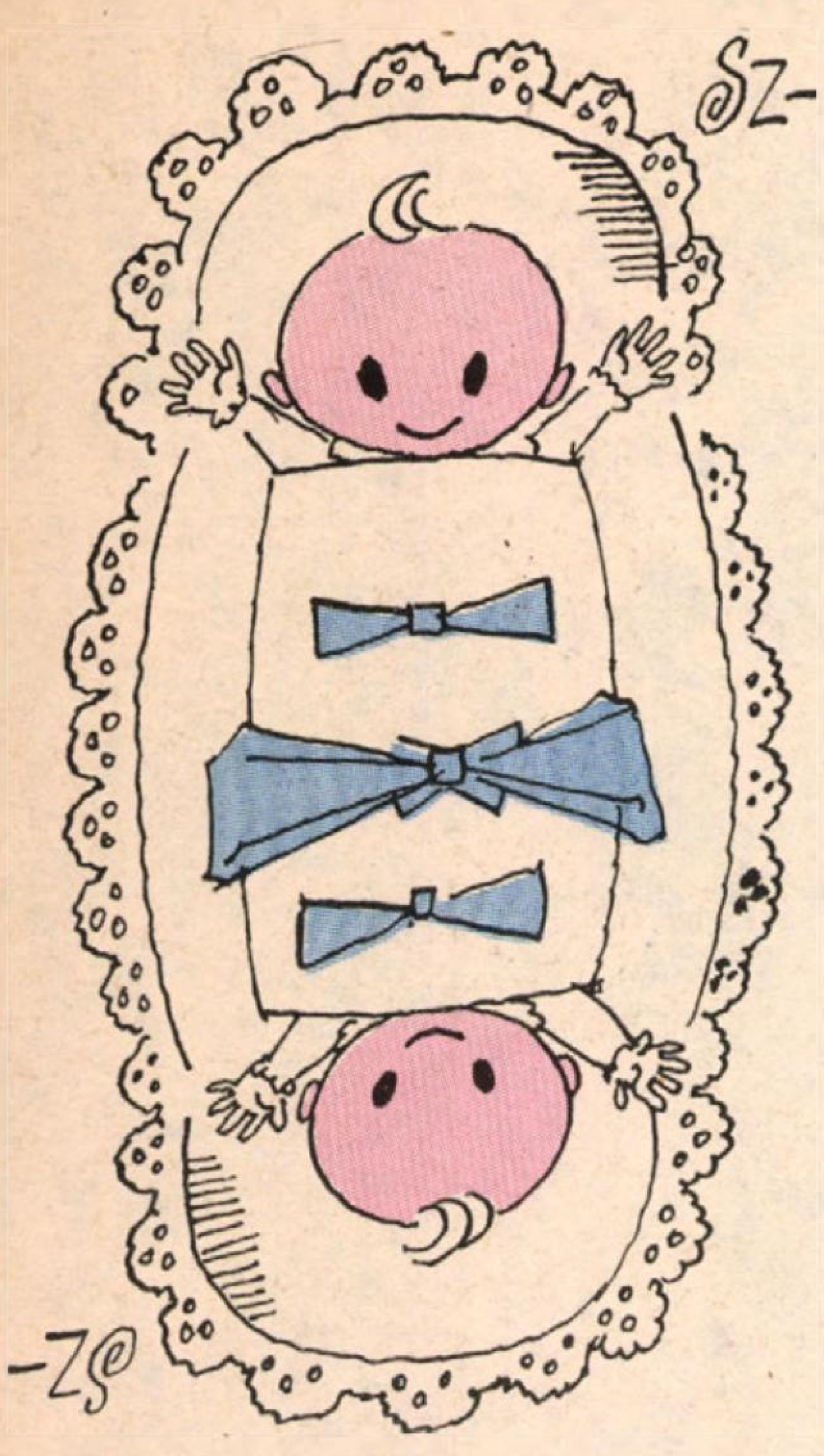


LELEMÉNYES FELESÉG



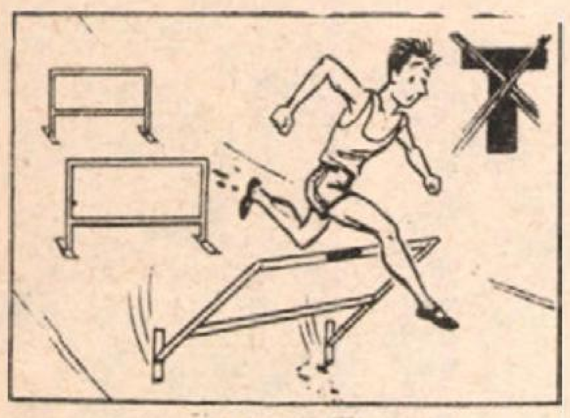
– Hátha bemond a rádió valami csőtörést és akkor a késésnél lesz mire hivatkoznod...

A KÁRTYÁS IKREI



RÉBUSZ

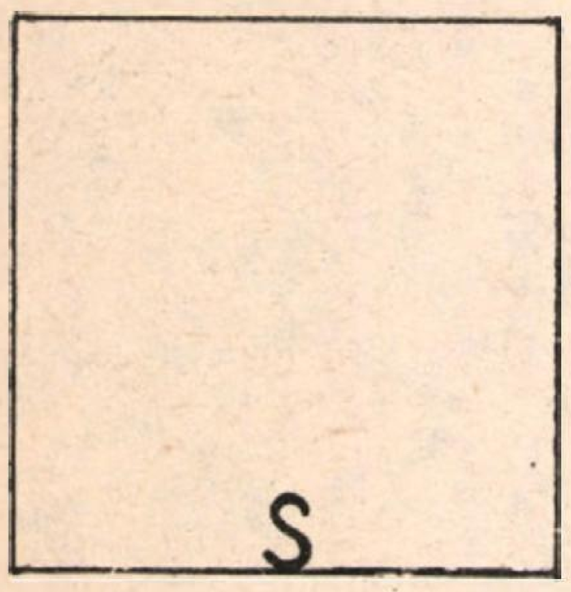
99. sz. rejtvényünk megfejtése:



Földönfutó

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Boldizsár Zsuzsa, Szeged, Aradi vértanúk tere 1.
Schwabik Ágnes, Baja, Széchenyi u. 3.
Soltész István, Budapest XI., Lágymányosi u. 15.

101. REJTVÉNYÜNK



A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.
A megfejtéseket legkésőbb december 8-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

A HÉT HÍREIBŐL

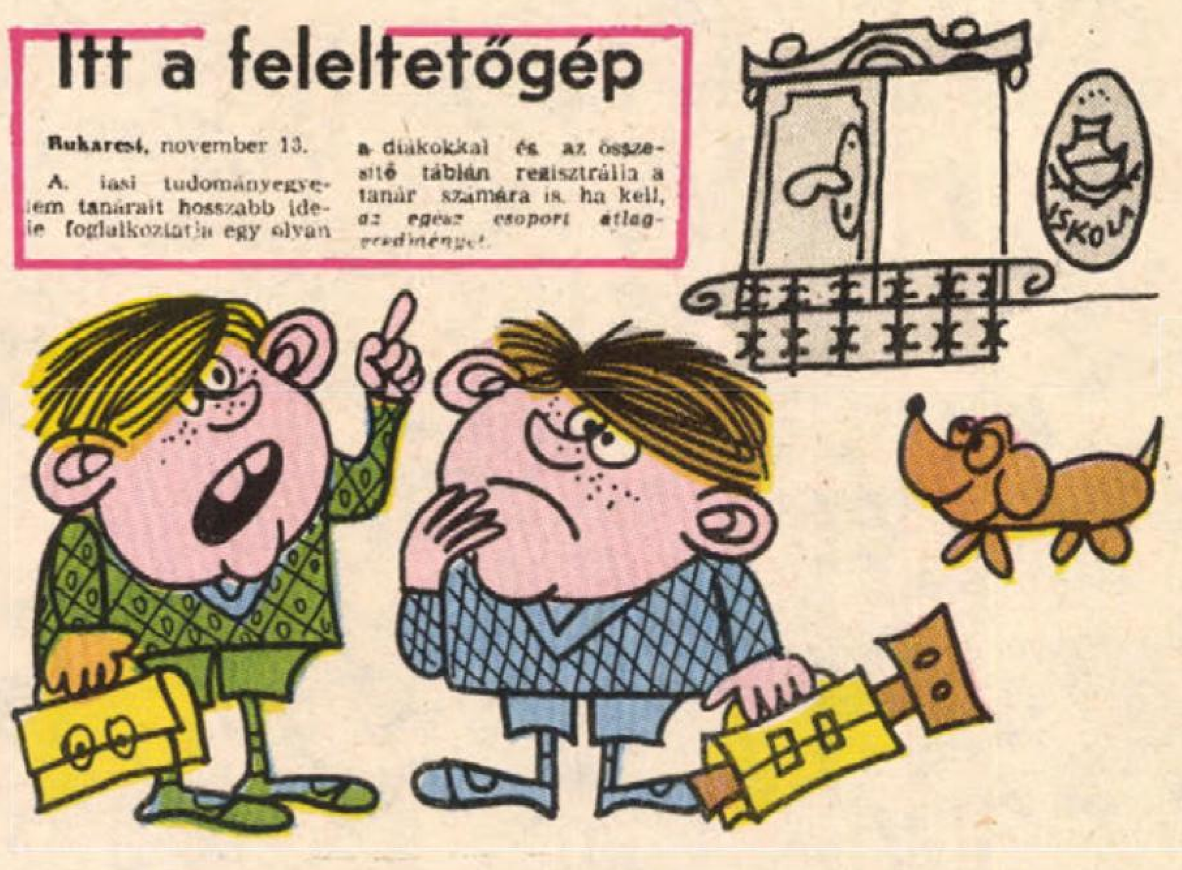
Fülöp György rajzai



– Ezt kóstolja meg, Kovács úr.



– Ezerszer megmondtam, Matild, hogy ne az alsó fiókban tartsd a kézikönyvet!

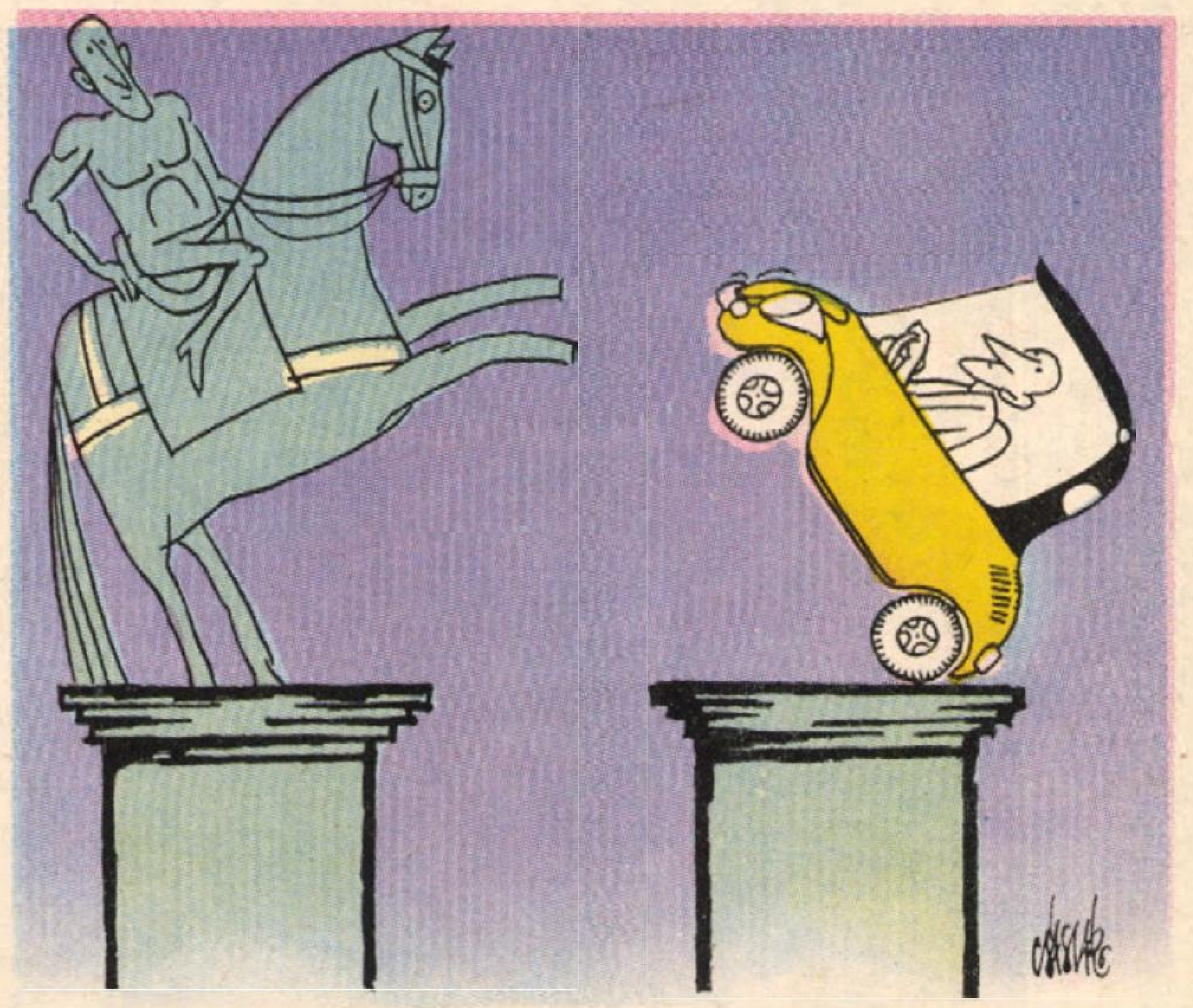


– Látod, ezen törik a fejüket, ahelyett, hogy inkább a felelő-gépet találnák fel.

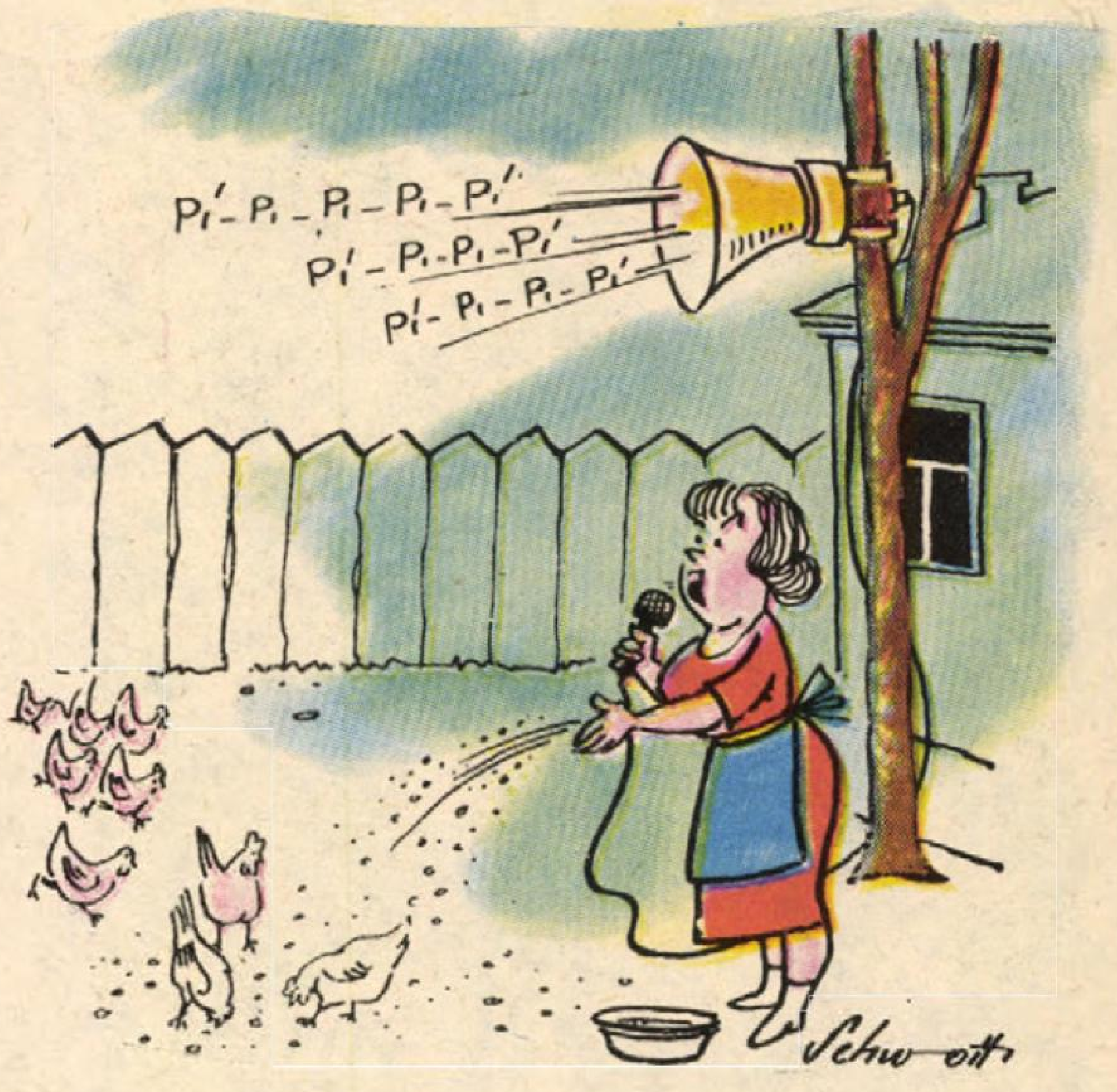


– Mondd, kislányom, influenzát akarsz kapni?

FEJLŐDÉS

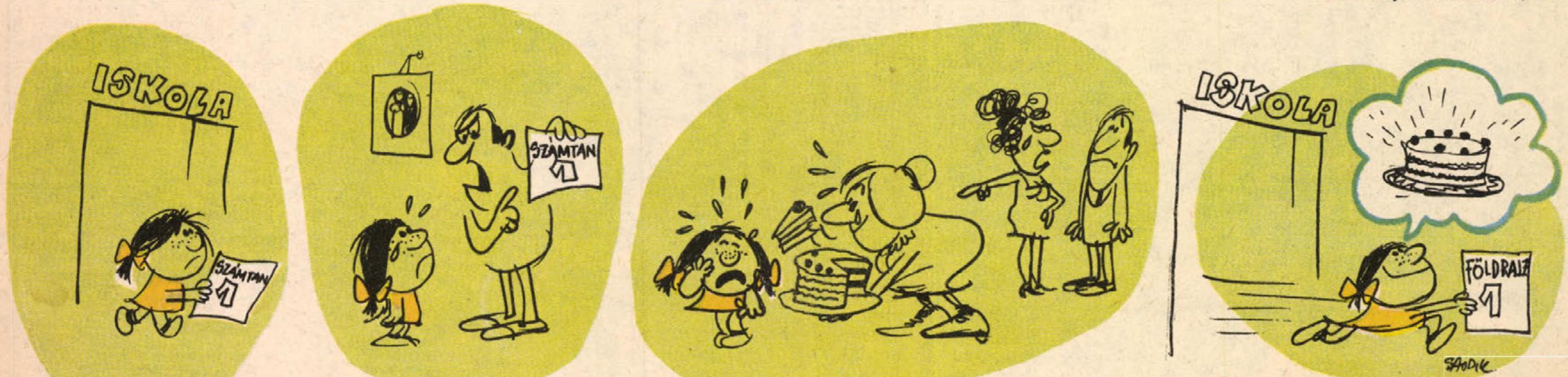


KORSZERŰ HÁZTÁJI



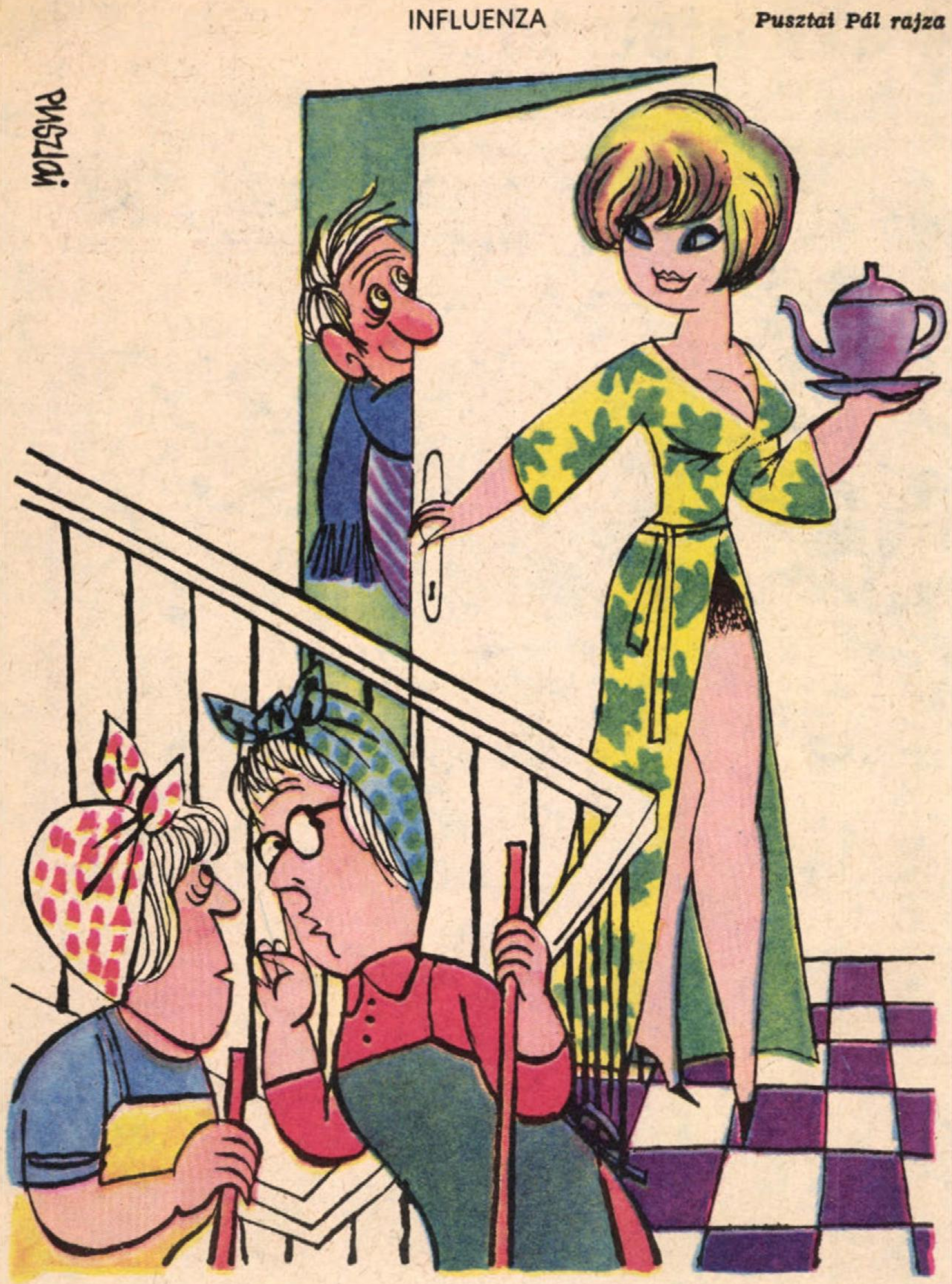
BUKSIT VÍGASZTALJÁK

Sajdik Ferenc rajza



INFLUENZA

Pusztai Pál rajza



– Olyan régóta ápolja már a szomszédját, hogy még szövődmény lesz közöttük.

DIVATHÖLGY



– Szeretném bejelenteni, hogy már egy hete nem láttam a férjemet.
– Nem is csodáljuk, ha ilyen nagy karimájú kalapot hord...

ALKOTMÁNY-MÓDOSÍTÁS

Guatemalai vicc: Módosítják Guatemala alkotmányát. Az 1. §. így hangzik: „Minden Guatemalára vonatkozó ügyben az Egyesült Államoknak van igaza."

A 2. §. szövege: „Abban az esetben, ha egy Guatemalára vonatkozó ügyben az Egyesült Államoknak nincs igaza, akkor az 1. §. a mérvadó."

MESE A HOSSZÚ ÉLET TITKÁRÓL

Mostanában, hogy úgy mondjam,
Nem olvasunk egyebet,
Mint hogy sűrűn bukkannak fel
Matuzsálem-emberek.

S nem merem azt állítani,
Hogy e hírek friss kacsák,
Mert százéves, ősz aggastyán
Manapság sem ritkaság.

Ámde, amit hírül adott
Földünk Közel-Kelete,
Megáll attól az embernek
Fejében a kereke.

Mert százötven évet számolt
Egy vénséges kis arab,
Bár lehet, hogy vénebb volt, és
Egy-két éve kimaradt.

S lám egy tudós, ki a hosszú
Élet után kutatott,
Kapta magát, és Londonból
Az arabhoz utazott.

Ott találta szirtek hátán,
Kecskenyáját terelte,
És a tudós kérdésére
Immel-ámmal felelte:

— Amellett, hogy az embernek
Baja, dolga, gondja sok,
Három dolog, az, amiért
Ily magas kort mondhatok.

Először is, életemben
Nem ettem én egyebet:
Kecsketejet, kecskesajtot,
Kecskehúst és kenyeret.

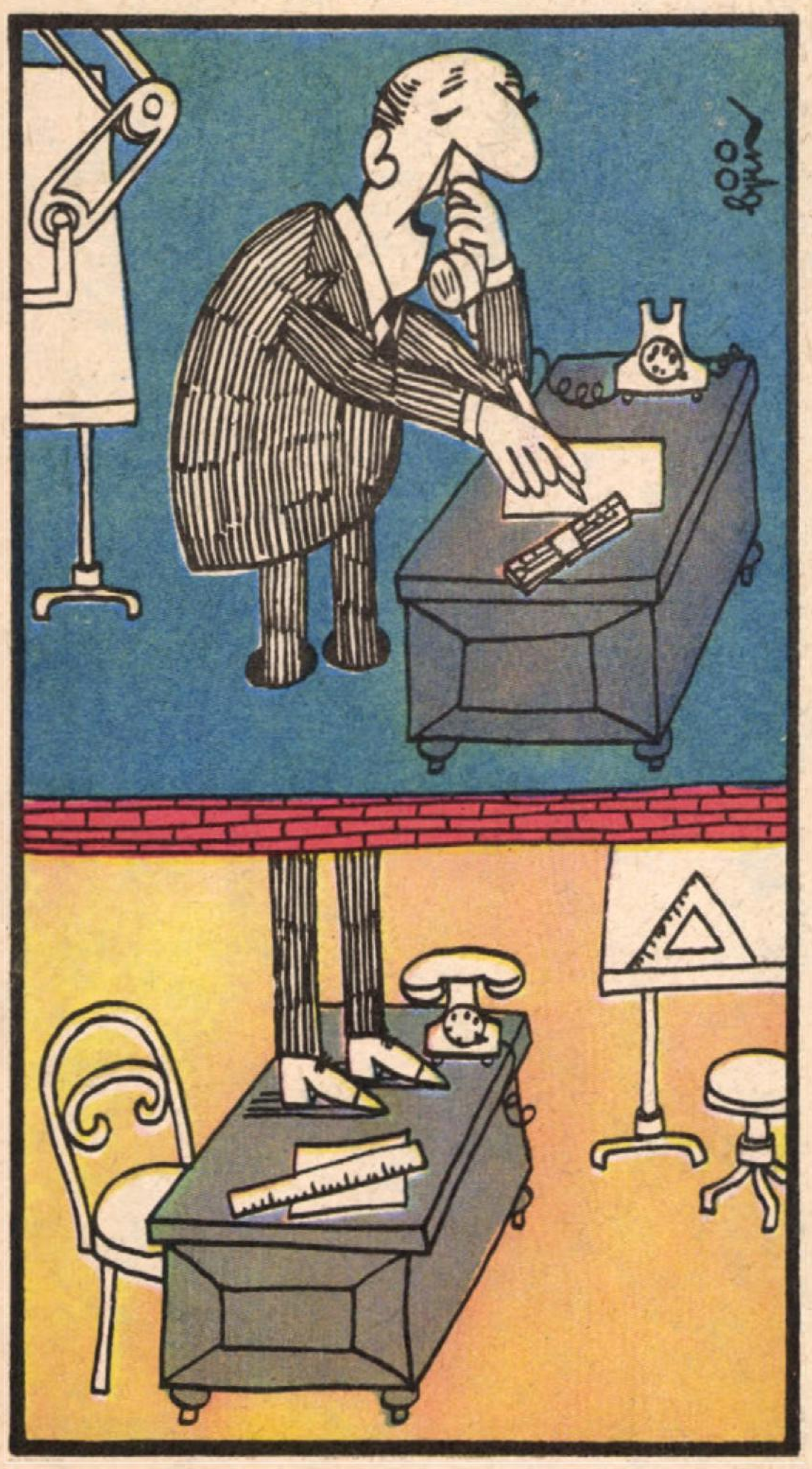
Másodszor meg, férfinépnek
Evés-ivás nem elég,
S mindig volt a sátramban egy
Kívánatos feleség.

S a harmadik? A pap háza
Kigyulladt, s hogy virradott,
Porrá égtek benne mind a
Születési iratok.

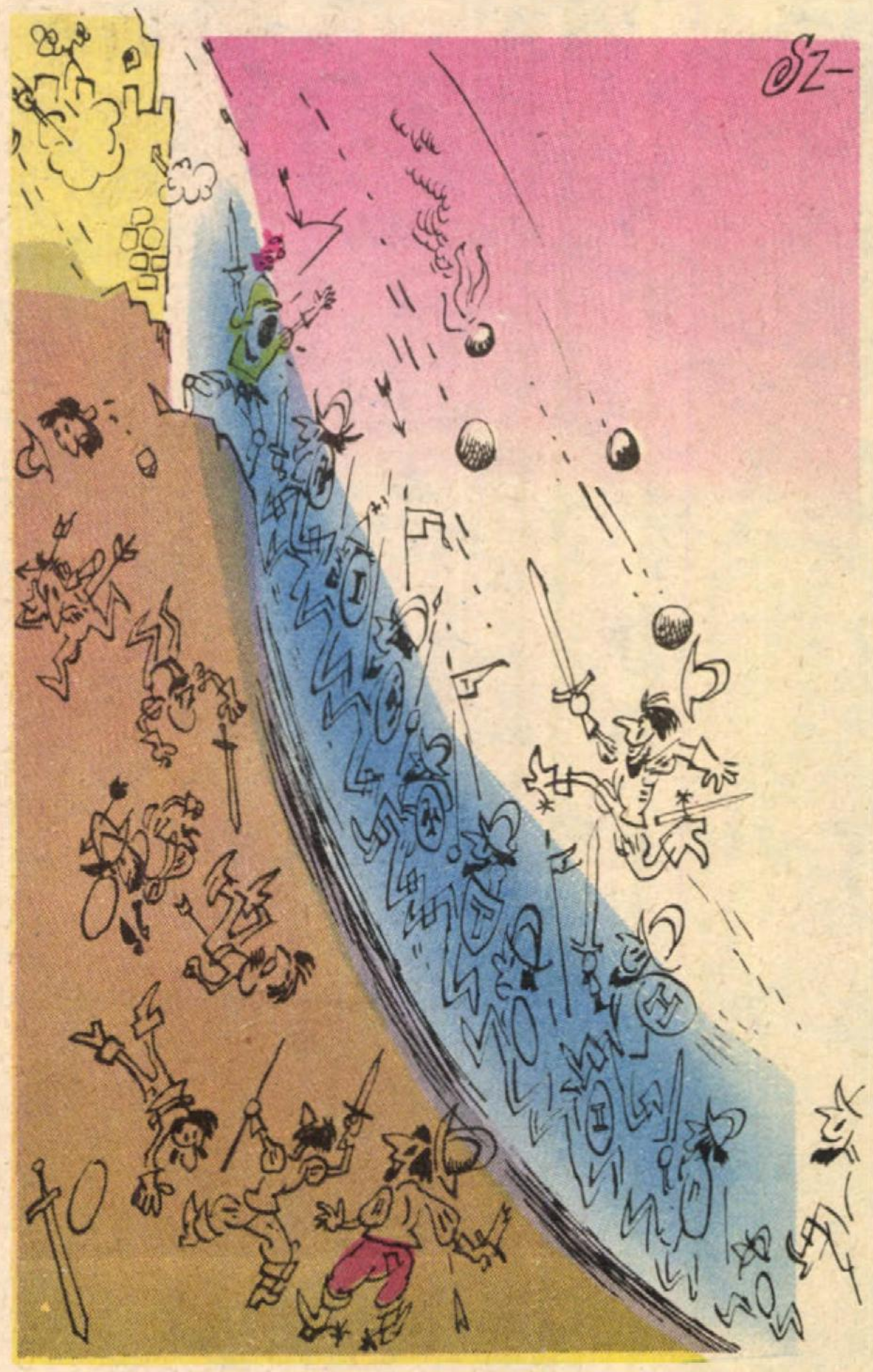
Zsombok Zoltán



MÁSODÁLLÁS



A HARCI SZELLEM FOKOZÁSA



– Katonák, a várban sztriptíz van!

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült ofszet eljárással, Ultraset Junior 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.4210/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre